

NOVI TEHNIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LASKO, SLOVENSKE KONJICE, SENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

Petintrideset let se da v prazničnem vencu čestitk jubilantu pravzaprav zlahka prešteti. Tudi ko gre za mlado, vselej uporno življenje republike. Kajti že takrat, na tistem znamenitem zasedanju AVNOJ leta 1943, ob rojstvu republike, je viharo ploskanje delegatov nove partizanske oblasti upor. no preglasilo ugovore, pret-nje in nasprotovanja z vzhoda in zahoda, češ zakaj se vam tako mudi z republiko. Nekateri so svetovali čakanje. Drugi so nasprotovali

35 LET TITOVE JUGOSLAVIJE

IZ ČLOVEKA ZA ČLOVEKA

socialistični republiki. Tre-tjim ni bila pogodba samo-stojnost in izvirnost trdne-ga prepričanja KP, ki je sre-di boja za življenje in smrt, za svobodo, sleherni dan spo-znavala srčni utrip ljudstva

v revolucijo. V nov čas drugačnega, osvobojenega človeka.

Revolucija, ki ni poglajala korenin v človeku, se slej ko prej pokaže kot polovična revolucija, kot lažna revo-lucija.

Revolucija, ki ne zmaga kot ideja in boj v množici, v delavskem razredu, je sama sebe obsodila na smrt.

Revolucija, ki uporno ne rase iz človeka za bolj člo-veškega človeka, za srečnega in osvobojenega človeka, je lahko kot nepopisan list, na katerega bo pisal kroniko časa kdo drug — v imenu človeka, ne pa človek sam.

Titove besede ob spominu na bitko za ranjence na Ne-retvi niso naključno izzve-nele v misel, kako je bila to najbolj humana bitka v zgo-dovini. Kdaj se je v vojnah dogajalo, da so padli trije, štirje borci za enega ranjen-ca; za človeka v stiski, ne-močnega, prepuščenega na milost in nemilost sovražni-ku? Če ne bi revolucija že sredi svojega rojevanja po-trjevala svoje človečnosti, svoje krvne zraslosti s sle-hernini človekom, ne bi bila prava revolucija.

Kako bi moglo biti druga-če, če je pa naša revolucija vedno, sredi NOB in nato pozneje v svobodi, utripala s srcem svobodnega člo-veka. Ne v imenu papirnatih idealov. Ne v imenu nekega sistema, države ali partije, ampak s čustvi, razmišljanji in hotenji delavskih mno-žic.

Prepričana pač, da je re-volucija — človek; da zgo-

dovino dela človek, da si sam sonči in osvobaja življenje in da mu tudi sreče ne more-ta podariti niti država niti Bog. Niti partija niti sistem. Ampak si jo človek ustvar-ja sam.

Zato je kronika vseh mej-nikov naše revolucije v biti kronika prepričanja, koliko ustvarjalnih sil nosi v sebi in jih zmore sprostiti svo-bodni človek.

Kar pogledjmo. Od navzri-žij s Stalinom, od uvedbe samoupravljanja, od 7. kon-gresa ZKS do nove ustave in zakona o združenem delu nenehno govorimo, da vse, kar delamo, izhaja iz člove-ka. Vso to revolucionarno spreminjanje časa, življenja, odnosa in nas samih v po-vojnem razvoju je v resnici naše nenehno samoosvobaja-nje. Je preprosto to, da svo-bodni združeni delavec odlo-ča o vsem, kar se tiče njego-vega življenja, dela, razvoja, standarda, potreb in vred-not. In če lahko toliko govo-rimo o podružbljanju politi-ke, kaj je to drugega kot želja in cilj, da v samo-upravni socialistični demo-kraciji postane politika člo-veku sredstvo za udejanitev njegovih drobnih, osebnih in širših, družbenih, dolgoro-čnih interesov delavskega ra-zreda. Kajti svoboda in člo-večnost naše samoupravne demokracije se izkazuje tu-di v svobodnem, demokra-tičnem, dogovornem zdru-ževanju osebnih z družbe-nim, skupnim interesom, ki mora biti, kot je dejal Edvard Kardelj, izhodiščna točka za določitev strategije

smeri in metod nadaljnjega ekonomskega, socialnega, po-litičnega in kulturnega raz-voja družbe kot celote.

Včasih se neprepričljivo nasmejnemo ugotovitvi, da revolucija še traja. Kot da nas ne bi življenje okrog nas opozarjalo, koliko je še po-skusov, kako bi nekateri še vedno radi odločali v imenu ljudi, človeka. Kakor da ne vidimo, koliko stranpoti je še v samoupravljanju tam, kjer naj bi delavec zares od-ločal o rezultatih dela in ra-zvoja. V delegatskem siste-mu, kjer še vedno marsikdaj administrativna taktirka ali pa formalizem zamegljujeta in onemogočata podružblja-nje politike. Ali v pojmo-va-nju naše svobode, svobo-ščin in pravic, ki jih pogo-stoma presojujemo še vse pre-več nepovezano s svoboščina-mi, pravicami in dolžnostmi sočloveka. V naših medseboj-nih odnosih še preveč rade pri-re na plan potrošniška sebičnost, upognjenost trž-nim zakonitostim in malo-vrednostim, drobnomalome-ščanske miselnosti, premalo pa nove socialistične vredno-te, ki jih izžareva naš čas.

Kadar je torej revolucija človek in človek revolucija, tedaj ne moremo obstati in si oddahniti. Življenje ni sa-mo rojstvo. In če bi kdo hotel, da naša revolucija v temeljnih smereh kdaj obide vrednote, ki si jih je zapl-sala že na zastavo množič-nega, frontovskega odpora in upora pred več kot petintri-desetimi leti, mora računati na neuspeh.

Kajti vemo, kaj bi lahko in česa še nismo storili. Ve-mo tudi, da je lahko precej boljše. Vemo pa tudi, da si tega, kar imamo, ne bomo pustili vzeti. Ker vse, kar ra-se iz nas, je delo vsak dan bolj osvobojenih in ustvar-jalnih ljudi in je v naši, ljud-ski, samoupravni oblasti.

JOZE VOLFAND

Z UREDNIKOVE MIZE

En praznik je za nami. Delovni in zelo uspešni Teden domačega filma. Celo Celje in okolica je živela z njim. Vsi, ki bi želeli, niso dobili možnosti sodelovanja. Pri dobrih rečeh je vedno drenj.

In praznik je pred nami. 35 let Titove Jugoslavije bomo slavili. Zato smo na naših straneh prenekateri prispevek posvetili temu pra-zniku. V tednu, ko bodo prazniki, ne bomo izšli, kajti tudi novinarji in tiskarji imamo pravico do praznovanja. Naslednja številka bo izšla 7. decembra.

Želimo vam prijetne praznike!

VAŠ UREDNIK

ZAKLJUČEK TDF 78

PRAZNIK DOMAČEGA FILMA

NA SVIDENJE OB LETU

V torek zvečer je pred zve-davimi očesi televizijskih ka-mer padel zastor na osrednjo slovensko filmsko manifesta-cijo — celjski teden doma-čega filma. Bil je to pravi praznik domačega filma. Pra-znik in delavno srečanje obe-nem. Jasno zazrt v izpolnje-vanje svojih temeljnih ciljev je tudi letošnji teden doma-čega filma naredil korak na-prej. Korak pri zbližanju filmskih delavcev z delavci v združenem delu, med izva-jalci in uporabniki filmske umetnosti, med gledalci in

ustvarjalci. Hkrati pa je s svojimi posvetovanji živo po-segel v tvorna razmišljanja o domačem filmu, njegovem trenutku, slabostih in vrli-nah, ki ga dvigujejo na takšno raven, da ga imamo vsi radi.

Nepogrešljiv sestavni del naših kulturnih potreb po-staja domači film. Ne le med tednom, tudi med letom. Vsak dan postaja bolj naš, ta čudoviti enkratni feno-men današnjih dni — film. Okoli 35 tisoč gledalcev to le potrjuje.

In ko sta Jane Kavčič — predsednik Društva sloven-skih filmskih delavcev ter Milan Seničar — predsednik organizacijskega odbora TDF na sklepni svečanosti pove-dala nekaj zahvalnih besed hvaležnemu celjskemu občin-stvu, to niso bile besede hvale, ampak besede o tre-nutku domačega filma v Co-lju, Sloveniji in Jugoslaviji. Teden domačega filma mora-mo še naprej poglobljati in razvijati.

B. S.

VSE ZA DRUŽINO IN DOM, ZA STANOVANJE IN GOSPODINJSTVO POD ENO STREHO

VELEBLAGOVNICA

nama

ŽALEC

CELJE

MLADOST
V PESMI

Občinska konferenca ZSMS v Celju bo tudi letos organizirala tekmovanje z naslovom »Mladost v pesmi, besedi in spretnosti«, ki se ga bodo udeležile ekipe iz različnih srednjih šol. Tekmovanje bo danes, 24. novembra ob 18. uri v domu JLA v Celju, na tekmovanje pa so se prijavile ekipe Ekonomskega šolskega centra, Tehniškega šolskega centra, Gimnazije, Pedagoškega šolskega centra in Zdravstvenega šolskega centra. Prireditelj bodo razdelili na dva vsebinska dela. V prvem bo nekatšen kviz, v katerem bodo mladi odgovarjali na različna vprašanja, drugi del pa bo sestavljal kulturni program, ki ga bodo pripravile različne šole. Tista ekipa, ki bo na petkovem tekmovanju pokazala največ znanja, bo sodelovala na regijskem tekmovanju, ki bo 2. decembra v Rimskih Toplicah. DS

Vse delovne ljudi in občane Celja obveščamo, da bo

v ponedeljek, 27. novembra 1978, ob 19.30 v Slovenskem ljudskem gledališču

OSREDNJA
PROSLAVA
DNEVA REPUBLIKE

Poleg komornega moškega pevskega zbora bo v programu sodelovala kulturna skupina iz pobratene Čuprije z recitalom Objemni src, ki je bil letos prvič izveden ob Viaku bratstva in enotnosti.

Vabimo vas na pozdrav prazniku, ki vsem nam mnogo pomeni.

Frontna SZDL
Celje

CELJE

VISOKO PRIZNANJE

OLGA VRABIČ DOBILA GRB MLADENOVCA

Prejšnji petek opoldne je bilo v celjski poročni dvorani več kot slavnostno razpoloženje. Tu so se poleg najvidnejših predstavnikov celjske občinske skupščine in občinskih družbenopolitičnih organizacij zbrali tudi zastopniki občine Mladenovac.

Srečanje je bilo na njihovo pobudo, saj so prišli v mesto ob Savinji, da bi v njem izročili revolucionarji in ugledni družbenopolitični delavki Olgii Vrabčevi nagrado občine Mladenovac »Grb občine«.

Na slavnosti je spregovoril predsednik občinske skupščine Mladenovac, Vlastimir Damjanović, ki je dejal, da

je Občinska skupščina Mladenovac na svoji slavnostni seji 12. oktobra letos, v počastitev dneva osvoboditve mesta, sklenila, da podeli »Grb občine« Olgii Vrabčevi-Nadi.

»Ko je bila leta 1941 pregnana iz svoje Slovenije in je prišla v revolucionarni Podkosmaj, ga je sprejela kot del svoje domovine. S pomočjo človeka, revolucionarja, kot je bila tovarišica Nada, so ljudje našega mesta vzljubili Slovenijo in Slovence.

Takoj po prihodu v našo sredino je nadaljevala svoje revolucionarno delo. Pridobila si je ugled in zaupanje. Spoštujejo jo ljudje in

borci. Postala je politični komisar čete in zatem sekretarka okrajnega in član okrajnega komiteja KPJ.

Nepozabna je zima 1943/44 in njen delež v delu Komunistične partije, ki je prav v tem času dobila mnoge nove člane. Tik pred zaključkom vojne je odšla tovarišica Nada v še neosvojeni Beograd. Odšla je zaradi novih nalog, ki so jo čakale.

Svobodoljubni Mladenovac in ljudje Kosmaja so dali velik delež v razvoju naše socialistične samoupravne skupnosti. Na tej poti njihovega dela je bilo več posebno zavzetih posameznikov. Eden od teh je bila prav gotovo Olga Vrabčeva-Nada. Ko smo se odločili, da ji podelimo najvišje občinsko priznanje, hkrati izražamo tovariško zahvalo za vse, kar je s svojim zglednim revolucionarnim delom opravila v naši sredini.

Se posebej mi je v ponos, da lahko to priznanje izročim prav jaz, sin revolucionarja in soborca tovarišice Nade, ki je padel tiste težke jeseni leta 1943. Takrat je njegovo mesto sekretarja okrajnega komiteja KPJ Mladenovac sprejela prav tovarišica Vrabčeva. MB

CELJE

PROSLAVA ZA PRAZNIK

Letošnje praznovanje dneva republike se bo v celjski občini pričelo že v nedeljo, 26. novembra, ko bo v hali Golovec koncert godb na pihala pod naslovom »Revolucija in glasba«. Na njem bodo sodelovali pihalni orkestri iz Raven, Jesenic, Trbovelj, Zagorja in ZPD France Prešeren iz Celja.

V ponedeljek 27. novembra pa bo ob 19. uri v dvorani Slovenskega ljudskega gledališča v Celju osrednja proslava v počastitev dneva republike. Proslava bo obogatena s pestrim kulturnim sporedom, v katerem bo sodelovala tudi kulturnoumetniška skupina iz pobratene občine Čuprija. DS

ANDREJ
KOLAR

Ce človek dela in živi v dveh krajevnih skupnostih, potem mu pač ne preostane drugega, kot da se razda na obe strani. Drugače ne gre, sploh se, če je ta človek učitelj, ki ga ljudje poznajo in že od nekdaj so bili ljudje takšnega kova gonilna sila na podeželju. Tako je hočeš nočeš.

Andrej Kolar, eden mlajših pedagoških delavcev na Kozjanskem, ki pa ima vendarle že kar precej let dela med mladimi Kozjanci, vse to ve. Da je tako, je spoznal v mladih letih v takratnih pedagoških delavcih, ki se niso ustrašili še tako težkega dela in ki so mu danes takorekoč vzor.

In že takrat so ga, hote ali nehoti, potisnili v ta stroj, ki ne pozna miru. Ko je še bral žogo po lesički gmajni, mu je pritrasel k srcu nogomet. Z njim vred šport. Danes je mladi lesički učitelj, ki živi z družino v Kozjem, eden izmed ustanoviteljev TVD Partizana v Lesičnem.

»Ko smo pred leti končno le prišli do urejenih športnih površin, pravi, smo začeli gojiti vrsto športov in doseglji kar lepe rezultate. Toda to ni bilo dovolj. Učenci so v osmem razredu zapustili šolske klopi, nekateri so ostali doma, drugi so od-

šli študirat, na igrišča pa so se vendarle vseskozi vračali. Morali smo jih nekako pritegniti nazaj, jih znova organizirati. Porodila se je misel, da ustanovimo TVD Partizan...»

Začetek je bil težak, težak za mlade, težak za učitelja Andreja. Vsak čas bodo imeli tudi teledvadnico v novem gostilskem in kulturnem domu. Potem bo lažje.

Toda mentorja šolskega športnega društva, ki prav te dni intenzivno razmišlja, kako bi čim boljše organiziral vsakoletno, tradicionalno sankško tekmovanje v spomin na pohod XIV. udarne divizije s puštanjskih strmin, so znali v krajevni skupnosti Lesično še kako drugače pritegniti k delu. Ko so pripravljali asfaltiranje ceste na Pilštani, ki je njegov domaći kraj, si je Andrej brusil pete nemalokrat tudi tam, kjer ne bi bilo treba, da bi le iztrgal skupaj z drugimi preno-

OBRAZI

trebni dinar. To je nekaj let zapored počel tudi za kozjanski kulturni teden pa še ob drugih prilikah. Organizacija mu je blizu, bi dejal človek in krajevna skupnost to pač izkorišča in čemu ne bi. V krajih, kot so Lesično in Kozje, je dobrodošel vsak človek, ki je voljan zgrabiti za delo.

Takšna je zgodovina mladega človeka, ki se bo šele začela pisati. Moša, ki ga je videti mnogokje, kjer se dela, zlasti v športu. Tudi pri vseh kulturnih prireditvah, ki jih v tem predelu Kozjanskega včasih ni bilo malo.

Se močneje bo moral zgrabiti za delo učitelj Andrej prav sedaj, ko Kozjancem cesta prihaja prav pred vrata in ko ne bo več mogoče reči: »Saj bi delali še več, če bi le vedeli, da bo kdaj bošete

POGLEJMO V SVET

PIŠE IVAN SENIČAR
MATIRAN SAH

Iran (1.668.000 kv. km in okoli 32 milijonov prebivalcev) ali stara Perzija doživlja hude čase. Po številnih nemirih, ki so pričali o tréovratnih boleznih iranske družbe, po nasilju in demonstracijah, v katerih je bilo ubitih več sto ljudi, in po treh kratkotrajnih civilnih vladah v zadnjih treh mesecih vlada zdaj v Iranu general, Sah Reza Pahlavi pa se osamele spreha po svojem dvoru. Vladar govori, da je razočaran. Hotel je — predvsem s ameriškim orožjem — spremeniti Iran v veliko silo na srednjem vzhodu, kar se mu je tudi posrečilo, in posodobiti staro Perzijo s svojo carsko roko in naftnimi dolariji, kar pa mu prebivalci te dežele ne priznajo. Ti še vedno demonstirajo po teheranskih ulicah in zahtevajo šahov odstop ali njegovo smrt. Sah še ni odstopil, ostal je v pajčevini svoje lastne politike in v rokah vojske, ki skrbi za red v deželi.

V Iranu je bilo v zadnjih dveh desetletjih več kriz. Zadnja pa traja že od jeseni 1977. leta. Notranja prerivanja, katerih skupni imenovalec je bogatenje dežele brez razvoja demokracije, pa so le ena stran sedanjega položaja. Prav tako pomemben in večkrat tudi odločilen pa je vpliv, ki ga tuji interesi vnašajo na področje Perzijskega zaliva. Teh zalivskih dežel je kar osem, razpolagajo pa z ogromnimi zalogami nafte in imajo ugoden položaj med Azijo, Afriko in Evropo. Vse proizvajalke nafte, tako imenovane OPEC dežele, so v letu 1976 natočile 1.505 milijonov ton nafte, od tega pa so jo zalivske dežele proizvedle kar 1.066 milijonov ton ali 72 odstotkov.

To obilje nafte in omenjeni strateški položaj sta usodni okvir tudi za iransko dramo in njeno dolgotrajnost. Sovjetska zveza je zainteresirana za kar najboljše odnose z Iranom, čeprav sama za zdaj še izvozi nafto, toda med deželama je 2000 km dolga meja. Brezjeve je pred nekaj dnevi izjavil, da bi vsaka zunanja intervencija v Iran predstavljala pretnjo sovjetski varnosti. Združene države Amerike imajo z Iranom posebno pogodbo o sodelovanju. ZDA so do zob obožile iransko armado, zaslužile s tem v dvajsetih letih okoli 20 milijard dolarjev in investirale v šaha samo v zadnjem času 700 milijonov dolarjev. Šahov sin se šola v ameriški vojaški akademiji. Poznavalci mednarodnih razmer zatrjujejo, da je Iran na geografsko-politični liniji med NATO paktom in Japonsko najpomembnejša postojanka za Zahod. Pomen Irana brez dvoma dokazuje tudi to, da je bil Hua Kuo-feng na svoji drugi poti v tujino po obisku v Romuniji in Jugoslaviji tudi v Teheranu.

Notranje in zunanje struje iranskega viharja so znane; kakšen pa bo rezultat tega vrtinca, ne vemo. Amerikanci bodo brez dvoma poskušali zadržati tam svoj odločilen vpliv, čeprav so se odpovedali intervenciji. To pomeni, da se vnašajo na vojsko, ki so jo oborožili in ki je bila včasih zvesta šahu. Toda brez ustreznih sprememb v družbenih odnosih v Iranu šahu ne moreta pomagati ne vojska ne Amerika, pa tudi nafta ne.

CELJE

VELIK ODMEV

CELJE V REPUBLIŠKI RESOLUCIJI

Velik odmev v pravem pomenu besede. Odmev na osnutek resolucije o uresničevanju družbenega načrta Slovenije v prihodnjem letu. In to na sejah zborov celjske občinske skupščine, v torek, 21. t.m., še posebej pa na zboru združenega dela. Tokrat se je občinska skupščina močno uveljavila kot konferenca delegacij na zbor republiške skupščine.

Tokratni primer pa je pokazal, da so se o osnutku republiške resolucije dobro pogovorili v mnogih temeljnih in organizacijskih združenih dela. Predvsem je šlo za vprašanje, kje je celjsko gospodarstvo v tem dokumentu? Kje kot celota in kje kot posamezne organizacije združenega dela, še predvsem tiste, ki prevzemajo s pomembnimi nalogami velike naloge ne samo v občinskem, marveč prav tako v republiškem in zveznem merilu.

Zato v tej razpravi ni šlo samo za potrditev tistih, ki jih je osnutek resolucije že zajel, marveč za nove. V prvi vrsti to velja za kovinsko predelovalno industrijo nasploh, za slovensko in ne samo za celjsko, in v tej zvezi še predvsem za kolektiv EMO in njegovo naložbo za tovarno energetske opreme. Prav tako je prišla do veljave zahteva, da tudi naložba v AERU, se pravi v novo grafiko in razširitev proizvodnje lepilnih trakov, najde svoje

mesto v tem dokumentu. Seveda pa je šlo še za druge utemeljene zahteve po enaki uvrstitvi, za zahteve LK Savinja, PTT, Libele, Klime itd.

Razumljiva je bila nadalje zahteva, naj resolucija zajame tudi odobravanje investicijskih posojil pod ugodnejšimi pogoji tedaj, kadar gre za nakup opreme oziroma za investicijo v čistilne naprave. Delegati so nadalje odklonili pobudo za ustanovitev nove grosistične trgovske delovne organizacije za potrebe železarske industrije v Jugoslaviji. Menili so, da je trgovina že doslej dovolj dobro izpolnjevala naloge na tem področju.

Sicer pa so delegati celjske občinske skupščine z veliko pozornostjo sprejeli tudi stališča predsedstva občinske konference SZDL do osnutka republiške resolucije. V tem predlogu je mnenje, da bi morale prihodnje naloge bolj izhajati iz kritične ocene družbeno-gospodarskega razvoja v Sloveniji in iz ugotovitve o zaostajanju na nekaterih področjih združenega dela. Tudi ni dovolj jasno predstavljena strategija dolgoročnega razvoja posameznih panog s konkretnimi smernimi aktivnostmi in ustvarjanja pogojev za učinkovito vključevanje slovenskega gospodarstva v jugoslovanske in svetovne ekonomske tokove.

M. BOZIC

Prostovoljno delo v Krajevni skupnosti Lava. Prvi od leve: predsednik hišnega sveta Pucova 4, Ivan Mravljica

CELJE — KS LAVA

KOT VELIKA DRUŽINA

PRVI USPEHI IN NAČRTI V KRAJEVNI SKUPNOSTI

Je ena med najmlajšimi v celjski občini. Svoje samostojno življenje je pričela šele letošnjo pomlad. Pa navzlic temu — že zdaj nekaj uspehov. Prav spodbudnih. Na vsak način pa takšnih, ki napovedujejo, da so v tej veliki stanovanski soseski v celjski občini, ki šteje okoli štiri tisoč ljudi, pa je brez industrije in večjih obratov, krenili na pravo pot, na pot, ki ljudi povezuje in združuje pri reševanju skupnih nalog.

Pa ne, da so dosegli že vse, kar so hoteli. Ne, to je šele začetek in vendar tak, da ga ni moč prezreti.

Krajevna skupnost Lava je tudi formalno polno zaživele. Z vsemi svojimi samoupravnimi telesi. Na čelu skupščine je Aleš Vrečko, predsednik sveta je dipl. inž. Marjan Zumer. Krajevno organizacijo SZDL, ki se je tudi doslej najbolj vključila v reševanje krajevnih vprašanj, pa vodita inž. Ivan Bratanič kot predsednik ter Janez Goršič, kot sekretar. Seveda je seznan aktivnih delavcev pri komisijah in drugih telesih skupščine krajevnih skupnosti in drugod daljši in med drugim zama tudi predsednike mnogih hišnih svetov, še zlasti v Pucovi ulici, Goriški itd., kot so Franc Romih, Ivan Mravljica, Jezernik, Mirmik, Čretnikova in drugi. Zanimiva je bila odločitev o formiranju

komisije za koordinacijo dela hišnih svetov. Polno je zaživel svet potrošnikov, delavne so delegacije za interesne skupnosti...

Dobro sodelovanje so navezali s šolskim kolektivom, s šolo Veljka Vlahoviča. Tu imajo večje sestanke in v telovadnici te šole so pred kratkim pričeli tudi z redno rekreativno vadbo. Morda bo iz nje nastal oddelek Partizana?

Med delovnimi uspehi zadnjega časa so prav gotovo akcije za ureditev okolja. Ni so prve, toda zdaj so se jih lotili bolj organizirano. Da bi akcija bolje stekla je Krajevna skupnost namenila iz svojih sredstev 30.000 dinarjev in jih razdelila med hišne svete. Tu so zbirali še lastna sredstva, predvsem za nakup raznih sadik cvetic in okrasnega grmičevja pa tudi za kosilnice. Hišni sveti so organizirali prostovoljne delovne akcije, ki so zajele po več deset ljudi. Ključu so se odzvali tudi mladi. Celo najmlajši. Zato bodo zdaj bolj pazili na okolje, njegovo urejenost, čistočo in še kaj.

Delo, ki so ga opravili ljudje pri urejanju okolja in material, ki so ga kupili, po vrednosti presegata 100.000 dinarjev. Od deleža 30.000 din je nastala nova vrednost več kot 100.000 din. V razliki so lastni prispevki

in številne prostovoljne delovne ure.

Ob teh prvih korakih so mislili tudi na prihodnost. Zda so na vrsti igrišča pri šoli. Za vse. Potem jih žuli družbeni center. Radi bi nadzidali in dozidali prostore pri sedanji samopostrežni trgovini. Tu bi radi dobili še druge ustanove kot pošto, banko, lekarno in seveda manjšo dvorano za razne sestanke in za delo delegacij v krajevni skupnosti. To so ne le želje. To so tudi velike potrebe. Zato so prepričani, da bodo ta načrt izpeljali v kratkem. Že prihodnje leto? Želijo si tudi tržnico, slaščičarno, kiosk za prodajo časopisov.

V prihodnjih načrtih, že za drugo leto, je tudi srečanje krajanov te skupnosti. Da bi se med seboj bolje spoznali, da bi se pogovorili kot člani velike družine o skupnih problemih in nalogah, načrtih. Predvsem o tistih, ki zadevajo vse.

Napovedujejo tudi pobratimsko povezavo s krajevno skupnostjo v eni izmed sosednjih republik. In še in še. Delo, ki so ga začeli, je, kot pravijo, »zastrupilo« mnoge krajanje. Zato tudi prvi uspehi. Toda, to je šele začetek. Novi načrti napovedujejo novo povezovanje in nove delovne zmage. V pravem pomenu besede. Vse to v Krajevni skupnosti Lava. M. BOZIC

BISTRICA OB SOTLI

PRVI SADOVI DELA

PRAZNOVANJE NA NOV NAČIN

Tik pred dnevom republike so krajanje krajevnih skupnosti Bistrica ob Sotli praznovali krajevni praznik v spomin na znano preseljevanje tamkajšnjih prebivalcev vzdolž Sotle v Nemčijo v letu 1941. Kot vsako leto je bil tudi tokrat dogodek povezan s prijetno pripravilnim programom, prispevom kom bistrške mladine.

Ton praznovanju pa je tokrat dajala razstava slovenskih in dveh hrvatskih likovnikov, ki so razstavili svoja dela, nastala v letošnji prvi, in kot z vsmo zagotavlja Bistričani, v prihodnosti tudi tradicionalni slikarski koloniji. Dela so si domačini pa tudi širši krog ljudi, lahko ogledali v domu borcev in mladine v Kumrovcu in že sedaj lahko rečemo, da so motivi kozjanske in obsoletjske pokrajine, predstavljeni pod enotnim naslovom Titovi kraji — naši kraji, zbudili precejšnjo pozornost.

Nekaj dni pred dogodkom smo obiskali predsednika skupščine krajevnih skupnosti Bistrica ob Sotli, Franca Rautnerja, ki nam je ob tej priliki dejal, da je, kar je že večkrat zatrdil, razstava, z njo vred pa tudi slikarska kolonija, šele začetek široko zastavljenega projekta.

»Že naslednje leto bomo za našo slikarsko kolonijo skušali zagotoviti kar največje število umetnikov iz vse Jugoslavije, k sodelovanju pa bomo skušali pritegniti tudi ustvarjalce iz neuvrščenih držav. Če to ne bo šlo drugo leto, upamo, da nam

bo to z afirmacijo kolonije uspelo naslednja leta, vsekakor pa ne bomo vrgli puške v koruzo!« Umetniških del bo z vsako kolonijo več, zato v Bistrici ob Sotli — tako je zapisano tudi v srednjeročnem programu razvoja krajevnih skupnosti — predvidajo, da bodo dobili razstavne prostore v načrtovani stavbi družbenopolitičnih organizacij, ki bo zapolnila prav tako predvideni trgovsko gostinski center z banko in pošto v samem središču tega prijaznega obsoletjskega kraja.

»Naše ideje in zamisli so v celoti vezane na spominski park Kumrovec — Trebče ter na širši krajinski park Kumrovec — Kozjansko, kar po drugi strani pomeni, da želimo, da bi nam priskočili na pomoč tudi iz drugih krajevnih skupnosti v Obsoletju in na Kozjanskem, predvsem vzdolž potoka Bistrice ob novo zgrajeni cesti maršala Tita. Z njo se bodo naše možnosti vsekakor zelo razširile,« je za zaključek pripomnil Franc Rautner. Lepi načrti, še lepši obeti. In kot vedno, kanček pelina, kadar človek od česa le preveč pričakuje.

Krajevna skupnost Bistrica ob Sotli se je brez premislekov pridružila akciji urejevanja Trebč, kraja torej, kjer je tovariš Tito v letih pred drugo svetovno vojno snoval vrsto pomembnih partijskih dokumentov. Z vsa zagnanostjo so modernizirali cesto, nekaj bolj kolovoz proti Javorskovi domačiji, domu Titove mate-

re. In ko je celjski Izletnik končno le zgradil v neposredni bližini spominskega muzeja gostišče, so v domači krajevni skupnosti menili, da bo steklo.

In vendar so bili to račun brez krčmarja. Steklo namreč ni, pač pa se je usatilo. Gostišče, ki je sicer na oko kar prijetno, je, po zatrditvah Bistričanov pa še koga, dokaj negostoljubna gostinska ustanova. V ponedeljkih je zaprto, v ostalih dneh pa ga odpro »žek« ob 13. uri, nakar je neprekinjeno odprto do večera.

Na problem je pred časom opozoril tovariš Franc Setine v Viršanju, ko je govoril o tem, da bodo v prihodnje morali izkoristiti vse možne variante za čim hitrejši razvoj manj razvitega območja tudi občani sami, saj te brez dvoma obstajajo. S tem je menil poleg ostalega tudi turizem v vseh njegovih inčah.

Prava snov za razmišljanje, zatrjujejo v en glas Bistričani prav sedaj, ko ni nobenega dvoma več, da bodo že naslednje leto začeli v kraju graditi Petrolov motel in obrat Gorenja iz Velenja. Sicer so Bistričani z razvojem na splošno zadovoljni in kaj več tudi ne pričakujejo. Zaposlitev štiristo delavcev bistriškega območja o končni fazi bo zadovoljilo vsa njihova pričakovanja, rešen bo tudi problem zdomstva, ki je v tem kraju še posebej pereč in gotovo tudi najbolj v vsej šmarni občini.

MILENKO STRASEK

TIM LAŠKO

DUCAT PROBLEMOM

KOT NALOGA PRED KOMUNISTI

Pred dnevi so se sestali komunisti vseh TOZD v delovni organizaciji TIM Laško, da bi kritično obravnavali vrsto perečih problemov, ki so se v zadnjem času nakopičili v tej delovni organizaciji. Naštetimo jih, kot so jih nicali oni ob sodelovanju sekretarja občinskega komiteja Cveta Kneza:

● Problem razvoja podjetja je pereč, čeravno po desetmesečni oceni poslovanja zadovoljivih dosežkih, predvsem pa v luči novih vlaganj. Potrebe so velike, od teh pa je nekatere nujno treba zadovoljiti. Vendar iz tega nastopa problem zadolženosti podjetja, kar stvari še zaostruje ob znani politiki bank in drugih financierjev.

● Odprti so nekateri odnosi med TOZD in skupnimi službami. Vsaka delovna organizacija ima nujno svoje ambicije, toda kaže, glede vsklajenosti teh ambicij ni vse v redu. Ne gre predvsem zato, da bi delavci vsled neobveščenosti razpravljali o tem. Razpravljajo direktorji TOZD, vodilni delavci in strokovnjaki. Mnenja, da bi posameznim organizacijam združenega dela šlo boljše, če bi ne bile povezane v TIM, imajo kritične presoje vreden pomen.

● Organizacija dela v TIM je slaba. To posebej pride do izraza v TOZD »Gračnica«. Dislocirana je, ima znotraj sebe tri programe, ki povzročajo tudi medsebojna protislovja. Ker pa ta organizacija vgrajuje in finalizira svoje izdelke skozi hladilni-

ce itd., se v njej zrcalijo vsa protislovja celotnega TIMa.

● Četrta stvar je razvoj TIM. Zanj vse temeljne organizacije dajejo določena sredstva, razen rudnika, razen 200 rudarjev. Čeprav mora biti vsem, pa tudi njim jasno, da več kot nekaj let rudarili ne bodo in da jih bo treba preusmeriti. In ravno oni, ki bi morali najbolj skrbeti za svoj jutri, bi morali hkrati imeti za ta problem najtanjši posluš, toda nimajo ga.

● Delitev osebnih dohodkov je še vedno velik problem. Pritiski na višje OD so veliki, ni pa odgovorov na vprašanje, če to pogojuje višja produktivnost. Vsaka TOZD se obnaša neodvisno od druge. Tudi če je rast OD v posamezni TOZD utemeljena, nikoli ne gledajo okoli sebe, kako ne drugim. Seveda pa vedno želijo biti v isti vrsti z drugimi, neglede na ekonomsko upravičenost in terjajo solidarnost od drugih, če jim lastni kazalci ne obetajo dobro. Zlasti pa se ta miselnost zaostrila takrat, kadar gre za urejevanje OD v skupnih službah.

● Požari so poseben problem za TIM. Teh je bilo v zadnjih letih nekaj. Problem so neurejenost njihovih gradbišč, ki terjajo celo posege inšpekcij.

● Kaj pomenijo primeri, da delavci na delovišča po nekaj dni ne dobijo potrebne materiala in križemrok čakajo?

● Kaj naposled pomenijo pretapi med visokozobraz-

nimi kadri na delovnem mestu?

● Dalje je velik problem delovanje nekaterih, predvsem odgovornih ljudi, da bi se TIMova družina razšla. To je poslednje dejstvo, da nekateri vodilni strokovnjaki posebej TOZD s seboj, interese TOZD podprejajo osebnim interesom. V TIM skratka niso izdelana »pravila igre« na dovolj čvrsti samoupravni osnovi.

● In končno je povsem jasno, da ZK v tej delovni organizaciji problemov ne obvladuje dovolj čvrsto in učinkovito. Zlasti se zato, ker je v vrstiču problemov, med strokovnimi in vodilnimi ljudmi dovolj komunistov. Sindikat v zadnjem času bolj učinkovito deluje. Oddaljuje se od nekkih »klasiknih sindikalističnih vprašanj« tudi zato, ker so v sindikatu najboljše partijski kadri, vendar je res tudi to, da ta širša in poglobljena vloga sindikata ni pogodu, da sindikat bojkotirajo itd.

Komunisti so po peturni razpravi sprejeli naslednja stališča: Izdelati pravila igre. Preiskusiti celotno organizacijo dela in odgovornost vsakega posameznika v njej. Pred očmi je treba imeti neprestano tekoča gospodarska gibanja. Jasnejše opredeliti in skozni sistem družbenega planiranja utrditi vprašanje razvoja podjetja. Posvetiti odnose med tozdi in le-teh do skupnih služb in obratno. Spremeniti je treba sistem nagrajevanja, ki mora sloneti na večji produktivnosti. JURE KRAŠOVEC

PREVORJE

POSLOH ZA TEŽAVE

»PREVOZNIŠTVO« JIM POMAGA

Nekatere delovne organizacije tako kot katastrofalnem potresu na Kozjanskem in v Obsoletju pokazale precejšnje razumevanje ne le za pomoč pri ublažitvi posledic pač pa tudi za reševanje širših problemov krajevnih skupnosti. Sodelovanje se je še okrepilo med zadnjo vojaško vajo na Kozjanskem.

Vezji so se v letih ponekod pretrgale, ponekod pa še trajajo in se krepijo. To velja tudi za krajevno skupnost Prevorje in celjsko delovno organizacijo Prevozništvo. Mnogo delavcev te organizacije namreč prihaja na delo prav iz Prevorja, zato je pomoč še bolj umestna. Nedolgo tega so se Prevorjani odločili, da bodo posodobili in utrdili cestniški proti Dobri in do kamnioloma. Prevoz-

ništvo jim je brezplačno dalo na voljo dva kamiona, ki sta prevozila precejšnje količine gramoza iz žegrškega peskoloma do omenjenih delovišč. To je primer nesebične pomoči te celjske delovne organizacije pri izboljšanju življenjskih razmer v kraju, kjer žive njeni delavci, pravijo v krajevni skupnosti Prevorje. Domačini bi zgolj z lastnimi rokami in skromnimi sredstvi naredili bore malo.

Zadovoljstvo Prevorjanov pa nekoliko greni spoznanje, da nikoli ne vedo natančno, ali bodo jutri še imeli vodo ali ne — kljub nedolgo tega zgrajenemu vodovodu. Naj vas spomnim, da gre za vodovod, ki so ga pomagale graditi mladinske delovne brigade in deloma tudi pripadniki JLA. Občani nekate-

rih krajevnih skupnosti — med njimi tudi Prevorja — vzdolž kozjanske ceste, se pritožujejo, ker nimajo večjih tudi po nekaj tednov toliko pričakovane vode. Do zastojev, pravijo, prihaja predvsem zaradi okvar, natančneje povedano, zaradi neustreznih cevi, ki jih bo menda treba zamenjati. Okvare so se namreč pojavile že po nekaj dnevih obratovanja vodovoda.

Na zahtevo občanov je krajevna skupnost Prevorje na vse to že spomnila šentjursko komunalno cestno skupnost in še dodala, da je pripravljena tudi sama priskočiti na pomoč z delom. Prevorjani upajo le, da jim to krat ne bo treba predolgo čakati na vodo iz novega vodovodnega omrežja.

MST

LAŠKO PRED PRAZNIKOM

PREPOROD TOVARNE

PRIZNANJA NAJBOLJ ZASLUŽNIM

V petek je bila v Laškem svečanost, katero lahko štejemo med največje dogodke v počastitev praznika republike. Končana je večletna kriza kolektiva, veliko pred rokom pa je končana tudi preusmeritev proizvodnje nekdanje »VOLNE« v TOZD »Predilnica« ljubljanske Dekorativne tovarne.

V laški predilnici so tri mesece pred zastavljenim rokom končali izvedbo sanacijskega programa in v petek uradno proslavili zagon proizvodnje na novih strojih, v preurejenih prostorih, vendar s starim kolektivom, ki se je ob delu izuril za novo tehnologijo. Ko so si števil-

ni gostje ogledali potek nove proizvodnje, so delavci prekinili delo in skupaj z gosti odšli v slavnostni prostor.

Zvrstili so se govorniki, ki so orisali razvoj kolektiva in vso naporno pot do sedanjega trenutka. Ker smo ves čas spremljali dogodke in razmere v tem kolektivu, smo se odločili, da v kratkih besedah orisemo obdobje njihovega pčnovnega vzpona, njihovega preporoda, hkrati pa veliko solidarnost matičnega kolektiva, v katerega sestavi so laške tekstilke in tekstilci dočakali varnejšo sedanjost in prihodnost.

V času največje preusmeritvene vneine in delavnosti je kolektiv ob polletju že presegel plan prihodka za 43 odstotkov in dohodka za 31 odstotkov. Načrtovana izguba je bila ob polletju bistveno zmanjšana. Ob koncu leta predvidevajo namesto 9,2 milijona planirane izgube, znižanje le-te na največ 5 milijonov. To so zmogli tako, da so močno skrajšali čas nameščanja novih strojih, zmogljivosti in gradbenih del in da so 3 mesece pred rokom začeli proizvodnjo.

Sanacija podjetja gotovo ni bila lahka naloga niti za kolektiv v Laškem, niti za matični kolektiv v Ljubljani. Treba je bilo sanirati zatečeno stanje izgub iz prejšnjih let, pri čemer pa imata zasluge tudi Sklad skupnih rezerv SR Slovenije in Splošna banka v Celju.

Veliko so prihranili tudi pri investicijskih vlaganjih. Namesto 73,9 milijonov so s smotno izbiro opreme porabili le 57 milijonov in še bi lahko naštevali doprinose kolektiva v Laškem in v DO Dekorativna. To je gotovo dosežek, na katerega je lahko kolektiv ponosen, predvsem pa tisti delavci, ki so v razvoj tovarne vložili največ svojega minulega dela in ki so v hudem in dobrem ostali zvesti svoji tovarni.

Zato besede predsednice DS Predilnice Mire Travnarjeve, direktorja TOZD Vilka Škerbineka, generalnega direktorja DO Dekorativna Janeza Nebca in predsednika občinskega sindikalnega sveta Marka Manfrede niso bile papirnato besedovanje ob predstoječem prazniku, bile so klena, skoraj preskromna pripoved o kolektivu, ki je hudo trpel, ki si je močno prizadeval, vstrajal in žel uspeh.

In nič čudnega ni, da je ves kolektiv, da so vsi prisotni burno odobravalni odločitev laške občinske skupščine, ki je izrekla vsemu kolektivu v laškem TOZD polno priznanje, pismeno priznanje pa namenila DO Dekorativne in njenemu generalnemu direktorju Janezu Nebcu. Ta priznanja je ob svečani priložnosti izročil predsednik občinske skupščine Jože Rajh.

In v tako vzdušje, ki ga je prevečala zavest o varnejšem danes in boljšem jutri, je koncert moškega pevskega zbora TIM pod vodstvom pevovodje Kasesnika izvenel še bolj svečano in ubrano.

JURE KRAŠOVEC

NAŠI KOLEKTIVI

UNIOR SO TUDI ZREČE

ZDRUŽENO DELO IN KS ENOTNO ZA RAZVOJ

Veliko govorimo in pišemo o povezovanju združenega dela s krajem, kjer ima določena delovna organizacija svoj sedež, predvsem torej o povezovanju s krajevno skupnostjo. Poznamo tudi že lepo število primerov dobrega sodelovanja organizacij združenega dela s svojimi krajevnimi skupnostmi. Seveda je dobro povezovanje možno doseči prav tam, kjer so zaposleni večinoma tudi aktivni krajan in dobri ter aktivni samoupravljalci v okviru svoje krajevske skupnosti. V takem primeru je razumljivo, da pomeni razvoj organizacije združenega dela tudi razvoj kraja, krajevske skupnosti, včasih celo širšega območja.

Zreče pod Pohorjem so eno izmed takšnih območij, ki so najtesneje povezane s svojim združenim delom. To pa sta njegovi uspešni OZD UNIOR in COMET.

Da bi izvedeli kaj več o tej povezanosti kraja in združenega dela, smo povprašali najprej v Uniorju. Prijazen sobesednik nam je bil kar njegov direktor dipl. ing. Marjan Osolč, vendar v funkciji predsednika komisije za urbanizem in razvoj Krajevske skupnosti Zreče.

»Razvoj kraja je najtesneje povezan z razvojem našega združenega dela. Gre za ekonomsko nujno in ne za nekakšno ljubiteljsvo in idealizem pri razvijanju našega širšega območja, tudi zreškega Pohorja. Razvoj industrije in turizma postavlja pred krajevno skupnost nove probleme. Eden najvažnejših je prav gotovo razvoj cestnega omrežja. Skupaj s Cometom bomo v naslednjih dveh letih zaposlili kakšnih 500 novih delavcev, možnosti za nove zaposlitve pa se nam na veliko odkrivajo tudi v ostalih dejavnostih — v turizmu, gostinstvu.

Na kratko povedano, so naši pogledi uprti predvsem v ceste, trgovino in gostinstvo, turizem, šolstvo in športne objekte. Zreče do sedaj niso imele nikakršne infrastrukture, ki bi pošteno zadovoljevala naše krajan. Verjemite, da smo težko prišli tudi do strokovnjakov, saj jim ob dobrih možnostih dela in ustvarjanja ni-

smo istočasno mogli ponuditi tudi razvitejšega kraja in območja,« je posebej poudaril v razgovoru Marjan Osolč.

Pa pogledimo, kje vse so še odprti problemi zreške krajevske skupnosti.

Veliko naporov in denarja bo potrebno za rešitev cestnih problemov. Ceste na Roglo, povezava Nove Dobrove, pa Sp. Zreč, Radane vasi in Gračiča, dograditev ceste Zreče — Ljubnica — Vitanje, kamor še vedno človek ne pride drugače kot zavrit v oblake prahu. Poudarimo naj, da so Zrečani izglasovali najvišji samopri-spevek, 3 odstotke, kar je seveda pomemben delež finančnih sredstev za mnoge potrebe kraja. Dobro je sodelovanje z gozdarji, zlasti v zgornjem delu cestne trase na Roglo in pri modernizaciji ceste proti Skomarju, kjer se vključujeta še krajevni skupnosti Skomarje in Resnik. Zgraditi morajo nov most čez Dravinjo, kar naj bi povežalo Novo Dobravo s cesto proti Rogli, potrebe so še v Gorenju za povezavo proti Mahu. Razumljivo, da pri tako obširnih načrtih Zrečani računajo tudi na pomoč občine Slovenske Konjice, sosednjih krajevnih skupnosti in tudi republike.

Potrebe po pitni vodi so naslednji večji problem in

pri tem uspešno sodeluje zreški Comet, ki financira ustrezne raziskave v sodelovanju z Geodetskimi zavodom Slovenije.

Uspešno teče izgradnja druge faze osnovne šole Borisa Vinterja v Zrečah. Več učilnic bi moralo razbremeniti večzaimenski pouk. Za Zreče je to ob izgradnji šole za usposabljanje kovinar-skih kadrov in delavnice izrednega pomena.

Tu so še načrti za blagovno hišo, novo pokopališče, bencinsko črpalko, ki je s Petrolom že dogovorjena, dograditev vrtca. Posebne ambicije so v gostinstvu in turizmu. Nov hotel v Zrečah, turistični kompleks zreškega Pohorja.

»V slogi je moč,« je ob zaključku najinega pogovora poudaril Uniorjev direktor Marjan Osolč in na koncu sobotnega delovnega dopoldneva odhitel »sejate« s sodelavci. Pred vrati je otvoritev novega hotela, ki bo rešil tudi vprašanja družbene prehrane.

Poslovil sem se. Pa tudi od dveh pomembnih dokumentov na njegovi delovni mizi: projekta turističnega razvoja zreškega Pohorja in programa dela krajevske skupnosti Zreče.

Je sploh potrebno ponoviti, da so Zreče tudi Unior? In Comet!

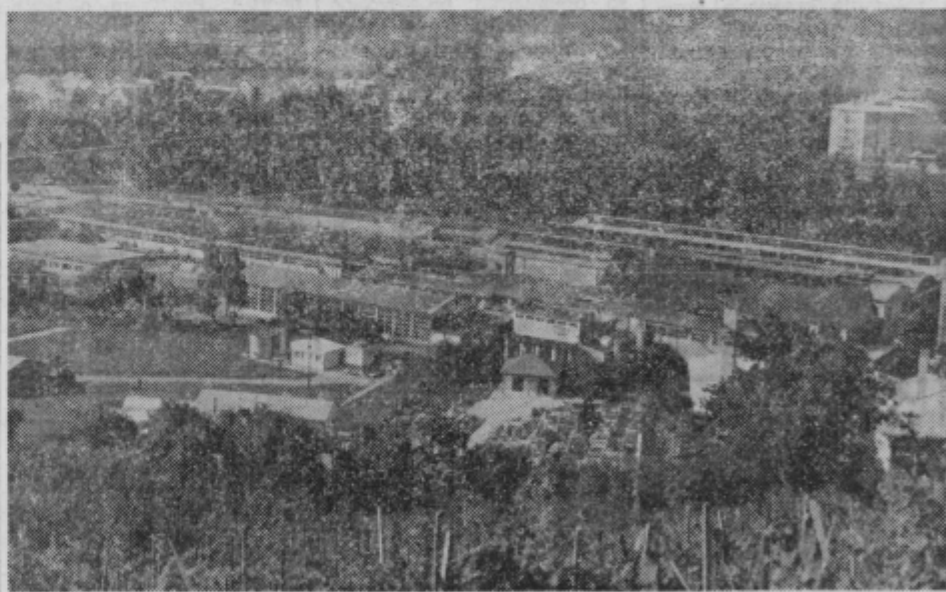
MITJA UMNİK

TO-MO-DI

TOPLI
MONTAŽNI
DIMNIK

KP

LJUBLJANA
Opekarska 13
Tel. 22-113
20-641

MOZIRJE

ZK O SVOJEM DELU

Včeraj popoldne je bila v Mozirju peta redna seja Občinske konference Zveze komunistov, na kateri so ocenili samoupravne družbeno-ekonomske razmere v občini ter med drugim potrdili ključne nedavne seminarje za sekretarje osnovnih organizacij ZK.

Zdaj ni šlo samo za to, da bi ocenili delo seminarja, marveč, da bi njegove ključne sprejeli kot vsebinske smernice za delo osnovnih organizacij Zveze komunistov v naslednjem obdobju. Vrh tega pa ti zaključki nakazujejo tudi pot dela občinske konference ZK in nje-

nih organov.

Na seminarju so ocenili in nakazali bodoče naloge na področju socialističnih samoupravnih družbeno-ekonomskih odnosov s posebnim poudarkom na probleme gospodarjenja, zatem organiziranost, metode in oblike dela v Zvezi komunistov, naloge na področju političnega sistema, pri čemer so še posebej opozorili na delegatske odnose, zatem naloge na področju vzgoje, izobraževanja in kulture ter uresničevanje koncepta splošnega ljudskega odpora in družbene samozaščite.

MB

MESTINJE: USTANOVNA SKUPŠČINA

Nedavna analiza stanja malega gospodarstva v šmarnski občini je pokazala, da je v občini sicer precej možnosti, da se ta dejavnost poživlji, da pa je trenutno stanje precej slabo. Prav zaradi tega velja pozdraviti odločitev šmarnskih obrtnikov, da se združijo in enotno nastopajo v svoji organizaciji. Na ustanovni skupščini, ki je bila pred nedavnim v Mestinjju, so spregovorili o vrsti možnosti pa tudi o nekaterih ovirah, ki bi jih bilo treba odpraviti.

OBMOČJE

NAJBOLJŠE JE MOZIRJE

PODELJENA TUDI DRUGA LETOŠNJA PRIZNANJA

V petek je bila redna je-senska plenarna seja Celjske turistične zveze, na kateri so ocenili letošnjo sezono, delo društev in razglasili rezultate tekmovanja oziroma ocenjevanja za najlepši kraj, za najbolj marljivega turističnega delavca, za najboljšo turistično društvo, za najboljšo zasebno gostišče in najboljši zasebni bife. Poleg tega so podelili 59 odličij Turistične zveze Slovenije.

Rezultati letošnje turistične sezone so zadovoljivi. To se posebej velja za celotno državo, ki je imela za 14 odstotkov več nočitev kot lani, za Slovenijo, kjer jih je bilo 11 odstotkov več, medtem, ko je znašal ta porast za celjsko območje le 8 odstotkov.

In če bi se vprašali, zakaj je bilo na celjskem območju manj nočitev v primerjavi s Slovenijo in državo, bi ugotovili slabe prometne zveze, preskromno propagando in ponudbo, nezadostno število nočitvenih zmogljivosti, nazadovanja nemških in italijanskih gostov, preskromen kmečki turizem itd. Zato pa je velik vzpon zabeležil izletniški turizem in prav tako obisk na prireditvah, ki so jih pripravila turistična društva. Petindvajset prireditev si je ogledalo okoli 60.000 ljudi.

Takšno stanje, na grobo ocenjeno, seveda ni zadovoljivo. Zato bo treba napraviti nekaj več, še zlasti na področju inozemskega turizma in še kje.

Beseda o delu društev in

prireditve, ki jih pripravljajo vsako leto, je pokazala, da gre za veliko aktivnost, ki pa tu in tam naleti na premajhno širšo družbeno podporo. Sicer pa se tudi vrste turističnih delavcev redijo.

Plenum je tudi potrdil delo posebne komisije za ocenjevanje turističnih krajev. Kakšnih posebnih premikov, razen v Vojniku in Mozirju, letoš ni bilo opaziti. Sicer pa velja zapisati, da bi lahko ob večje zavzetosti in prizadevnosti mnogokje napravili več, kot so.

Tudi letos je prvo mesto v tekmovanju za najlepši turistični kraj osvojilo Velenje. Na naslednja mesta so se zvrstili: 2. Mozirje, 3. Celje, 4. Rogaška Slatina, 5. Sentjur, 6. Laško, 7. Gornji grad, 8. Ljubno ob Savinji, 9. Luče, 10. Vojnik itd.

Za najboljšo turistično društvo v letošnjem letu je bilo ocenjeno Mozirje, saj je bilo nosilec akcije za ureditve in otvoritev prelepega Savinjskega gaja. Tej pobudi, ki jo je vodilo društvo s predsednikom Ivanom Zupanom na čelu, so se potem priključili vsi krajanji, vrtnarji in drugi.

Za najbolj marljivega turističnega delavca v letošnjem letu so proglasili Iva Kuharja, predsednika Turističnega društva Sempeter v Savinjski dolini. Ivo Kuhar je namreč glavni pobudnik in organizator izredno široke dejavnosti društva, ki skrbi ne le za rimsko nekropolo, za jamo Pekel, marveč vodi še številne druge akcije.

Ob proglasitvi Turističnega društva Mozirje za najboljšo društvo letos na širšem celjskem območju, pa komisija ni mogla mimo dejavnosti njenega predsednika Iva Zupana. Ker ni mogoče, da bi bila hkrati za najboljša proglašeno društvo in njegov predsednik, se je komisija odločila, da podeli Ivu Zupanu posebno spominsko plaketo Celjske turistične zveze, kot priznanje za veliko aktivnost.

Za najlepši in najbolj urejen zasebni bife na celjskem območju je bil proglašen bife ATOM Franca Renierja v Podčetrtku. V ožjo konkurenco je prišel samo še bife Polanec iz Pesja pri Velenju. Pri končnem ocenjevanju pa se je komisija odločila za bife ATOM zaradi dejstva, da gre pri njem za kompleksno urejeno celoto, pa tudi za širši izbor jedi in pijač.

Priznanje najboljšega zasebnega gostišča na celjskem območju pa je dobilo gostišče ERZEN v Sočanju. Je sodobno in lepo urejeno, primerno vzdrževano, sanitarije so čiste in urejene, izbor jedi pa je nad povprečjem. Vzorno urejeno je tudi okolje gostišča.

Med boljša gostišča, ki jim je treba izreči vsaj priznanje, pa sodijo še: gostilna Raduha v Lučah, gostilna Mirostan v Parizljah, gostilna Petrin na Ljubnem, gostilna Bezgovšek v Laškem in gostilna pri Jožku v Gornjem gradu.

M. BOŽIČ

Jesen v Kumrovcu. Tudi rojstni kraj predsednika Tita je vključen v obsejalno turistično pot. Foto: V. Berk

OBMOČJE

PRIZNANJE TZS

Na petkovem plenumu Celjske turistične zveze so dolgoletnim in zaslužnim turističnim delavcem podelili tudi 59 zlatih, srebrnih in bronastih znakov Turistične zveze Slovenije.

ZLATI ZNAK: Martin Kene (Rog. Slatina), dr. Marjan Barle (Laško), Ivan Vodovnik (Laško), Jože Kajtna (Rim. Toplice), Ivo Kuhar (Sempeter), prof. Janko Orožen, Milan Božič, Vinko Steiner, Riko Presinger (vsi Celje).

SREBRNI ZNAK: Janko Strahovnik (Podčetrtek), Stanislav Dolar (Šoštanj), Miha Prosen (Laško), Lojze Metelko (Rog. Slatina), Anton Mogu (Dobrna), Emil Jug (Prebold), Anica Ribič (Vojnik), Marija Volasko (Vojnik), Franc Storman (Sempeter), Ludvik Cokan (Celje), Janko Volf (Celje), Viktor Rožanc (Dobrna), Anica Rečnik (Dobrna).

BRONASTI ZNAK: prof. dr. Herbert Zaveršnik, Anica Halužan, Marjan Unger, Anton Tepeš, Anton Napast, Franc Gajšek, Drago Vilendečič, Milan Istenič (Rog. Slatina), Niko Rožič, Anton Turk, Jože Jeran, Neža Počakaj (Braslovče), Ivan Zagoričnik, Ivo Vozlič, Franc Janše, Marija Zagoričnik, Marta Vozlič, Adi Vidmajer, Ivan Zagar (Prebold), Ernest Rečnik (Sentjur), Jože Kolar, Mihaela Vidali (Planina), Andrej Golež, Jože Pečnik, Milka Staroveški (Podčetrtek), Martin Storman, Alojz Urankar (Sempeter), Oto Samec (Strmec), Jože Gojtan (Šmarje), Franc Valenčak, Milan Brilej, Anton Kuhar (Kozje), Vinko Rebec, Angela Čebela (Dobrna), Silva Zelenik, Franc Planinc, Edo Podpečan (Celje).

VNOVČEVANJE ČEKOV PO TEKOČIH RAČUNIH OBČANOV, KI JIH SPREJEMAJO UPORABNIKI DRUŽBENIH SREDSTEV OD OBČANOV

S. 1. novembrom 1978 je stopilo v veljavo novo navodilo za delo s tekočimi računi občanov, katerega je predpisala SDK Jugoslavije. S tem navodilom je v precejšnji meri spremenjen dosednji postopek pri vnovčevanju čekov, ki jih delovne in druge organizacije, družbeno politične skupnosti in samoupravne interesne skupnosti sprejemajo od občanov — imetnikov tekočih računov za plačilo blaga, storitev, davkov in drugih obveznosti.

Temeljne banke v SR Sloveniji, združene v LB združeno banko, Jugobanka, Temeljna banka Ljubljana in Beograjska banka Temeljna banka Ljubljana (v nadaljevanju: banke) smo se ob tej priložnosti dogovorili, da uporabnikom družbenih sredstev predlagamo, kako naj postopek za vnovčevanje čekov čim bolj poenostavimo. Naš predlog ni v nasprotju s predpisanim navodilom SDK, obenem pa uporabnikov družbenih sredstev z ničimer ne obvezuje.

Za predlagani postopek smo se banke dogovorile z željo, da bi že močno uveljavljeno poslovanje s tekočimi računi potekalo še lažje. Ustanovitev obračunskih centrov, poenostavljen postopek pri pripravi dokumentacije (brez razvrščanja čekov po bankah, izdaja enega samega »Naloga za vnovčevanje«), predaja celotne dokumentacije na enem mestu in široka mreža praktično neprekinjeno odprtih sprejemnih mest — vse to bo po našem mišljenju prispevalo k uresničevanju ene od temeljnih nalog bank: izboljšanje kvalitete storitev za združeno delo in občane.

Ljubljanska banka Splošna banka Celje je v smislu dogovora med bankami v Sloveniji ustanovila obračunski center v Vodnikovi 2, Celje telefon (063) 26-240 int. 138 št. žiro računa 50700-620-16 ter organizirala sprejemna mesta v: CMH, ekspozituri Celje, eksp. Zalec, eks. Laško, eksp. Slovenske Konjice, eksp. Šmarje pri Jelšah in eksp. Sentjur pri Celju.

Uporabnik družbenih sredstev odda na sprejemnem mestu en sam »seznam čekov« na obrazcu TR 17 v dveh izvodih, ki ga dobi brezplačno na sprejemnem mestu skupaj s čeki ter izpolnjen obrazec SDK-43 »Nalog za vnovčevanje«. Na sprejemnem mestu bodo uporabniki družbenih sredstev potrdili prejem dokumentov na kopiji »Seznama čekov«.

Uporabnik družbenih sredstev oziroma njegove prodajalne, ki ne bodo mogle predajati dokumentov na opisani način, ker v njihovem kraju ni sprejemnega mesta, bodo dokumentacijo lahko pošiljale priporočeno po pošti na naslov obračunskega centra. Pri taki dostavi dokumentacije pošlje uporabnik družbenih sredstev čeki, vseh pet izvodov »Naloga za vnovčevanje« in en izvod »Seznama čekov«, kopijo seznama zadrži zase.

Vse podrobnejše informacije nudi banka na sprejemnih mestih.

Ljubljanska banka

Splošna banka Celje

VSEM OBČANOM IN POSLOVNIM SODELAVCEM TER VARČEVALCEM ISKRENO ČESTITAMO OB DNEVU REPUBLIKE

LJUBNO OB SAVINJI

ŽIVI
SPOMINIPRVI KRAJEVNI NARODNOOSVOBODILNI
ODBORI

MARTIN GOLOB

Beseda je tekla skoraj tako, kot bi pripovedoval o dogodkih, ki so se zgodili včeraj. Le tu in tam je poklical na pomoč ženo in jo vprašal: »No, kako je bilo že tistemu ime?«

In vendar je šlo za obuditev spomina na delo narodnoosvobodilnih odborov, na začetke odborov Osvobodilne fronte na Ljubnem ob Savinji.

Na Martina Goloba, zdaj sedemdesetletnega upokojenca, me je pred kratkim opozoril ljubenski živinozdravnik Jože Mermal.

»Obišči ga, marsikaj ti bo lahko povedal, saj je bil med prvimi, ki so delali v narodnoosvobodilnih odborih...«

»Začetki narodnoosvobodilnega gibanja na našem območju so povezani z imenom Jožeta Letonje-Kmeta in pozneje Albina Vipotnika-Stigarja. Čeprav takrat še nisem bil aktivno vključen v to delo, vem, da je bil prvi odbor Osvobodilne fronte na Ljubnem ustanovljen na začetku 1942. leta. V njem so bili Franc in Karel Zagožen, Dominik Stermecki, Franc Natlačen in še drugi.

Toda, zaradi silnega okupatorjevega terorja, zapiranja v celjski Stari pisarni in pošiljanja rodoljubov v taborniška smrti, je delo na terenu pozneje nekoliko zamrlo, na novo zaživelo pa ob koncu 1943. leta in zlasti še potem, ko je konec julija 1944. leta Šlandrova brigada napadla in osvobodila Ljubno...«

To so bili trenutki zmagovalstva, veselja, sreče. Ljubno je bilo osvobodeno. Teden dni za tem je sicer skupina nemških vojakov vdrla na Ljubno in odgnala veliko živine, toda, v kraju je vzdržala le nekaj dni.

Živino so odgnali, pa jim je bila kmalu v napoto. In tako se ljudje še danes spominjajo, da so prodajali konje za liter žganja, krave pa celo za pol litra.

Precej tako odgnane živine so kmetje zlasti v sredini septembra dobili nazaj. Predvsem v Mozirju.

Ljubno je bilo osvobodeno prvega avgusta 1944. leta, Mozirje, kot zadnja postojanka v Gornji Savinjski dolini, pa 12. septembra.

Zdaj je dobilo delo na terenu nov polet.

»Prišli smo se pripravljati na prve volitve v krajevne narodnoosvobodilne odbore. Na našem, ljubenskem območju smo se odločili za štiri krajevne odbore: Ljubno, Ter, Savinja in Primož.

Sestavili smo volilne spiske, imeli veliko sestankov in zborov in sploh dosti govorili o naših nalogah. Zdaj ni šlo samo za to, da smo skrbeli za prehrano borcev, marveč tudi za številne begunce, naše ljudi, ki so se umaknili pred nacističnim terorjem.

Spominjam se, da so bile prve volitve v osvobodjenem Ljubnem, v prvi polovici avgusta 1944. leta, velik praznik. Volili so vsi upravičenci, razen tistih, ki zaradi bolezni niso mogli do volišča. Mnogi so prihajali na volišče na okrašenih vozovih, s pesmijo na ustih. Razpokoženje je bilo izredno.

Za območje Tera in Ljubnega smo imeli volišče v poslopju, kjer je danes sedež krajevne skupnosti.

V pripravah na volitve smo izbirali tiste, ki smo jim najbolj zaupali, ki

so uživali večji ugled.

Na teh prvih volitvah v krajevni narodnoosvobodilni odbor Ter sem bil izbran za predsednika. Pozneje sem to funkcijo imel tudi v okrajnem narodnoosvobodilnem odboru, ki je imel svoj sedež v Gornjem gradu.

Tajnik prvega na volitvah izvoljenega krajevnega narodnoosvobodilnega odbora Ter je bila Franciška Oiraj, poleg drugih sta bila v njem kot člana tudi Franc Konšak in Franc Brglez, ki je prihajal na seje redno, čeprav je moral vsakokrat premagati najdaljšo pot.

In kakšno je bilo delo teh odborov, prvih organov ljudske oblasti?

»Določevali smo ljudi, ki so zbirali hrano za tiste, ki niso nič imeli. Teh je bilo veliko. To so bili begunci, to so bili ljudje, ki so jim Nemci požgali domove ali ki so pribežali na osvobodeno ozemlje, da bi se izognili najhujšemu. Prav tako smo zbirali hrano za partizanske enote. Naše naloge pa so bile tudi druge. Tako smo spodbujali domače kmečke proizvajalce k pravočasnemu spravilu pridelkov, k jesenski setvi in še in še.

V tem času smo imeli tudi veliko sestankov z domačini. Govorili smo o pomenu in vlogi Osvobodilne fronte, govorili o boju za svobodo. Moram povedati, da smo imeli pogoste seje našega krajevnega odbora. Najmanj enkrat na teden, sicer pa vselej, kadar smo morali rešiti kakšno nalogo, problem. Na te seje so velikokrat prihajali člani Glavnega odbora OF oziroma Centralnega komiteja Partije.

Martin Golob je tedaj delal tudi v okrajnem narodnoosvobodilnem odboru s sedežem v Gornjem gradu. To je bilo v bistvu zahtevnejše delo. Vsak dan se je s kolesom vozil v Gornji grad, in potem vsak dan nove naloge, nove akcije.

Od tistih dni prav zdaj mineva štiriintrideset let. In vendar spominjajo živijo tudi v zapiskih, ki jih še danes hrani Martin Golob.

Zanimiv je droben šolski zvezek, v katerega si je beležil glavne misli iz predavanj na seminarju za aktiviste pri Serbelu na Ljubnem.

Tečaj je trajal deset dni in kot predavatelj so se zvrstili najvidnejši politični delavci tistega časa na osvobodjenem ozemlju Gornje Savinjske doline.

Zbralo se je okoli petnajst aktivistov tedanje osvobodjene Gornje Savinjske doline. Tečaj je bil v prvi polovici oktobra.

In naslovi predavanj?

Upravno politična vprašanja, Partizanske enote in njihov sestav, Vse o državi, Narodna zaščita, Konkretna naloge na gospodarskem področju, Gospodarske naloge našega kraja in obnove, Knjigovodstvo in finance, Administracija, Narodna zaščita...

Lepa in čitljiva pisava. Skrbno napisane misli, ki so prav tako zanimive tudi za zdajšnji čas. In v njih pogosta pripomba: narodnoosvobodilni odbori morajo podpreti osvobodilno borbo.

Golobova sta tisti čas živela in delala na posestvu ženinih staršev. Na hribočku, nad zdajšnjo njuno domačijo, pri Batelnovih, kot so rekli po

domače. Na Batelnovi žagi je bil tudi prvi sestanek aktivistov OF na začetku 1942. leta.

»Tu je bilo živahno,« zdaj dodaja gospodinja in nadaljuje:

»Vso jesen sem kuhala vsak dan za osemindvajset ljudi. Cele dneve smo mletli žito in pečili kruh. Predvsem za begunce. Po kruh so prihajali otroci vsako jutro. Še preden so potrkali na vrata ali pa tudi niso, sem narezala hlebe in pripravila velike kose domačega kruha...«

Okoli gospodarskih poslopij in dveh hiš pri Batelnovih je bilo vselej polno ljudi. Neko jutro so domači zagledali okoli hiše pa tudi v hlevu veliko vojakov, oblečenih v rjave uniforme. Kmalu se je izkazalo, da so angleški vojaki. Prišli so utrjeni, mnogi celo preveč. Takoj je prišel partizanski zdravnik in jim nudil prvo pomoč. Opomogli so si v nekaj dneh in potem nadaljevali svojo pot. Najprej na Dolenjsko.

»Bila je jesen. V sodih smo imeli tudi nekaj mošta. Pa sem jim ga ponudil. Ko so spoznali, da gre za dobro pijačo, so se postavili v vrsto in disciplinirano čakali, da je dobil vsak svojo porcijo...«, je še povedal Martin Golob.

V prvi polovici decembra 1944. je sovaržnik močno pritiskal na osvobodeno ozemlje. Ljubno je zopet padlo v nemške roke 13. decembra. Partizani so se umaknili, v gozdove so šli tudi mnogi domačini, terenci so v glavnem ostali. Začele so se aretacije. Znova so se polnili zapori. Bili so težki časi. Za vse.

»Bila sam sem se umaknil. V gozd nedaleč od doma. Tu sem »drvarila«, se skrivala. In ko sem si zvil nogo, sem prišel v težave. Prebil sem se do doma in imel pri preiskavi srečo, da mi v žepu niso našli potrdila o vpisu posojila Osvobodilni fronti. Če bi ga našli, bi bilo po meni,« se spominja Martin Golob.

»Da, ob vseh težavah, še velika sreča,« potrdi žena.

Kljub terorju in kljub preganjanju članov krajevnih narodnoosvobodilnih odborov, delo na terenu ni zamrlo, čeprav je bilo silno oteženo.

Delo, začeto na Ljubnem ob Savinji takoj po vdoru okupatorja in ki se je nadaljevalo z delom prvega odbora OF in prvih narodnoosvobodilnih odborov, izvoljenih na začetku avgusta 1944. leta, je rodilo bogate sadove.

»In ko se danes spominjam na vse to, zlasti pa na delo v krajevnem narodnoosvobodilnem odboru in pozneje v okrajni narodnoosvobodilni skupščini v Gornjem gradu, moram reči, da me je prevzela pripravljenost naših ljudi za sodelovanje z osvobodilnim gibanjem. Tedaj je tudi solidarnost dobila nepoplačljivo vrednost. Veliko smo naredili za begunce, za tiste, ki so zbežali iz požganih domov, za druge aktiviste, za partizane. Veliko smo pomagali in vse to z ljubeznijo, zavestjo. Delo, ki smo ga začeli v krajevnih narodnoosvobodilnih odborih smo nadaljevali takoj po koncu vojne. Naša ljudska oblast je že imela temelje in zdaj smo jih gradili naprej...«

MILAN BOŽIČ

GOLTE

VELIKE POBUDE

ODPRILI JIH BODO V SOBOTO

Dela za otvoritev turistično-rekreacijskega centra na Golteh se bližajo koncu. Na vsak način pa dela, ki so presenetila vse, ki so jih spremljali. Vsak dan po sto in več delavcev. Strokovnjakov. Prihajali so iz različnih organizacij združenega dela iz Velenja. Krepko so prišli za delo. Pri obnovi hotela, pregledu vlečnic in gondole itd. Tu in tam so ugotovili porazno stanje. Zato pravijo, da vlečne naprave še nikoli niso tako brezhibno delale, kot bodo zdaj. Pregledali in popravili so tudi vsa sidra.

In tako je tudi ta akcija pod Medvedjakom pokazala, da je moč reševati takšne in podobne naloge le tedaj, če gre za širšo družbeno pomoč. Kolektiv Rdeče dvorane, kot novi upravitelj Golte, ni ostal osamljen. Na pomoč so priskočili vsi, ki so lahko kaj prispevali. In nihče ni vprašal, kdo bo to plačal. To je delež vseh delovnih organizacij v občini!

Na Golteh se je že zdaj marsikaj spremenilo. Hotel je, oziroma bo obnovljen, popravljene so vlečnice in gondola. Vsa delovna mesta so zasedena. Tu ni bilo težav, ker so se domenili, da gre za skupno nalogo!

Obratovale bodo vse vlečnice, ki so bile v pogonu že zdaj. In vendar velika sprememba. Na smučišču od vrha Medvedjaka do hotela bo možna tudi nočna smuka. Po zaslugi sedemdesetih reflektorjev. Dan se bo torej podaljšal v večerne ure. In spet priročnost, da se bodo lahko smučali tudi tisti, ki bodo delali do dveh, treh popoldne. Noč jih ne bo preganjala s smučišč.

Kolektiv Rdeče dvorane je prevzel v upravljanje tudi planinsko kočjo na Mozirski planini.

Center na Golteh bodo odprli v soboto, 25. tega meseca!

To je le prvi korak k reševanju širšega problema. Na tiskovni konferenci so predstavniki Rdeče dvorane opozorili, da so Golte le del turističnega in rekreacijskega

dogajanja v Gornji Savinjski dolini. Zato gredo njihovi načrti naprej. Napovedujejo integracijo gostinstva v mozirski občini. Najprej povezavo kolektiva gostinstskega podjetja Turist in Golt. Načrt ni nov, je star že nekaj let, pa je nekoč že propadel. Zdaj zanesljivo ne bo. Toda, turizem ni samo gostinstvo, marveč še kaj. Zato bodo šla integracijska prizadevanja v večjo širino.

Pripravljen je tudi načrt turističnega razvoja Gornje Savinjske doline. Izdelali so ga v Velenju. V teh prizadevanjih želijo Golte čim bolj približati zaledju, delovnemu človeku. Zato Saleška magistralna cesta in potem morebiti sedežnica do vrha, zato ureditev ceste z ljubenske strani, zato tudi načrt o izgradnji pokritega bazena na Golteh že prihodnje leto, zato ureditev nekaterih igrišč itd. V ta koncept bo vključena Topolšica, tudi Dobrna.

»Rešiti pa moramo tudi vprašanje depandans pri hotelu na Golteh,« je poudaril direktor Rdeče dvorane, Edvard Blažek. »Ni namreč mogoče, da bi iz hotela odganjali goste, ker imamo premalo nočitvenih kapacitet, medtem ko bi bile depandanse prazne ali skoraj prazne. Z upravitelji depandans bomo morali najti skupen jezik, kajti ne moremo se iti mi in vi, marveč smo vsi mi. Prvi poskus, da bi se dogovorili, je sicer naletel na odpor, toda prepričan sem, da se bomo le našli, saj gre za širše družbene interese, gre za rekreacijo in počitek delovnega človeka!«

Načrt turističnega razvoja, ki ga je sprejel kolektiv Rdeče dvorane v Velenju pa ne zadeva samo Golte in Gornje Savinjske doline, marveč tudi Saleško dolino. Gre skratka za večjo turistično povezavo v Saleški in Gornji Savinjski dolini, gre za to, da bi bolj kot doslej izkoristili izredne naravne in druge pogoje in jih približali delovnemu človeku, turistu, izletniku.

M. BOŽIČ

GIMNAZIJA CELJE

PRVI V SLOVENIJI

USPEHI MLADIH EKOLOGOV

Ekološki krožek na gimnaziji je še mlad, kljub temu je dosegel že nekaj lepih uspehov. Glavno delo približno štirideset dijakov je bilo lani raziskovanje kvalitete zraka z lišaji. Dobljene podatke so vpisali na karto celjske občine in za to delo so prejeli priznanje in denarno nagrado Občinske raziskovalne skupnosti. Sestavili so tudi obširen bilten na temo varstvo gozdov in z njim sodelovali pri gibanju Zeleni planet, za kar so prav tako prejeli priznanje: deset bronastih značk in eno zlato za njihovo mentorico prof. Miro Gričar-Križnikovo.

Sicer pa je že sam pouk biologije na celjski gimnaziji moderniziran, izbrana je bila namreč za eksperimentalno izvedbo projekta Sodobna biologija. Delo je bilo izvedeno zelo uspešno, celo presegli so program. Te svoje izkušnje so posredovali ostalim učiteljem in vsa ta njihova prizadevanja so ji prinesla Jesenkovo priznanje.

S tem v skladu je torej tudi uspeh ekološkega krožka, ki ga je revija Proteus letos proglasila za najboljši ekološki krožek v Sloveniji. Vse to kaže, da so na dobri poti.

TATJANA PODGORSEK

CELJE

Celje, Titov trg 1
telefon 23-448

VABIMO VAS NA SILVESTROVANJE V BUDIMPEŠTO

Cena 4-dnevnega izleta od 30. 12. 78 do 2. 1. 1979 je 1.595,00 din z doplačilom za silvestrsko večerjo. V ceno izleta je vključeno: prevoz z avtobusom, gostinske storitve (polni penzion), ogledi, zavarovanje, vodstvo in organizacija izleta.

Prijave in rezervacije sprejemajo turistične poslovalnice TTG.

ISKRENE ČESTITKE KOLEKTIVA OB PRAZNIKU REPUBLIKE - 29. NOVEMBRU

GARANT POLZELA

TRIDESET LET

V PETEK SO PROSLAVILI POMEMBNO OBLETNICO

Na petkovi slovesnosti v tovarni pohištva Garant na Polzeli je imel osrednji govor direktor delovne organizacije Ernest Ramšak, ki je orisal tridesetletno pot tega smelega delovnega kolektiva, ki se je razvil iz majhnih invalidskih obrtnih delavnic v moderno tovarno, kjer danes združuje svoje delo že več kot 380 delavcev. Še posebej hiter razvoj so v Garantu zabeležili v zadnjih osmih letih. V letih 1970 do 1972 so zgradili proizvodno dvorano na površini 3300 kvadratnih metrov in skladiščno dvorano ter kupili nekaj novih strojev. Dve leti kasneje so adaptirali še nekaj drugih prostorov, zgradili novo kotlovnico, kompresorsko postajo in skladišče gotovih izdelkov. V letih 1975 do 1977 so vložili precej denarja za nakup strojne opreme za linijsko proizvodnjo strojne obdelave plošč, kompletne linije pretočne stiskalnice in drugo potrebno opremo za strojno obdelavo. Skupna vrednost naložb v zadnjih desetih letih je znašala šestdeset milijonov dinarjev. Zanimivi so tudi podatki o gibanju proizvodnje v zadnjih desetih letih, saj se je ta povečala skoraj za desetkrat in bo v tem letu znašala že okrog 300 milijonov. Že lani so sprejeli v Garantu investicijski načrt, ki ga izvajajo v letih 1978 do 1980. Načrt zajema izgradnjo skladišča repromateriala, nakup opreme za strojno obdelavo odsesovanja v strojni obdelavi, nakup kotla za kombinirano gradivo ter obnovo voznega parka. Prav na dan slovesnosti pa so

odprli novo poslovno zgradbo, ki bo namenjena tudi stalni razstavi pohištvenih izdelkov ter zaklonišču in sejnim prostorom. Poleg direktorja Garanta sta na slovesnosti govorila tudi predsednik delavskega sveta Konrad Gradič ter predsednik izvršnega sveta žalske občinske skupščine Jože Jan, ki je poudaril vlogo Garanta v skupnih prizadevanjih pri ureditvi občinskih srednjeročnih in drugih načrtov, ter tesno povezovanost tovarne z domačim krajem. V kulturnem programu so sodelovali učenci poljske osnovne šole ter moški pevski zbor iz Braslovč. Najzaslužnejšim delavcem in dolgoletnim poslovnim sodelavcem pa so podelili pla-

kete in priznanja. Ob koncu zapisimo še to, da so stiri delavci v pohištveni industriji že od samega začetka. Ti so: Izidor Drešček, Andrej Esih, Ivan Leber in Robert Parfant. Besedilo: JANEZ VEDENIK Foto: TONE TAVČAR

Franc Kolenc

V Sošanju so pred dnevi pokopali Franca Kolenc, ki je poleg ostalega bil dolgoletni zaslužni športni delavec in nogometni sodnik. Skupaj z ženo sta veliko pomagala, da se je nogomet razvijal v tistem koncu, ga podpirala tako in drugače, vse pa v želji, da bi dosegel še večji uspeh, kot sicer. Franc Kolenc pa ni bil znan samo v ožjih soštanjskih in velenjskih okvirih, ampak je prav z vsa ljubeznijo in ostalim do nogometa — zlasti preko delovanja v sodniški organizaciji — zaslonel tudi drugod. Ljubitelj športa, predvsem nogometa, se ga bodo vedno s hvaležnostjo spominjali. VIKTOR KOJC

BOGATI NACRTI

V krajevni skupnosti Ljubecna načrtujejo v prihodnjih letih hitrejši napredek. Upajo, da bo v krajevno skupnost prinesel nov veter zazidalni načrt, ki je bil že sprejet. Računajo s tem, da bo v kraj prišlo mnogo novih ljudi, ki bodo skupaj z domačini lahko hitreje reševali mnoga doslej nerešljiva vprašanja.

Da pa se v Ljubecni ne zanašajo samo na tisto, kar naj bi prišlo, kaže tudi plan dela krajevne skupnosti za prihodnje leto. Ta plan je nadvse obsežen. Vsebuje pa asfaltiranje nekaterih krajevnih cest, napeljavno vodovoda v delu Ljubecne, postavitev avtobusnih postajališč in ureditev cestne razsvetljave. M. BRECL

TREBČE

DOM TITOVE MATERE

ZA PRAZNIK UREJENA DOMAČIJA JAVORŠKOVIH

Kozjansko spreminja svojo podobo in se izvija iz stoletne zaostalosti. Kraji, ki so bili prizorišče kmečkih puntov in pomembnih dogajanj v času narodnoosvobodilnega boja, se z novimi asfaltiranimi cestami čedalje bolj povezujejo z osrednjo Slovenijo, postajajo dostopnejši in s tem tudi odprti za napredek. K novi, lepši podobi teh krajev bodo nedvomno mnogo prispevali tudi kulturni spomeniki, ki jih obnavljajo v spominskem parku. Ni še doglo tega, ko je bila urejena domačija zdaj že pokojne Titove tete Ane Kostanjšek in je bilo poleg zavarovane spomeniškega objekta postavljeno tudi sodobno gostišče.

JAVORŠKOVA DOMAČIJA — DOM TITOVE MATERE

Zdaj pa se je občinska zveza združenja borcev iz Smarja pri Jelšah in ob pomoči kulturne skupnosti ter ob strokovnem sodelovanju Zavoda za spomeniško varstvo v Celju lotila obnove Javorškove domačije, kjer je bil dom Titove matere Marije.

Tam, kjer se nova cesta tik za spomeniško domačijo vzpne navkreber proti Bistrici ob Sotli, se od nje odcepi ozka, a asfaltirana pot, ki nas pripelje k Javorškovi. Tu je nekdanji gospodaril zdaj že pokojni brat Titove matere Anton Javoršek, pri katerem je mali Jože od časa do časa prihajal v goste, da je pomagal pri paši in drugih domačih delih ter tako razbremenil mater, ki v svoji stiski ni mogla vselej nasiti kopice otrok. In tako je bil tudi to svet, v katerem je odrasel mali Jožko in spoznaval, da se pravica ne meri povsod z enakim valom in da ni za vse na svetu kos kruha pravično odrezen.

Leta so minevala. Iz Jožka je postal Jože, iz Jožeta mladi revolucionar in iz mlade revolucionarja mož, ki je stopil na čelo Partije in povedel množico v boj za našo osvoboditev.

Ti kraji so zato tudi del naše zgodovine in ni naključje, da jih skušamo tudi z namcem ohraniti kar najbolj takšne, kot so bili nekoč, kot spomin na preteklost in opomin za prihodnost.

Javorškova domačija. Še vedno teče tu življenje, kot pred desetletjem. Na njej je zagospodaril mlad gospodar in ta zdaj skrbi za setev in žetev in za vsa druga tisočera opravila, ki sestavljajo podeželski vsakdan. Pa vendar postaja ta domačija tudi nekaj drugega. Prav zdaj jo namreč preurejajo, da bo živela v polni spomeniški pričevnosti za praznik.

SPOMENIŠKA UREDITEV DOMAČIJE

Življenje na domačiji naj bi teklo neokrnjeno naprej, tako kot je teklo doslej, nekaj prostorov pa bodo spomeniško uredili.

Strokovna komisija, ki so jo sestavljali tako predstavniki občinskega združenja zveze borcev, kulturne skupnosti in spomeniško varstveni strokovnjaki, se je odločila, da uredi spomeniško obeležje v delu hiše, ki ga sestavljajo vhodna veža z nekdanjo črno in pozneje predelano kuhinjo ter velika izba — shiška s kamno na desni strani stavbe, mladi gospodar pa je dobil levi del hiše

in manjši prizidek.

Na stavbi so obnovili zunanje in notranje omete, zamenjali dotrajane dele stavbnega lesa ter obnovili pode in strop, pa tudi starinsko peč v veliki izbi ter električno. Velika izba in kamra naj bi bili spet takšni kot sta bili pred desetletji. Stara lesena klop ob krušni peči v shiški ter stara klop okoli

tako spoznal ne le delček okolja, ki je spremljalo Titovo mladost, ampak tudi delček materialne kulture našega podeželja v času, ko svet novih iznajdb in tehnike še ni sta spremenila starodavnega načina življenja v kmečkem življu.

Drugače je zamišljena ureitev vhodne veže in kuhinje. Arhitektonsko bosta tudi ta

mize-mentrge, v kateri so masele kruh, pa kredenca, stare slike in druga drobnarija, v kamri pa postelja in vse tisto, kar se je še starega ohranilo in našlo na podstrešju in po kotih v gospodarskem poslopju — bo spet našlo svoje mesto. Skratka, vse naj bi bilo čimbolj podobno notranjstvi stare, imovitejšje kmečke hiše na pragu tega stoletja, do tega da bodo tudi stene v teh prostorih ovalce, kot so bile nekdanj in ne morda bele, kot smo navajeni v sodobnih muzejskih prostorih. Ker bo stare opreme manjkalo, jo bodo skušali dopolniti s starinskimi primerki domače opreme iz sosednjih domačij. Vsak, ki bo obiskal ta dom, bo

dva prostora urejena tako kot sta bila nekdanj, le njuna oprema bo drugačna. Stara oprema teh prostorov se je sčasoma porazgubila in tako je prevladalo mnenje, da bi ta dva prostora uporabili za dokumentarno predstavitev ljudi in dogodkov, ki so bili v tem času s Titom neposredno povezani. Častno mesto bo tu našel portret Titove matere, ki ga je izdelal akademik Božidar Jakac, tu pa bodo s fotografijami in tudi drugače, odvisno od razpoložljivega arhivskega gradiva, predstavili sorodstvo Josipa Broza po materini strani, ki je znanstveno že raziskano.

ZDENKA STOPAR

ŠTORE

PROMETNI KROŽEK

NA OSNOVNI ŠOLI

Med značilnosti našega časa sodi prav gotovo hitro naraščanje prometa. Avtomobilska industrija doma in na tujem bruha neprestano velike količine avtomobilov, za katere nimamo primernih cest. Povečanje prometa predstavlja večanje nevarnosti za vse udeležence. Da bi se izognili tem nevarnostim, se že na osnovnih šolah začnemo učenci prometno izobraževati in to med rednim poukom in dodatno v prometnih krožkih.

Tudi na naši šoli deluje prometni krožek. Na tem krožku se učenci od tretjega razreda dalje pripravljajo na polaganje koledarskega izpita. S pomočjo vprašalnikov, najrazličnejših slik o prometu

in maket si lažje predstavljamo, kako je treba ravnati v prometnem vrvežu, saj to sploh ni tako lahko, kot bi kdo mislil.

Prvi pogoj za varno vožnjo je obvladovanje kolesa. Nekateri ga obvladajo nekoliko bolj, drugi pa manj, vendar z vztrajnostjo pri vožnji tudi te težave premagamo. Poleg znanja vožnje s kolesom pa moramo obvladati tudi prometne predpise. To znanje učenci pokažemo na izpitnih vožnjah.

Najboljše se udeležijo tekmovanja, ki ga pripravi naša šola vsako leto v Kompolah. Zmagovalci tega izbirnega tekmovanja se uvrstijo med tekmovalce za občinsko tek-

movanje, ki je na 4. Osnovni šoli v Celju. Lani je naša šola dosegla na tem tekmovanju drugo mesto, kar je vzpodbuden uspeh za naše nadaljnje delo. Vendar si vsi prizadevamo, da bi se lahko udeležili republiškega tekmovanja.

Šolska prometna vzgoja je izhodišče za varno vključevanje v prometne tokove na naših vedno bolj prometnih cestah in pridobivanje znanja, ki je potrebno za pridobitev vozniškega izpita. Previdnost in znanje sta edini zagotovili, da se bo začelo zmanjševati grozljivo število prometnih nesreč, katerih pogoste žrtve so otroci.

ALES GABRŠČEK

POLZELA
Tovarna NOGAVIC/POLZELA

BARBY

elastične
nogavice
z bombažnim
hlačnim delom
novost v svetu
že danes pri nas

V KORAK Z MODO
V NAGRAJENIH
HLAČNIH NOGAVICAH

65 LET

VOLJA IN VZTRAJNOST

PIHALNEGA ORKESTRA RADEŠKIH PAPIRNIČARJEV

Radeški godbeniki so začeli organizirano delovati leta 1910, ko sta učitelj Leopold Potrebni iz Zidanega mosta in takratni župnik v Radečah Hirs nagovorila viteza Gutmanstahla, da je kupil 12 instrumentov. Tako se je zbrala skupina mladih fantov, ki so sprva igrali predvsem v času cerkvenih praznikov.

V kasnejšem obdobju se je zvrstilo več vodij, oziroma kapelnikov radeških godbenikov. Omenili bomo samo Franca Volariča iz Brunške gore, Antona Vodenaua, Alberta Zupanca iz Hotemeža, Bogomirja Hrovatiča, Ivana Zahradnika in Jožeta Rusa.

Za radeške godbenike, ki so se pred nedavnim preimenovali iz Sindikalne godbe Tovarne papirja Radeče v Pihalni orkester radeških papirničarjev, je v zadnjem obdobju značilna predvsem skrb za strokovnost godbenikov in za pomlajevanje članskih vrst orkestra. Vsekakor ob tem ne gre prezreti tudi prizadevanje za materialne in druge pogoje, ki

omogočajo normalno delo tega glasbenega kolektiva.

Vsekakor bi bila prizadevanja dirigenta orkestra Jožeta Rusa in članov orkestra manj uspešna, če se ne bi povezali s samoupravnimi organi Tovarne dokumentnega in kartnega papirja Radeče in drugih radeških organizacij združenega dela in seveda z vsemi družbenopolitičnimi organizacijami.

Franz Znidaršič, član orkestra, je povedal, da je dejavnost orkestra zelo tesno povezana s kulturnim in zabavnim življenjem Radeč, saj bomo imeli samo letos več kot 50 koncertov in pomembnejših nastopov. Dirigent orkestra, Jože Rus, pa je dejal: »Socialna struktura članov našega orkestra

je zelo raznolika. Naši člani so kmetje, delavci, dijaki in študentje. Zato imamo velike težave z vajami in naši glasbeniki se morajo marsikomu odpovedati, da lahko pridejo na vaje. Ravno zaradi tega mora imeti vsak, ki se želi vključiti v naš orkester vsaj dva razreda, nižje glasbene šole. Pred dvema letoma smo dobili tudi nove instrumente in nova oblačila, tako da smo za nekaj časa rešen vsaj tovrstnih skrbi.

Letos smo sodelovali tudi na območnem tekmovanju pihalnih orkestrrov v Artičah, kjer smo bili v zelo močni konkurenci drugi. Mislim, da je to največ, kar lahko trenutno dosežemo.«

F. PUNGERČIČ

Samo v

10 TV programov

ZANIMIVOSTI IZ POKRAJINSKEGA MUZEJA V CELJU

LAPIDARIJ NA PROSTEM

PISE: MILENA MOŠKON

Kamnoseška umetnoobratna dejavnost Celja v času antike je ostala ohranjena v kamnitih fragmentih celjske arhitekture — arhitravah, kapitlih, stebrih ter nagrobnikih, milnjakih in drugem. Ustvarjalnost kamnosekov in kiparjev, ki so delovali v Celju v 16. in 17. stoletju pa je ohranjena v renesančnem in zgodnjebaročnem kamnitih spomeniškem gradivu. Vsi ti izdelki so večinoma iz pohorskega marmorja in veliko večino vseh, ki so bili doslej najdeni, hrani Pokrajinski muzej v Celju. Poleg teh kamnoseških izdelkov pa je treba seveda upoštevati tudi vse tiste, ki so vzdani v stene posameznih stavb v mestu samem ali v njegovi najbližji okolici.

Najlepše ohranjene kamnite spomenike je muzej že razstavil v svojem lapidariju v kletnih prostorih Stare grofije, večje in take kose, ki so dovolj odporni, pa na Savinjskem nabrežju — v lapidariju na prostem.

Ta lapidarij na prostem je doslej ureditveno zajel le del Savinjskega nabrežja, izdelan pa je tudi že načrt, ki zajema celotno parkovno površi-

no na levem bregu Savinje, ki poteka za mestnim obzidjem od Splavarja do Savinjske ulice.

Načrt za ureditev celjskega lapidarija na prostem so v celoti izdelali arhitekti — pok. prof. Tone Bitenc, Marjan Ocvirk in Janez Anderluh. Gradivo za lapidarij na prostem je obravnavano v razstavnem konceptu po temah — na strogo antično (miljniki in arhitektonski členi) ter na renesančno in baročno (nagrobniki, vodnjak, arhitektonski in drugi detajli), ki so bili pretlačeni iz prvotnih, antičnih in so imeli novo, sekundarno funkcijo.

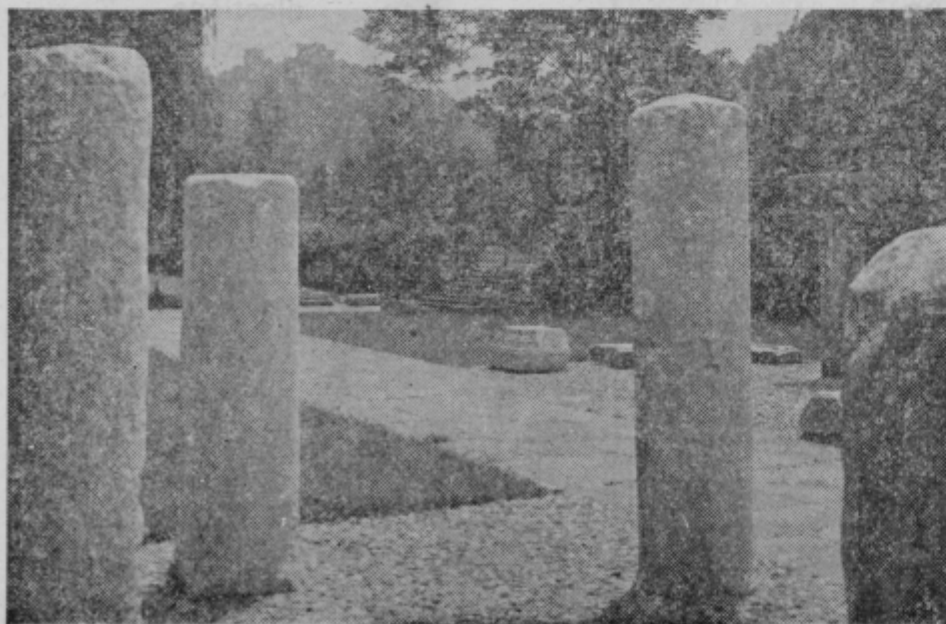
Projektant je domiselno rezerviral prostor za muzej kulturne umetnosti na Slomškovem trgu pred nepozidanim delom obzidja v smislu razstavne vitrine, kamor bi se vključevali srednjeveški in kasnejši spomeniški predmeti pa tudi arhitektonski elementi opatijske, minoritske ali drugih cerkvenih stavb Celja, ki se ne bi več zazidavali v obnovljene stene stavb, kot je bilo to običajno predvsem v 19. stoletju.

V Bitenčevem projektu pa

je nakazana tudi možna povezava lapidarija na prostem, kot razstavnega prostora Pokrajinskega muzeja, z Vodnim stolpom, kjer naj bi bil kdaj kasneje urejen muzej starega orožja. V načrtu je upoštevana tudi uporabnost Kocenovega trga za gledališke prireditve in nekdanjega Elizabetinega špitala za gostinske namene.

Kot vse kaže, bi se z uresničitvijo projekta izkoristile vse dane možnosti historično pogojenega prostora izven starega mestnega obzidja, pri tem pa bi se upoštevalo vse obstoječe parkovno rastlinje in vse sedanje stanje komunikacij.

Številni eksponati, dober načrt in izjemne prostorske možnosti za celjski lapidarij na prostem, so že podane. Podana pa so tudi vsa tista predvidena ureditvena, ki so lahko bistvenega pomena za razvoj kulturnozgodovinskega in rekreacijskega turizma v Celju. Zato lahko upamo, da bo celjski lapidarij na prostem dokončno realiziran ob bodočih hortikulturnih in muzejskih ureditvenih prizadevanjih.

Urejeni del lapidarija na prostem.

Foto: V. Berk

S posveta o Ekranu. Pokrovitelj Tekstilna tovarna Prebold.

Foto D. Medved

EKRAN—BOLJ VPETI V DRUŽINO

Slovensko revijo Ekran, ki kot edina slovenska strokovna publikacija za področje filma in televizije izhaja že šestnajst let, je treba dvigniti na strokovno še višjo raven. Hkrati pa naj bo to strokovnost, ki bo imela svoj namen in cilj, revija pa mora biti mnogo bolj kot doslej vpeta v temeljne družbene tokove.

Take so bile temeljne ugotovitve prvega posvetovanja v okviru letošnjega tedna domačega filma, ko so sodelujoči izmenjali dobronamerne in iskrene misli o reviji Ekran. Ne glede na to, da je v letih obstoja revija upravljal svoj obstoj, ji lahko očitamo še precej pomanjkljivosti. Od teh, da Ekran nastaja v mnogo preozkih in vase zaprtih krogih, do teh, da posveča premalo pozornosti domačemu filmu, amaterski filmski dejavnosti, ne goji dovolj ustvarjalne kritike in

v precejšnji meri zanemarljivo pisanje o televiziji. Tudi v filmsko-vzgojnem smislu bi Ekran lahko naredil več, kot mu je uspelo.

Prav stalna premajhna zadovoljnost z Ekranom, kakršen je, opozarjanje na pomanjkljivosti pisanja v njem itd. kaže na živ interes v Sloveniji za to revijo in njeno vsebinsko rast ter bogatitev. Ob nizki nakladi 1.700 izvodov je Ekran v družbi premalo prisoten, zato mora med temeljne naloge uredništva priti širjenje te pomembne publikacije predvsem med vzgojne delavce in med vse, ki se na tak ali drugačen, profesionalni ali ljubiteljski, proizvodni ali reproduktivni ali zgolj ljubiteljski način ukvarjajo s filmom.

Mnogo v teh nalogah obeta prva profesionalizacija v uredništvu, ki se obeta s prihodnjim letom. Tako po-

membne publikacije namreč ni mogoče izdajati le ljubiteljsko. Iz kroga sodelavcev, ki je zaposlen drugod in le iz svoje želje po pisanju, objavljanju posameznih strokovnih mnenj ali prispevkov sodeluje v Ekranu, ni mogoče uresničiti sicer dobro in odgovorno zastavljene uredniške zasnove. V tem smislu bo moral izdajatelj — Zveza kulturnih organizacij Slovenije, storiti še več.

Zagotoviti pa je treba tudi kontinuirano izhajanje in razširitev kroga sodelavcev, saj bo le tako Ekran lahko globlje prodrl v temeljne družbene tokove tako pri načrtovanju produkcije, razvijanju marksistične kritične misli, ki naj bo vodilo delu filmskih ustvarjalcev in spodbujanju ustvarjalnega odnosa do filma in filmske umetnosti v najširši družbi.

BRANKO STAMEJCIC

MPP 1978

SKRBNJE PRIPRAVE

NASTOPILO BO 2000 PEVCEV

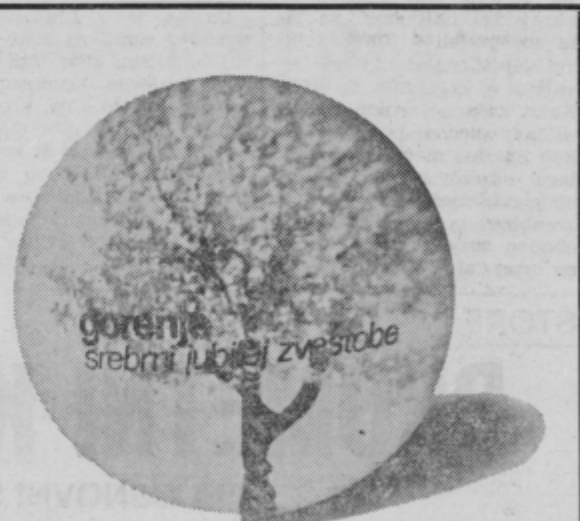
Priprave za celjsko binalno zborovsko prireditev »Mladinski pevski festival« so v polnem teku. Prihodnje leto od 31. maja do 3. junija bodo namreč v Celje spet prispeli mladi pevci in pevke iz vse države in inozemstva, da pokažejo svoje znanje in se pomerijo za bronaste, srebrne in zlate plakete. Taka prireditev, ki je sedaj že nekaj let nazaj tudi evropskega pomena, zahteva seveda ogromno priprav in angažiranost vseh, ki so pripravljeni sodelovati — od zborovodij do biljeterjev.

Na eni zadnjih sej glasbenega odbora festivala je bilo največ govora o zaključni prireditvi — množičnem nastopu mladinskih zborov. Za razliko od prejšnjih let bodo tokrat v združenem zboru nastopili tudi šolski zbori, ki niso iz celjske regije (Maribor, Murska Sobota, Brezovica itd.), kar pomeni, da bo v koncertu skupnih pesmi nastopilo blizu 2000 pevk in pevcev, dirigiral pa jim bo Pavel Bukovac. Prihajajo pa že tudi prve prijave za mednarodno tekmovanje, za katerega so bili povabljeni zbori iz 15 držav, celo iz Kube. Glasbeni odbor Mladinskega pevskega festivala tudi vodi pregovore z mnogimi vidnimi jugoslovanskimi in tujimi glasbenimi strokovnjaki.

Kaj pa naši zbori? Na otvoritvenem koncertu bodo med drugimi peli tudi otroški zbori iz Velenja, Sempele in celjske I. osnovne šole. Za zvezno tekmovanje pa se vestno pripravljajo mla-

dinski zbori osnovne šole I. celjske čete, I. osnovne šole in gimnazije. Žal slabo kaže z nastopom dekleškega zbora Pedagoške gimnazije,

ki si je zlasti na zadnjem festivalu ustvaril že precejšen ugled pa je v zadnjem času doživel korenite kadrovske spremembe.

GORENJE

Pridružimo se slavlju GORENJA iz Velenja, ki vam ob svoji 25-letnici poklanja radijsko igro BLIŽINA ČLOVEKA, ki bo na sporedu Radia Celje, 3. decembra ob 11. uri.

*Pletem, pletem, pletem
zanke v nedogled hitijo;
plete, plete se življenje,
a lasje sivijo.
Rada bi napletla dolgo
toplo ogrinjalo,
da pod njim bi mi srce
utrjeno zaspalo.
Rada bi napletla
tople sreče vsem ljudem,
predno me zagrne
zemlja v svoj objem.*

PODOBA JULKE TAJNIKAR

MEHKOBA IZ GRANITA

Rodila sem se 1. junija 1920 v Božjem na Pohorju v delavski, dninarski družini. Pred mano je staršem umrlo pet otrok, za mano pa sta se rodila še dva brata. Osnovno šolo sem obiskovala v Gorenju nad Zrečami. Do tja je bilo uro hoda. Učila sem se lahko, pa vendar sem morala po šoli ostati doma, saj ni bilo nobenih možnosti za šolanje. Z očetom in materjo sem poleti hodila delat na njive okoliškim kmetom, pozimi pa plest puloverje in drugo. Nobene možnosti za redno zaposlitev ni bilo...

Pršla je vojna vihra... Skozi nepregledne pohorske gozdove je tudi do mlade Julke prišla vest o pogumnih borcih prvega pohorskega bataljona, ki so bili svoj zadnji krvavi boj na Osankarici. Avgusta 1943 se je prvič srečala s partizani drugega pohorskega bataljona. Od takrat do danes je ostala Julka zvesta sama sebi. Kako bi tudi drugače? Otrok krivic in trpljenja... Nič kolikokrat se je nato še Julka potrdila: najprej kot aktivistka in skojevka in članica komunistične partije pod prvimi žarki svobode; kot mati treh hčera.

Previharila je čase obnove domovine...

Čas je pletel njo in ona je pletla čas. Do danes in za naš jutri!

Dobro in toplo, pa veliko ogrinjalo si napletla tovarišica Julka! Prav vsi se danes lahko pokrijemo z njim.

Pa vendar, kako se je začelo? Kdaj si okusila prvo slast potrjevanja v svojih pesmih? Ali je krutost časa rodila tvojo mehko? Povej nam!

Da! Iz okrutnosti časa, iz našega boja in trpljenja, iz naše neizmerne želje po svobodi, iz našega jasnega pogleda naprej... Srce je moralo izpeti:

*To bilo je v vasici Božje,
ki tiho na Pohorju ždi,
v časih prelepih in slavnih,
ko z nami so borci bili.
Takrat so mi v silnem zanosu
pesmi privrele na plan,
da bi pomagale v boju,
ki bil ga je naš partizan!*

*Mi, ki smo v cvetu mladosti
prenašali vojne gorje,
ne bomo nikomur pustili,
da nam to srečo otme.*

*Saj napredujemo,
četudi s težavo,
ne gre pa zidov
podirati z glavo.
Težji je boj,
lepša je zmaga.
Naj bo pozlačena
slehera sraga.*

In vrele so pesmi iz Julkinega srca, prepevala so jih pohorska dekleta pri partizanski tehniki Merinik, kurirski postaji TV-10 v Kotu in partizanski bolnišnici Košuta. Iz stiske svojega ljudstva se je rodila ljudska pesnica.

Svoboda je rodila drug boj. Boj za obnovo domovine, boj za drugačne, človeka vredne odnose, boj znoja in žuljev, boj odpovedovanja...

V drugo je Julka kalila sebe. In se potrdila...

Akcije, udarniško delo, tečaji, služba, politične funkcije, akcije, udarniško delo, tečaji...

Vse, kar znore samo človek, rojen na pohorskem granitu. Vse je zmogla Julka in tisti čas. In tisti ljudje. Tudi s šegavostjo. Z nasmehom in stišnjanim pasom.

Jelka, Lidiya, Irena — tri Julkine hčere. Alenka, Tina, Vanja, Mojca — štiri Julkine vnukinje.

Iščem odgovore v tvojih očeh, tovarišica Julka. In v tvojem nasmehu, v njegovi toplini, v mehko bi gubic okrog tvojih oči in preblistu šegavosti...

Vse vem. Tudi to je tvoja potrditev in tvoja sreča.

*Naša agrarna komisija
dobro jo povsod odbija
na terenu in v pisarni
lepe zmožnosti razvija.*

*Ni vedno lahko
se smeri držati,
toda v neznano
ne smemo capljati.
Saj bomo vendar
znali deliti,
kar smo uspeli
si priboriti.
Z jablan cvetočih veter je otrsral
cvetje,
ko sem prvič svoje dete na srce
privila.*

*Takrat vso me je prevzelo
razodetje,
da pozna ljubezen žena le,
ki je rodila.*

*Lepo je biti babica
in vnučko negovati,
iz oči v oči se gledata
mladost in starost hkrati.*

Oprosti, tovarišica Julka, ker sem tako dolgo nosil s seboj vse tvoje papirje, zapiske in beležke, tvoje misli in pesmi, tvoja čustva.

Preveč sem jih občutil. Hvala, ker jih bom vedno nosil s seboj. Četudi sem ti vrnil papirje. Tudi zaradi tebe se bom vedno znal ustaviti ob grobovih talcev. In morda jim bom s tvojimi besedami zašepetal:

*Prej ko jablane so zacvetele
je na njih dozorel trpek sad.
Tisočkrat preleteli tujec kruti
sto nam mož umoril je takrat.*

MITJA UMNIK

ROGAŠKA SLATINA

OB RAZSTAVI VELJKA TOMANA

Razstava pokrajinskih slik — olj, gvašev in akvarelov Veljka Tomana sodi med tiste likovne prireditve v Razstavnem salonu v Rogaški Slatini, ob kateri lahko doživljamo nenavadno sožitje narave izven steklenega okroglega prostora z naslikanimi pejzaži in neposreden kontakt eksponatov z občinstvom, ki je dovzeto za vsako podoživljanje pokrajine in z zavzetostjo občuduje tisto, kar je slikar še utegnil v času ogroženosti krajinskega okolja ovrednotiti in slikarsko transponirati.

Veljko Toman sodi v vrsto sodobnih, mladih krajinskih slikarjev, ki opazuje, raziskuje, analizira, potem pa osvojene slikarske motive ponostavlja in ureja s svežimi, hitrimi spoznanji in ustvarjalnimi dejanji v taki meri, da začetimo na vsakem prikazanem motivu podana in osebno označena razpoloženja, ki so bistvena za kvaliteto čistega krajinskega slikarstva.

Ob panoramah in vedutah ter posameznih detajlih iz narave, kot jih slikarsko posreduje Veljko Toman, lahko pomislimo na tisto bežnost diagonalno usmerjenih pogledov na naravo, ki jih zaznavamo ob hitrih vožnjah po cestah in po poteh, preko polj, livad, ob drevju in gozdovih, pod hribi, čez holme in gričevje... Opažamo hiše, vode, mostove, oblake in nebo... Spoznavamo zelene, rumene, modre, bele in rdeče površine, pa nemirne obrisne črte in odločne ploskve... Začutimo toploto, vročino in hlad v vseh razumsko določenih izbranih pastoznih barv, pa tudi ves nemir, manj ali bolj pospešene dinamike, ki leti kot piš ali pa kot veter in vihar... To so specifične podobe ekspresij brez opazanja fragmentov, ki ne pripadajo oblikovanju predvsem slikarsko pojmovanih organizmov...

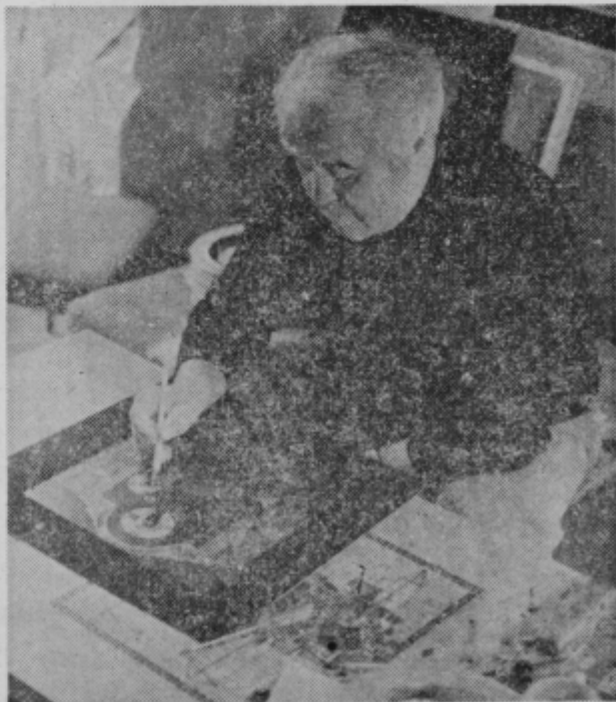
Pri Veljku Tomanu zavzema omenjeno pejzažno slikarstvo najvidnejše mesto! S pridobljenim akademskim znanjem, z restavratorskimi izkušnjami in poznavanjem tradicionalnih krajinskih slikarskih obravnav, pa s svojo čustveno razgibanostjo in izredno spretnostjo je Veljko Toman do zdaj dosegel tolikšne umetnostne uspehe, da se je uvrstil med

tiste priznane likovnike, ki gradijo svoj slikarski svet iz neizčrpnosti krajinske motivike na sodoben, čisto nov — lahko bi rekli kar umetnostno preoblikovan način!

V Rogaški Slatini doslej ni bilo možno spoznavati slikarske obravnave, ki ima svoj izvor v objektivni zaznavi vidljivega in je osredotočena na barvitost, dobro kompozicijsko zasnovo, dinamiko dogajanj in duševno optimistično razpoloženje... Zato se je treba zavedati, da lahko predstavlja občinstvu v Rogaški Slatini ustvarjalnost Veljka Tomana izjemno slikarsko mojstrovino z učinkovitostjo slikarskih kompozicij v poudarjeni abstrakciji krajinarske stvarnosti, ki se dinamično, v svoji prepričljivosti spaja v sintezo ploskev barv in še potez... Vsebinska komponenta Veljka Tomana ne pozna nikjer tiste melanholičnosti za nekdanjim, pa tudi ne bojznosti pred uničenjem, pač pa pravo mero optimizma in junškega zaupanja v neuničljivo elementarnost narave kljub betoniki in vsemu, kar v našem času grozeče ruši starodavne zakonitosti narave... Tako nam razstavljene Tomanove krajinske podobe lahko pomenijo najdragocenejšje spomine in tudi nevsiljive opomine, da je naš svet lepota neizmernost, ki je ustvarjen kot naslikana vizija vsakomur, ki išče v vsakdanjosti vse tisto, kar je zanj lahko doživljanje privlačnih umetniških vrednot. In take likovne vrednote so del bogastva našega življenja in našega kulturnega osveščanja.

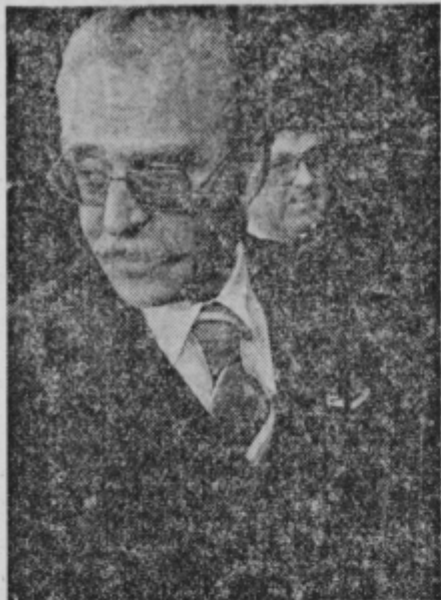
Spoznanje izbranega slikarskega opusa Veljka Tomana na razstavi v Rogaški Slatini pa lahko vsakogar razveseljuje še drugače, saj mislim, da lahko predstavlja enega izmed vidikov tudi dejstvo, da je Veljko Toman naš bližnji rojak, kajti njegov rod izhaja iz osrčja Savinjske doline in se tudi slikar sam dosledno smatra za človeka s celjskega področja. In prav zato je njegova razstava lahko tudi za nas vse, ki se v celjski regiji prvič srečujemo z dosežki njegovih umetnostnih snovanj, še bolj privlačna in pomembna.

MILENA MOŠKON

ADI V TUJINI: Znani umetnik Adi Arzenšek iz Petrovč pri Zalcu ima v teh dneh kar tri razstave zunaj naših meja. Dve v Švici ter eno v Avstriji. Na njej razstavlja srebrne in zlate gravure. Na sliki: Adi med delom zlatih gravur. T. TAVČAR

TDF 78 — TDF 78 — TDF 78 — TDF 78 — TDF 78 — TDF 78 — TDF 78 — TDF 78 — TDF 78 — TDF 78 —

FRANCE STIGLIC — ZLATA PLAKETA METODA BADJURA in diploma za film Praznovanje pomladi

ZVONE AGREŽ — igralec leta Teden domačega filma 78 za vlogo Simona v filmu Praznovanje pomladi

ZVEZDANA MLAKAR — igralka leta Teden domačega filma 78 za vlogo Suzane v Praznovanju pomladi

IRENA KRANJC — Badjurova nagrada za debut in posebna nagrada žirije Novi tednik, Radio Celje, Stop

BADJUROVE NAGRADE

Društvo slovenskih filmskih delavcev je letos podelilo nagrade Metoda Badjura naslednjim ustvarjalcem: Zlato plaketo in diplomu je prejel France Stiglic za film Praznovanje pomladi.

Srebrno plaketo Metoda Badjura in diplomu je prejel Janez Verovšek za kamero v kratkem filmu Zabe in Če pade kruhek ti na tla. Priznanja za mladega snemalca žirija letos ni podelila, druga priznanja pa so se dobili za publicistično dejavnost TV Ljubljana, kolektiv redaktorjev filmskega programa in novinarjev kulturno informativnih oddaj, priznanje za igro prejme debitantka Irena Kranjc za igro v celovečernem filmu Ko zorijo jagode in priznanje dobi režiser Mako Sajko za režijo kratkega filma Narodna noša.

Žirijo so letos sestavljali: predsednica Anica Cetin-Lapajne in člani: Jure Krašovec, Matjaž Klopčič, Vladimir Kocjančič, Štefka Drolčeva, Mirko Lipužič in Ivan Marinček.

NAGRADE STOP, NOVI TEDNIK IN RADIO CELJE

Igralec leta je Zvone Agrež z igro v filmu Praznovanje pomladi. Igralka leta je Zvezdana Mlakar za igro v filmu Praznovanje pomladi, nagrado za najuspešnejši debut pa prejme Zvone Hribar iz istoimenskega filma. Vsi prejmejo likovna dela akademskega slikarja Staneta Jagodiča. Žirija je podelila tudi posebno nagrado za igro Irene Kranjc v filmu Ko zorijo jagode.

Žirijo so sestavljali predsednik Aleksander Marodič in Edi Hrausky ter Drago Medved.

teden domačega filma

ŠTEVILO OBISKOVALCEV

Letošnji Teden domačega filma je privabil samo prvi dan na petnajstih projekcijah 4500 obiskovalcev, naslednji dan že preko 6000 in tako vse do torka, ko je zneslo skupno število 36.000 gledalcev. Ob projekcijah v vseh treh celjskih kinematografih, so bile predstave še v Preboldu, Sentjurju, Radečah in Ločah ter posebne projekcije za mladino osnovnih in srednjih šol v samem Celju in v drugih krajih občine. V skupno število pa še niso všteti gledalci predstav na Polzeli, ki je predvajala mladinske filme. Tako je letošnji TDF po številu obiskovalcev v sedmih dneh zagotovo dosegel 36.000 obiskov, kar je 1000 več kot lani.

Gradivo s Tedna domačega filma 78 zbral in vse fotografiral Drago Medved.

Premiera filma Ko zorijo jagode je bila v Preboldu lepo pripravljena. Pokrovitelj predstave MIK Prebold je z vsem gostoljubjem pogostil ustvarjalce filma, ogledali so si tudi njihove proizvodne obrate, pozdravne besede v dvorani pa jim je namenil tudi direktor MIK Prebold Stane Skok. Gledalcem v dvorani so se predstavili vsi glavni ustvarjalci novega slovenskega filma, ki so bili deležni priznanja v obliki dolgotrajnega aplavza.

NI KADROV ZA FILMSKO VZGOJO

Med osrednje dogodke letošnjega 6. Tedna domačega filma se zagotovo uvršča republiško posvetovanje o mestu filma in filmske vzgoje v usmerjenem izobraževanju. Pripravili smo ga skupno z vodstvom ZKOS in zavodom za šolstvo SRS. Čez 110 udeležencev iz slovenskih osnovnih in srednjih šol, filmskih gledališč in klubov, občinskih zvez kulturnih organizacij in strokovnih društev je poslušalo naslednje referate: Vloga in mesto filma v programu kulturno-umetniške vzgoje v usmerjenem izobraževanju (Ivo Zrimšek, pedagoški svetovalec za slovenski jezik v Zavodu SRS za šolstvo); Uresničevanje filmske vzgoje v osnovnih šolah (Nuša Dragan, strokovna svetovalka v uredništvu šolske televizije v zavodu SRS za šolstvo); Pozitivne izkušnje pri izvedbi posameznih učnih ur (Marica Nakrst, predmetna učiteljica na OŠ Solkan, Nova Gorica); Možnosti filmske vzgoje v usmerjenem izobraževanju (Jože Volfand, OK SZDL Celje); Vrednotenje filmske predstave (Slavko Pezdír, profesor na PŠC Celje); Filmsko gledališče (Koni Steinbahr, mentor filmske vzgoje na OŠ Vojke Šmucove, Izola) in Filmska in kulturna vzgoja otrok (Meta Šubić, Pionirski dom, Ljubljana).

Po plenarnem delu so udeleženci posvetovanja delali po treh skupinah — za problematiko filmske vzgoje v osnovnih šolah, v srednjih šolah in pri izvajanju filmsko-vzgojne dejavnosti ob pouku (v filmskih klubih, gledališčih in drugih zunajšolskih dejavnostih).

Večji del uvodnih razmišljanj in razprav po skupinah se je kritično zaustavilo ob ugotovitvi, da je estetska, umetnostna ali kulturna vzgoja, z njo pa tudi filmska, še vedno zapostavljena — od predšolskega, obveznošolskega do končnega šolanja. Vzgojnoizobraževalni sistem s sedaj ponujenimi modeli vrednotenja umetniškega in kulturnega življenja ostaja zunaj tistega, kar mladi resnično doživljajo. Zabavni tisk, stripi, filmi, disco, TV in drugi mediji s pogosto poplavitveno rekreativno in čutno vsebino vplivajo na nižje ravni otrokovega doživljanja. Vzgojitelji pa so premalo usmerjevalci vrednotenja in organizatorji samostojnega ustvarjanja odnosa do vsega ponujenega na umetniškem področju.

Slavko Pezdír pa je menil, da bi morale biti filmske predstave, ki so obvezne za učence, obvezne tudi za učitelje. Nosilec vrednotenja filmske umetnine ne more biti le mentor filmske vzgoje, niti le učitelj materinščine, ampak vsi tisti, ki lahko po svojih strokovnih in vzgojiteljskih sposobnostih pomagajo. Žal se filmskovzgojna prizadevanja končajo po ogledu filma, namesto da bi nadaljevali s temeljito razpravo o idejni, estetski, sociološki, pedagoški in etični vrednosti umetnine. Po referentovem mnenju filmska vzgoja, katere del je vrednotenje posameznih filmskih predstav, še zdaleč nima le namena višati stopnjo

splošnega filmskega okusa in filmske kulture, niti ne kulture nasploh, ampak je namenjena celovitemu osveščanju in osvobajanju vsakega človeka. Več bi morali tudi storiti za redno in načrtno filmsko vzgojo dijakov na pedagoških šolah ter študentov na vseh višjih in visokih šolah, ki usposabljujejo prosvetnega delavca.

Na posvetovanju je nasploh izstopala problematika kadrov, usposobljenih pedagogov za izvajanje filmske vzgoje. Pedagogi so predlagali, da bi naj tudi za filmsko vzgojo, ki bo del umetnostno-kulturne vzgoje v usmerjenem izobraževanju, organizirali podobne seminarje kot pri uvedbi predmeta samoupravljanje s temelji marksizma. Zato imajo veliko odgovornost pri pripravi na izvajanje umetnostno-kulturne vzgoje Zavod za šolstvo SRS, še posebej pa akademija za gledališče, radio, film in TV, ki doslej ni dovolj storila za filmsko izobraževanje slavistov, mentorjev in pedagogov, odgovornih za tovrstno dejavnost na šoli. Republiški komite za vzgojo in izobraževanje pa naj bi zagotovil v učnih načrtih višjih in visokih šol, da bi se študentje — botloči pedagogi načrtno usposabljali tudi za filmskovzgojno delo. Organizacija in izvedba izobraževanja kadrov za filmsko vzgojo se kaže kot eden izmed osnovnih problemov v sedanjih naporih za večjo učinkovitost filmske vzgoje v šolah. Nekateri so celo predlagali družbeni dogovor o usposabljanju pedagoških delavcev za izvajanje umetnostno-kulturne vzgoje.

Poleg tega so na posvetovanju sprejeli stališče, da bi morali s filmsko vzgojo začeti že v predšolskih ustanovah. Bistveno drugače naj bi o filmu pisali v mladinskih časopisih. Mnogo večji pomen pa naj bi dobilo delo v filmskih gledališčih, klubih in krožkih, kjer naj bi mladina ne le spoznala bistvo filma in ga vrednotila, ampak naj bi ga tudi ustvarjala. Filmska vzgoja je sestavni del kulturne politike šole. Ta pa bi morala naglasiti celovitost učenceve kreativne osebnosti.

Na posvetu so sprejeli še nekaj pomembnih stališč — mentorji filmske vzgoje, pedagogi in filmski delavci se bodo odslej vsako leto sestali v času Tedna domačega filma in bolj tematsko, specializirano obravnavali posamezna vprašanja s področja filmsko-vzgojne dejavnosti. Komisija za film pri ZKOS bo gradivo posvetovanja objavila v posebni publikaciji in pripravila akcijski program nalog, kakor jih je nakazalo posvetovanje. Dogovorili pa so se tudi, da bodo v gradivu posveta spregovorili v pedagoških zbornicah.

Pomembno je, da sta se v organizacijo posveta tako neposredno in postrtovalno vključila republiški Zavod za šolstvo in vodstvo zveze kulturnih organizacij Slovenije.

JOZE VOLFAND

TDF 78 — TDF 78 — TDF 78 — TDF 78 — TDF 78 — TDF 78 — TDF 78 — TDF 78 — TDF 78 — TDF 78 —

Kolektiv celjskega EMA že po tradiciji sprejema v svoje goste ustvarjalce domačega filma. Letos so se predstavniki kolektiva pogovarjali z Janetom Kavčičem, Jožetom Zupanom, Brankom Jurco, Rajkom Ranflom, Milanom Ljubičem, Tanjo Gobec, Metodrom Pevcem in Ireno Felicijano. Tudi letos je EMO med glavnimi sponzoriratelji.

Z obiska filmske ekipe Okupacije 26 v slikah v Kori Radeče. Na posnetku med delavkami Tanja Poberžnik, Milan Skrijlj, Zvonko Lepetič in Tatjana Bošković.

Srečanje mladih s filmskimi delavci je na Pedagoškem šolskem centru v Celju postala že tradicija. Mentor filmske vzgoje Slavko Pezdir je organiziral pogovor dijakov s slovenskimi delavci, ki je odprl precej zanimivo misel o filmu.

Unior Zreče je pogostil ekipo slovenskih filmskih delavcev v Zrečah, kjer so si ob tej priložnosti ogledali tudi proizvodne obrate. V hali kjer delajo avtomobilске dele za Renault na sliki od leve proti desni: Irena Felicijan, Tanja Gobec, Berta Meglič, Zvone Agrež in Jože Zupan.

Zavarovalna skupnost Triglav Celje je bila pokrovitelj filma Vonj poljskega cvetja. V imenu kolektiva je pozdravil ustvarjalce filma predsednik delavskega sveta Milan Jamšek. Gledalcem v dvorani so se predstavili Ljuba Tadić, Branko Cvetič, Raja Gašić in direktor filma Aca Stojanović.

SODOBNOST Z MNOGOTERIMI OBRAZI

Minuli ponedeljek je teden domačega filma nedvomno doživel svoj vrhunec. Ne le zaradi odličnih domačih filmov. Predvsem zaradi kar treh posvetovanj in treh razgovorov, ki so domala hkrati tekli v različnih delih filmskega Celja.

Posvet kinooperaterjev, ki je že tradicionalen med TDF v Celju, in pa zbor podpisnikov samoupravnega sporazuma proizvodnje, distribucije, reproduktivne kinematografije in televizije, sta kot delovna dogovora povsem upravičila svojo uvrstitev v program TDF 78 in ga vsebinsko obogatila.

Posebna pozornost celotne jugoslovanske javnosti pa je bila usmerjena na posvetovanje filmskih kritikov in publicistov, ki so v Celju dva dni razpravljali o tematskih vidikih sodobnosti, ki zanimajo filmskega ustvarjalca in gledalca. Posvetovanje v Celju je za člane vseh sekcij filmskih kritikov pripravila slovenska sekcija pri Društvu slovenskih filmskih delavcev. In bogate misli v teoretični, strokovni obdelavi tem o sodobnosti v filmu, so povzdignile to posvetovanje na visoko, praktično uporabno in nad vse zanimivo raven. Ze skup pregled obravnavanih tem, kot so jih odprli z referati in podprli v kritičnih in odprtih razpravah, pokaže na pomembnost tega jugoslovanskega posvetovanja. »Sodobni film o revoluciji«, »Sodobnost v mladinskem filmu«, »Sodobnost mladih filmskih ustvarjalcev«, »Sodobnost jezika v domačem filmu oziroma dialog in njegova vloga«, »Erotika in pornografija v domačem filmu« ter »Odnos filma in gledalca« — to so le naslovi osnovnih šestih obravnavanih tem. Dvanajst referatov na te teme je kritično, odkrito in temeljito poseglo v probleme, ki jih mnogi, ne le iz vrst filmskih kritikov, temveč tudi gledalcev, ljubiteljev filma in ustvarjalcev, prištevajo med temeljne probleme sodobnega jugoslovanskega filma.

Predvsem še prva tema, ki je slednjič (tako vsaj upamo) razčistila z vprašanjem revolucije v domačem filmu, temeljito odklonila spektakularno, protitehniško prikazovanje humane in demokratične narodnoosvobodilne borbe ter socialistične revolucije, pozdravila pa ustvarjalen,

umetniški odnos do revolucije, je navdušila. Še posebej referat kritika Božidarja Zečevića, ki je pretanjenost s stališča marksistične filozofije analiziral pomen in vsebino filma Okupacija v 26 slikah (filma torej, ki je najbolj občuteno odprl nove vizije obravnave revolucionarnosti), je odprl novo stran v domačih razmišljanjih o sodobnem videnju revolucije in filma o revoluciji.

V plodni razpravi, v kateri je sodeloval tudi član IK predsedstva CK ZKS Franc Sali, so stališča do teh poj-

movanj še poenotili in dejansko taka razmišljanja široko odpirajo vrata filmskim snovanjem, ki bodo lahko na ravni »Okupacije« umetniško razmišljala o revoluciji in revolucionarnosti.

Na posvetovanju, ki je bistveno obogatilo letošnji teden domačega filma, kljub temu, da smo na njem pogrešali udeležbo vabljenih filmskih ustvarjalcev in drugih, ki se poklicno ukvarjajo s filmom, je sodelovalo petindvajset kritikov in publicistov iz vse Jugoslavije.

BRANKO STAMEJCIC

USPELE PREMIERE IZVEN CELJA

Vse predstave so bile dobro obiskane, tako v Prebolu, Sentjurju, Radečah in Ločah. Prihodnjič bo potrebno le spremeniti vsebinski del obiska posameznih ekip filmskih delavcev in jih uskladiti s časovnimi možnostmi v posameznih krajih. Zanimanje za pogovore s filmskimi delavci raste iz leta v leto in bi kazalo tudi v krajih izven Celja organizirati pogovore v delovnih kolektivih v širši obliki kot doslej. Zanimivo je tudi to, da se pogovorov ali obiskov v delovnih organizacijah, kjer so bili, niso udeležili predstavniki posameznih občinskih kulturnih skupnosti. Sicer pa o tem obširneje v prihodnji številki Novega tednika.

Franjo Čevnik je v imenu Ingrada, pokrovitelja filma Tiger pozdravil ustvarjalca filma, in sicer režiserja Milana Jelića in prikljubljenega igralca Slavka Štimca.

Po mukapolnem potovanju in ne-
strpnem pričakovanju sem se 2. no-
vembra 1918. leta proti večeru vrnil
z italijanske fronte v Celje.

Viaki so bili prenatrpani. Kdor ni
našel prostora v vagonu, je stal na
stopnicah, mnogi so zlezli celo na
streho.

Nihče ni vedel, kako je doma. Vla-
dal je nered.

Ko sem se pripeljal v Celje in se
zrnil skozi gnečo na peronu železni-
ške postaje, sem na cesti srečal Ivana
Krajncu, celjskega dijaka (tragično je
preminul pozimi 1931. leta pri znani
nesreči v Medlogu — trčenje avtobu-
sa in vlaka). Povedal je, da je med
vojaki nered in da Narodni svet, ki
je bil sestavljen takoj po prevratu,
nujno potrebuje vojake. Sam se je že
prijavil. Povabil me je, naj se zvečer
zglasim v Narodnem domu, kjer bom
zvedel vse podrobnosti o položaju v
Celju in domovini.

Hitel sem domov. Zvečer pa sem
že bil v Narodnem domu. Zvedel sem,
da so vojaki odrekli pokorščino. No-
bene discipline. Zapustili so straža-
rska mesta in celo vlomili v skladišče
na Ljubljanski cesti. Poveljnik nado-
mestnega bataljona 87. pešpolka, Ska-
licky, je bil brez moči. Vojaki so od-
rekli pokorščino nemškimi častnikom.
Le-ti se sploh ne upajo več med nje.

Zato je Narodni svet sklical raz-
širjeno sejo in nanjo povabil sloven-
ske častnike in zastopnike raznih na-
rodnih društev. Na tej seji, 1. novem-
bra, so pozvali vojake k prisegi pred
predsednikom Narodnega sveta. Po-
veljstvo nad vojaki je prevzel sloven-
ski nadporočnik Ivan Sancin, prisega
pa je bila še isti dan popoldne na
dvorišču grajske vojašnice, zdaj vojaš-
nice heroja Slavka Štandra. Tu so bili
častniki, člani Narodnega sveta, za-
stopniki narodnih društev in veliko
Celjanov.

Pred prisego je nadporočnik Ivan
Sancin formiral četo, ki so jo sestavlja-
li vojaki celjskih oddelkov in vojaki iz
Petrovč, ki so se pripeljali z avtomobi-
lom in nosili veliko slovensko zastavo.
Četa je zatem odkorakala v vojašnico.
Na čelu je bil poročnik Josip Videmšek
s sokolsko zastavo. Na vojaškem dvor-
išču je bilo več govorov. Prisotnemu
podpolkovniku Skalickemu to ni bilo
všeč, saj je že vedel, da je ta dan v
Celju Nemcem in Avstriji odklenalo.

Prisega je bila obljuba vojakov in
častnikov, da bodo izpolnjevali pove-
lja Narodnega sveta.

Dne 2. novembra popoldne je nad-
poročnik Sancin prevzel poveljstvo
nad 87. pešpolkom in sicer potem, ko
mu je podpolkovnik Skalicky izročil
vse polkovne zadeve in ga prosil za
dovoljenje za odhod na Dunaj. Tedaj
so odšli skoraj vsi nemški častniki.
Pri polku je ostal le stotnik Kainer,
kot Celjen in splošno priljubljen čast-
nik. Kainer je ostal v Celju in tu pred
leti umrl.

Takoj za tem so imeli slovenski
častniki zborovanje, na katerem so si
razdelili delo in odgovornosti, ki jih
v tistih kritičnih dnevih ni manjkalo.

Po navodilih Narodnega sveta so ta-
koj začeli ustanavljati narodne straže.
Straže so bili nekakšni izvršilni organi
krajevnih narodnih svetov, potrebne
za vzdrževanje reda in miru ter za
obrambo pred vračajočimi se vojaš-
skimi oddelki.

V Celju je narodna straža delala
pod vodstvom priljubljenega rodolju-
ba Rafka Salmiča, takratnega urarja,
ki je imel lokal v pritličju Narodnega
doma.

Narodne straže so pomagale in tu-
di same postavljale straže na nekate-
rih mestih, pomagale na kolodvoru
pri vzdrževanju reda in opravljale tu-
di policijsko službo v mestu vse do
prihoda redne policije pod vodstvom
officiala Logarja.

V celjski okolici je bila najvažnej-
ša narodna straža na Vranskem, ki je
bila pod poveljstvom nadporočnika Ose-
ta vojaško organizirana in je bdela
nad prehodom v Savinjsko dolino.
Imela je težko delo, saj so se prav tu
valile cele armade z biveše soške
fronte.

Velikim težavam v Celju se je zdaj
bližala še ena nevarnost: z italijanske
fronte je bilo pričakovati veliko vo-
jakov, ki so se premikali proti severu
in na Madžarsko. Majhna četa voja-
kov, ki je bila tedaj v Celju, ne bi
mogla napraviti vsega, niti ni mogla
nuditi odpor v primeru napadov, ro-
panja in podobno. Zato je Narodni
svet skupaj s poveljstvom celjske gar-
nizije izdal poziv vojakom, da se ja-
vijo v službo domovine. Zaradi objave

Dr. Ervin Mejak,
avtor zapisa

CELJE PRED 60. LETI

PREVRATNI DNEVI

SPOMINI NA NOVEMBRSE DNI 1918. LETA

nujnih razglasov in obvestil je Na-
rodni svet pričel izdajati tudi svoje
glasilo »Glasnik Narodnega sveta«, ki
ga je urejeval častnikar Vekoslav Spin-
dler. Prva številka je izšla 4. novem-
bra, zadnja, osemindvajseta, pa ob
koncu 1918. leta.

Tak je bil položaj v Celju 2. no-
vembra 1918. leta.

Takoj drugi dan sem se javil v
vojaško službo. Ko sem tega dne zju-
traj prišel v mesto, so bili že povsod
nalepljeni plakati naslednje vsebine:

»Vojaki! Slovenci! Prišel je čas,
prosti smo, na svoji zemlji, svoji go-
spodarji! Toda, domovina vas še rabi!
Vrnite se nemudoma v vojašnice! Slo-
venski častniki so prevzeli poveljstvo
in posle. Kličte vas nova domovina, da
se ohrani narodov imetek, da se vzdr-
ži red in mir ter da se odvrne zuna-
nja nevarnost. Sveta dolžnost vsakega
Slovence je, da sodeluje pri obrambi
in pripomoce po svoji moči k lepši
bodočnosti! Le kratek čas vas še rabi
domovina. Za prehrano je oskrbljeno.
— V Celju, dne 3. listopada 1918.«

Razglas sta podpisala poveljnik
celjske garnizije in predsednik Narod-
nega sveta.

Vojaki — prostovoljci smo se zbra-
li v takratni »šemalni vojašnici«, kjer
je zdaj Center za socialno delo v Ce-
lju. Dobili smo takoj nove uniforme
in sploh celotno opremo. Nato so nas
razvrstili v posamezne oddelke. Prišel
sem v četo Avgusta Dolinska iz Dola
pri Hrastrniku.

Ze 4. in 5. novembra se je prija-
vilo toliko vojakov, da je bilo moč
zasesti vsa stražarska mesta. Med pro-
stovoljci so bili predvsem celjski dijaki,
takratni podčastniki garnizije, ki so
z veseljem sledili klicu domovine.

Ponoči na 4. november je prišlo
telefonsko sporočilo z Vranskega, da
prihaja proti Celju velika množica vo-
jakov, voz, konj...

Ker je naše poveljstvo opazilo, da
prihajajo naši vojaki-rojaki proti do-
mu skoraj povsem goli, saj jih v Ita-
liji niso samo razorožili, marveč tudi
slekli in pokradli, je izdalo povelje
o pregledu vseh železniških transpor-
tov in kolon, ki so prihajale po ce-
stah. Šlo je za odvzem blaga, za ka-
tere se je videlo, da so ga pokradli.

Tiste dni je poveljnik Sancin za-
stavil sanitetni vlak, ki je nemoteno
vozil skozi Ljubljano pa so v njem
našli različno blago velike vrednosti.
Vse to so prepeljali na industrijski
tir v Majdičev mlin.

V dneh 4. in 5. novembra sem bil
dodeljen pomožni straži, postavljeni
pri starem okrožnem sodišču v Ce-
lju, v tako imenovani Kresiji. Tam je
zdaj podružnica Ljubljanske banke.

Dopoldne so se v mestu pojavile
prve kolone in tem so v krajših in
daljših časovnih presledkih sledile
mnoge druge. Prehod oziroma prevoz
tujih vojakov je v glavnem trajal vse
od 4. do 15. novembra. V tem času je
prešlo slovensko ozemlje blizu 500.000

vojakov in to brez zlih posledic. Naše
delo ni bilo lahko, saj se tuji vojaki
niso pustili razorožiti. Še bolj krče-
vito so se držali svojih nabasanih na-
hrbnikov in vrednosti, ki so jih
imeli na vozovih. Z odličnim nasto-
pom smo obvladali težak položaj in
tako smo že imeli probleme, kam
spravljati vso to blago, ki so ga tuji
vojaki nakradli v glavnem v Italiji.

Ker se je nabralo tudi precej živil,
smo del te zaloge razdelili med civil-
ne prebivalce, ki jim je že vsega pri-
manjkovalo. Narodni svet je rešil
vprašanje prehrane prebivalcev. To
skrb je opravljal član sveta in takrat-
ni trgovec Anton Kolenc, znani dija-
ški dobrotnik.

Tu in tam so skušali delati sitnosti
tudi celjski Nemci. V ta čas sodi tudi
konflikt zaradi slovenske trobojnice
na takratni nemški hiši, sedanjem
domu OF, kjer je tudi kino Union.
Dne 5. novembra zjutraj se je namreč
pri poveljniku Sancinu javila delega-
cija celjskih Nemcev, ki so zahtevali
odstranitev slovenske zastave z »nem-
ške hiše«. Naš poveljnik ni mogel ra-
zumeti, zakaj bi zastava nove države
in že vladajočega naroda žalila Nem-
ce. Zato ni ustregel njihovi zahtevi.

Dne 6. novembra je Celje slavilo
svoj »narodni dan«. Celjski in okoliški
Slovenci, okrog 20.000, so ta dan pri-
pravili veličastno javno manifestacijo
v počastitev utanavljačice se jugoslo-
vanske države. V sprevedu, ki je šel
po mestnih ulicah, smo sodelovali tu-
di vojaki. Ta dan je vladni tajnik dr.
F. Lukan, od narodne vlade v Ljub-
ljani imenovani predstavnik, prevzel
mestno upravo.

To je bil dan radosti in veselja,
kakršnih človek malokdaj doživi v živ-
ljenju, saj je veljalo »nemško Celje
danes in nikdar več!«

Isti dan je bilo sklenjeno, da gre
na Koroško dobro oborožena četa za-
radi obrambe slovenskih rojakov in
zaradi osvoboditve Slovenske Koro-
ške. Zadeva je bila jasna. Stara Av-
strija je razpadla in prišel je čas, ko
se naj za narode v avstro-ogrski mo-
narhiji uresniči zahteva: na svoji zem-
lji — svoji gospodarji.

Ta večer je odšel šentjurski rojak
in celjski dijak Franjo Malgaj s svo-
jo četo, ki je štela okoli štirideset
mož, med njimi nekaj celjskih dija-
kov, na Koroško. Dne 11. novembra
je odšla druga skupina, ki je imela
200 mož in jo je vodil nadporočnik
Viktor Rode, celjski rojak in oče se-
danjega podpredsednika republiškega
izvršnega sveta. Četa je šla v Maribor
na pomoč generalu Maistru in je so-
delovala pri osvoboditvi Maribora 23.
novembra. Ob odhodu te enote, prve-
ga bataljona celjskih prostovoljcev, je
vojake z balkona celjskega magistrata
pozdravljali novi mestni poveljnik, ma-
jor Beno Puteani, in to v imenu slo-
venske republike, kar je bilo značilno
za tisti čas, polnega nejasnosti.

DR. ERVIN MEJAK

VI. REVIJA V LIBOJAH

PRAZNIK DOMAČE GLASBE

SREČANJE V SOBOTO IN NEDELJO

Dolgo pričakovani praznik
domače glasbe, ki bo v so-
boto in nedeljo v Libojah,
je takorekoč tik pred vrati,
saj nas od začetka ločita sa-
mo še dva dneva. Organiza-
tor domače DPD Svoboda,
ki bo prihodnje leto slavilo
petdesetletnico plodnega de-
lovanja, je poskrbel, da bo-
do vsi tisti, ki bodo v so-
boto ali nedeljo prišli v Li-
boje, prišli na svoj račun.
Organizatorju je namreč us-
pešno dobili kar 26 ansamb-
lov iz vse Slovenije, pridru-
žila pa se bosta tudi ansam-
bla iz Globasnice v Avstriji
in iz Števerjana v Italiji.
Predstavlja se bosta tudi dva
citraša in tako še obogatila
program, katerega bodo do-
polnili tudi domači fanfari-
sti godbe na pihala in pev-
ski zbor. V nedeljskem pro-
gramu bo nastopil tudi ma-
rišorski igralec Volodja Peer.

Tako kot vsako leto je tu-
di za revijo izredno zanima-
nje, saj so že prve dni pro-
daje vstopnic le-teh prodali
več kot 200. Ta številka pa
se je do danes še zvišala,
tako da bo tudi letos zad-
nji dan precej težav z vstop-
nicami. Pripravljeni so kar
trije koncerti in ena mati-
neja. V soboto bo samo en
koncert, in sicer ob 18. uri,
v nedeljo pa najprej dopol-
ne brezplačna matineja za
mladino, popoldne pa dva
nastopa, in sicer ob 15. in
18. uri. Revija bo kvalitetna,
saj bodo nastopili številni
zmagovalci in dobitniki dru-
gih nagrad na festivalih v
Ptuj, in Števerjanu. Letos
se bodo s celjskega območja
predstavili ansambli iz celj-
ske, žalske, velenjske, šent-
jurske in šmarske občine ter
Ptuja, Prevalj, Brežic, Izole,
Zagorja, Števerjana, Glo-
basnice in drugod. Skratka,
več kot samo pestra paleta
domačih pesmi in napevov.
Organizator je tudi letos
poskrbel za tiskane progra-

me, tako da bo poslušalcem
olajšano spremljanje nasto-
pajočih. Vsi bodo po vsakem
koncertu skupaj zapeli in za-
igrali Bergerjevo skoraj že
ponarodelo melodijo »Savinj-
ska dolina«. Da ne bi ob
tem poslušalci ostali nemi,
bo organizator razdelil list-
ke s teksti sklepne melodije,
tako da bodo lahko sodelo-
vali. In še nekaj mnenj treh
članov organizacijskega od-
bora.

Darko Šuler, predsednik:
»Prijavljenih je rekordno
število ansamblov in vokal-
nih skupin, za katere sem
prepričan, da bodo razveseli-
le vse, ki bodo v soboto, 25.
in v nedeljo, 26. novembra
prišli med nas. Organizaci-
jski odbor je opravil veliko
delo, saj pričakujemo v dveh
dneh skoraj 200 nastopajo-
čih.«

**Franjo Tilinger je podpred-
sednik organizacijskega od-
bora, sicer pa direktor Ke-
ramične, ki je že šesto leto
zapored pokrovitelj revije in
brez katerih skoraj zagoto-
vo teh srečanj ne bi bilo:**
»Tako kot vedno smo tudi
letos pripravili za vse nasto-
pajoče spominska darila ter
za vodje ansamblov še po-
sebna priznanja. Posebna
priznanja bodo prejeli tudi
nekateri gostje. Takšno ma-
nifestacijo je treba samo
podpirati, saj z njo ohran-
jamo najdražje, to je našo
lepo domačo pesem.«

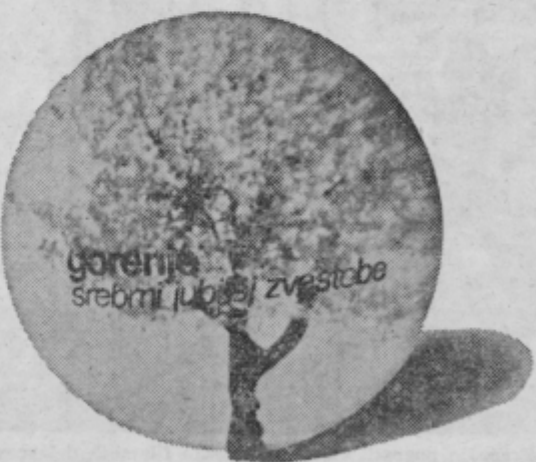
**Heri Kuzma, podpredsed-
nik org. odbora, sicer pa
vodja ansambla Veseli Liboj-
čani:** »Prepričan sem, da bo
revija tako uspeša, kot vse
prejšnje in da bo to znova
pravi praznik domače glas-
be v naših Libojah. Kdor bo
prišel med nas, ne bo razo-
čaran.«

V Libojah je takorekoč vse
pripravljeno, vstopnice pa se
še lahko dobijo v Keramič-
ni.

TONE VRABL

**GORENJE vas ob svojem srebrnem
jubileju spominja na svoje
proizvode vrhunske kakovosti
in vam kot darilo za svoj 25. jubilej
podarja 3. decembra ob 11. uri
radijsko igro BLIŽINA ČLOVEKA**

**GORENJE VELENJE —
srebrni jubilej zvestobe**

NA ŽRTVAH JE ZRASLA REPUBLIKA

PREŽIVEL DVANAJST RAN

PRIČEVANJE DRAGOLJUBA JOVANOVIČA

21. oktober 1941. Dan, ki ga prebivalci Kragujevca ne bodo nikdar pozabili. Tega dne so nacistični zločinci skupaj s svojimi kvizlingi pobili preko 7.300 kragujevskih rodoljubov, med njimi tristo učencev Gimnazije in osemnajst njihovih profesorjev ter petnajst otrok, starih od osem do dvanajst let. Strahoten zločin je po naključju preživel le 23 ljudi. Med njimi tudi Dragoljub — Ljube Jovanović, ki mu je bilo tedaj, ko ga je nemški rafal dvanajstkrat zadel, nepolnih šestnajst let.

Danes je Dragoljub Jovanović direktor spominskega parka in muzeja »21. oktobra« v Kragujevcu. In tako je bil sredi oktobra gostitelj celjske delegacije, ki je obiskala Kragujevac. Predstavniki Celja so ga tedaj povabili, naj obišče naše mesto ter razodene tudi celjski mladini strašne oktohrske dogodke iz leta 1941 v Kragujevcu. Dragoljub Jovanović se je rad odzval vabilu in pred dnevi obiskal Celje. Bil je gost občinske konference SZDL in občinskega odbora ZB NOV, v času svojega bivanja v Celju pa je obiskal tudi več šol. Tako kot učencem, se je tudi nam odzval vabilu, da bo pripovedoval o oktohrske dogodkih v Kragujevcu leta 1941.

V KRAJUJEVCU JE VRELO

Kragujevac so Nemci okupirali 11. aprila 1941. Le nekaj dni po tem so okupacijske sile pozvale delavce, naj se vrnejo na delo in nadaljujejo s proizvodnjo. Tedaj je bila največja proizvodnja skoncentrirana v vojno-tehničnem zavodu, ki je zaposloval dvanajst tisoč ljudi in ki je izdeloval vojno opremo in orožje. No, pozivu nemških oblasti se je odzvalo le okrog šeststo delavcev. To je bil hud udarec za Nemce in obenem signal, ki je povedal, da je ostal Kragujevac še vedno urdečo mesto. Takšen torej, kot so ga Nemci skozi zgodovino že dobera spoznali. Mesto, ki je že pričelo revolucionarno vreti v okupirani Jugoslaviji.

16. septembra 1941 je general Franz Berne govoril svojim podrejenim o ukazih Hitlerja. Imeli so vojno posvetovanje in general je široko govoril o Hitlerjevem ukazu, da je potrebno v Srbiji krvavo zadušiti revolucionarno vestjo. Znano je namreč bilo, da je revolucionarno vrenje preprečevalo okupatorju uresničitev zastavljenih ciljev. In dalje, da so morali Nemci zaradi partizanske vestje v Jugoslaviji poklicati na pomoč dve super opremljeni diviziji z vzhodne fronte, da bi z njihovo pomočjo lažje in hitreje zadušili vestjo v Jugoslaviji.

General Franz Berne je izdal takle ukaz: treba je narediti nekaj strašnega, nekaj, kar bo zastrašujoče vplivalo na celotno prebivalstvo Jugoslavije. In za izvršitev tega ukaza so izbrali Kragujevac.

»Generalke pred strašnim zločinom v Kragujevcu so Nemci opravili 19. oktobra 1941 v treh vaseh nedaleč od mesta. V vaseh Grošnica, Ilčevo in Maršić so nacisti postrelili 427 mladih fantov...

20. oktobra so Nemci že na vse-zgodaj jutraj jeli zbirati Kragujevčane in jih vključevati v dolge kolone. Vdirali so v šole, tovarne, gostilne in v domove. Kjerkoli so našli na moške, stare od 16 do 60 let, so jih v koloni odpeljali v hangerje, ki so stali nedaleč od mesta. V vsakega od teh hangerjev so prignali okrog tri tisoč petsto ljudi, skupaj pa so Nemci s

pomočjo ljetičevcev tistega dne položili in prignali v hangerje preko 10.000 prebivalcev iz Kragujevca.

21. oktobra so se že navsezgodaj oglašali uničujoči rafali, ki so v borih sedmih urah pobili preko 7300 kragujevskih rodoljubov. V streljanju je sodelovalo preko 2500 nemških vojakov regularne enote, ki jim je poveljeval avstrijski major, po izobrazbi nadzor-nik teologije. V tem masakru je preživel le 23 ljudi. Med njimi tudi Dragoljub Jovanović, ki so ga nemški rafali dvanajstkrat ranili. Takole pripoveduje svojo zgodbo:

Z MATERJO SVA SE NEMO GLEDALA

»Tistega dne sem bil z očetom doma. Nemške enote, ki so blokirale mesto, so me našle v kuhinji. Vojaki so me odgnali na ulico ter me vključili v kolono Kragujevčanov, vse skupaj pa so nas vodili v primestno vas Maršić. Tam so nas zaprli v šolsko dvorico in izvršili selekcijo. Del ujetih prebivalcev so obsodili na streljanje, teh je bilo v naši grupi 108. Ostale Kragujevčane pa so pod stražo odpeljali na mesto zločina, da bi jih kot priče opomnili na to, česa vse so Nemci zmožni. Dobro se spominjam, kako so nas Nemci v koloni odpeljali do mesta, kjer so nas razvrstili v vrste in nas nameravali ustreliti. Zasišal sem nemškega vojaka — menda je bil kak višji oficir, ki je v srbohrvaščini kričal proti tistim, ki so morali spremljati streljanje talcev. Kričal je, da bo vsakdo, ki se bo zoperstavil sili nemškega rajha, plačal svojo drznost s smrtjo. Nato so zaropotali strelji. Spominim se, da sem se prijel za oči in obrnil strelcem hrbet. Mislim sem se vreči na trebuh. A ni bilo časa za razmišljanje. Rafal me je že zadel in me butnil ob tla. Občel sem na obrazu. Komaj sem upal dihati, saj sem slišal, kako nemški vojaki streljajo v tiste, ki so ostali kljub močnim rafalom še vedno živi. Nemci niso opazili mojega dihanja, ker sem jim obračal hrbet. Niso opazili, da sem preživel njihovo zločinsko streljanje. Slišal sem, oficirja, ki je spet ukazal, naj vojaki čimprej odstranijo trupla in s tem tudi znake zločina. A mestni župan je oficirja prosil, da bi svojci radi sami pokopali umrle. Oficir je privolil. Nemci so odšli. Prva je do mene prišla neka stara ženica, ki me je z vsemi močmi dvignila. Odprl sem oči in zagledal pred seboj materin obraz. Niti besede nisva spregovorila, le nemo sva se gledala. Čez nekaj trenutkov me je mati poprijela in jela tolažiti. Prosila je nekega znanca, da me je pomagal odvesti proti domu. V hiši sem ostal skoraj do konca leta 1944. Nekaj mesecev sem bil zelo bolan, saj sem imel dvanajst strelnih ran, od tega mi je ena krogla prebila kolk. Leve noge nisem čutil tja do petinštiridesetega leta! Toda požrtvovalnost moje matere in nekega zdravnika, ki me je zdravil na

podlagi diagnoz moje matere, me je končno dvignila na noge. Leta 1944 sem odšel v partizane. In doletela me je čast, da sem sodeloval v bojih za osvoboditev Kragujevca, ki so tekli natanko tri leta za strašnimi oktohrske dogodki. Kragujevac je bil osvobojen 21. oktobra 1944.»

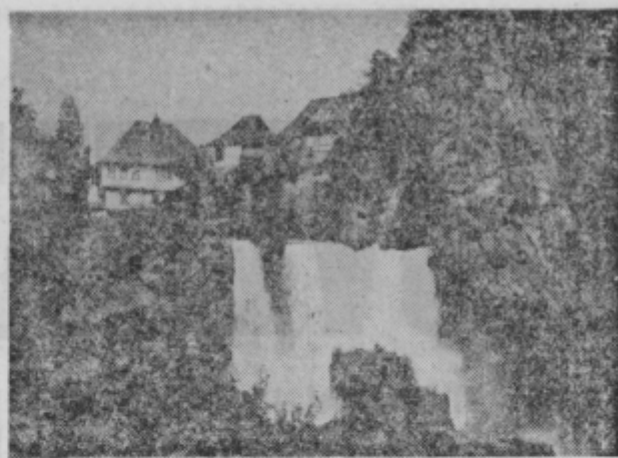
GOZD ČRNIH ZASTAV

Pretresljiv je bil pogled na kragujevske ulice potem, ko so Nemci izvršili svoj zločin. Mesto je dajalo vtis enega samega gozda črnih zastav. Kajti tudi prebivalci tistih hiš, ki po čudežu niso pokopale nobenega od svojcev, so izobesile črno zastavo. Najbolj pretresljivo je bilo dejstvo, da je bila večina ustreljenih namenjena v partizane in da so bili že razporejeni v bližnje partizanske enote. Nemci so menili, da bo dogodek demoraliziral prebivalstvo. A ušeli so se! Ljudje so še bolj masovno kot poprej odhajali v partizane. Tovariš Tito je 25. oktobra 1941. leta zapisal v svojem članku v Borbi: »Kragujevske rodoljube bomo maščevali!« Titove besede so se uresničile natanko tri leta zatem, saj je Kragujevac leta 1944 zadihal kot svobodno mesto.

Danes je Kragujevac eno od močnej razvitih mest v Srbiji. Najbolj je v njem razvita avtomobilska industrija, ki danes zaposluje preko dvaintrideset tisoč delavcev. Kragujevac je tudi mlado univerzitetno mesto, saj ima pet fakultet, v njem pa živi več kot 40 odstotkov učencev, študentov in delavske mladine. Razbohotil se je v moderno industrijsko in kulturno središče Srbije, ki ima že 153 tisoč prebivalcev. Živi hitro, raste hitro. Kragujevac je postal mesto, ki hiti v korak s časom.

Kljub temu, da je svoje rane, ki jih je dobil v vojni, že zacelil, jih Kragujevac ni pozabil. Leto za letom obudi spomin na prireditvi z naslovom Velika šolska ura, ki je obenem spomin in opozorilo vsem mladim generacijam. Opozorilo v tem smislu, da se tisto, kar se je v oktohrske dnehe leta 1941 zgodilo v Kragujevcu, ne sme in ne more več zgoditi.

DAMJANA STAMEJCIC

JAJCE PRED 35. LETI

PLAKATOV NI BILO

GABRO BOGADI OBUJA SPOMINE

»Ni bilo časa, da bi premišljevali o tem, kaj se v mestu dogaja. Tudi navajeni nismo bili, da bi govorili o prihodnjih akcijah. Sicer pa, kdo je zanje vedel? Zato sem tudi sam tisto razgibano življenje od polovice pa do konca novembra 1943. leta in še nekaj dni za tem sprejel kot nekaj povsem navadnega.

Jajce je takrat živelo svoje polno življenje. Bilo je razgibano. Veliko partizanskih enot. V mestu samem in še zlasti na njegovih obronkih. Veliko skupin borcev in aktivistov, političnih in drugih delavcev, ki so prihajali z vseh strani. Mi smo jih sprejemali in vodili. In spet se nismo spraševali, odkod so prišli, zakaj.

V Jajcu so bili tedaj člani Vrhovnega štaba NOV Jugoslavije, člani najvišjih političnih vodstev... Nič nenavadnega ni bilo, če si na cesti srečaš Edvarda Kardelja, Moša Pijadeja in druge.

Tako je začel svoje pripovedovanje Gabro Bogadi, zdaj major JLA v pokoju, v tistem času pa komandir voda Trinajste proletarske brigade Prve proletarske divizije.

Zdaj že dolga leta živi v Celju.

Trinajsta proletarska brigada je prišla v Jajce že ob koncu oktobra oziroma na začetku novembra 1943. leta. In tu je vsaj takratni komandir voda, Gabro Bogadi, ostal s svojimi vojaki vse do sredine januarja 1944. leta.

V Jajcu skoraj ni bilo čuti vojne. Trgovine in gostilne so bile odprte. Lahko si kupil marsikaj, če si le imel denar. Kakršnega koli. Vrstili so se mitingi in dramske predstave. Ljudje so bili sproščeni, kolikor je tisti čas človek sploh lahko bil sproščen. Na vojno so spominjali občasni preleti nemških letal in bombardiranja. Tudi na Jajce so padale bombe. O vojni, o bitki za svobodo pa so govorile tudi partizanske enote, ki so prihajale in odhajale.

»Spominjam se takšnega dne, ko smo se pred nemškimi letali zatekli v znano votlino. Prvič sem srečal tovariša Tita. Nevarnost je že minila in bližal sem se izhodu. Tam je stal Tito. Samo nekaj besed, tistih, ki so govorile o skrbi za našo varnost, za naša življenja... Čeprav je bilo to srečanje z vrhovnim poveljnikom partizanske vojske le bežno, mi je veliko pomenilo. In tako še danes.

In potem spet beseda o drugem zasedanju AVNOJ.

»Nismo slutili, kaj se pripravlja. Konspiracija je bila na višku. Povsem razumljivo. Zato seveda začetek drugega zasedanja AVNOJ ni bil objavljen s plakati,« je v šali dejal Gabro Bogadi.

»Vse tisto veliko, sklepi zgodovinske noči, so prišli med nas šele pozneje. In šele potem smo doleteli veličino trenutka. Ni ga mogoče popisati...

S Titom sem se v Jajcu srečal še enkrat. Bilo je na silvestrovanju. Torej, mesec dni po zgodovinskem zasedanju AVNOJ. V dvorani, kjer je zasedal AVNOJ. Bilo je veselo. Pesem in kolo. Tudi Tito je zaplesal, tudi on je prijel borce za roke in se predal kolu. Vsi smo plesali in se veselili.

Spomini takratnega starejšega vodnika Trinajste proletarske brigade živijo. So polni vtisov in se ne ustavljajo samo v Jajcu, marveč hitijo tudi v druge kraje, tudi na skupne boje s slovenskimi partizanskimi enotami, na druge bitke, ki jih je imela ta slavna enota.

Živ pa je tudi človeški trenutek iz Jajca, iz tistih novembrskih dni 1943. leta.

»V mestu je bilo živahno. V gostilni si dobil pijačo, čevapčice in še kaj, če si imel denar. Jaz ga nisem imel. Zato sem prodal uro. In potem sem povabil na zakusko soborce. Imeli smo se lepo. Škoda le, da denarja ni bilo veliko...»

Besede so se prepletale. Prav tako spomini. November 1943. leta v Jajcu bo ostal za vedno živ, prav tako bitke naprednih sindikalnih delavcev pred vojno v Zagrebu. Njim je pripadal tudi Gabro Bogadi. Iz Zagreba je v sredini 1943. leta odšel tudi v partizane, v Trinajsto proletarsko brigado »Rade Končar«.

»Veste, bil sem predvsem vojak in če bi tedaj vedel, kaj vse bom doživljal, bi si morda pisal dnevnik, kar pa za tiste čase tudi ni bilo priporočljivo...»

M. BOŽIČ

KOMPAS CELJE v a b i

NA SMUČIŠČA ITALIJANSKIH DOLOMITOV 1979
PASSO PORDOI — SPORHOTEL BELLAVISTA

Izkoristite ugodnosti in preživeli boste z nami 8 dni na snegu, soncu in večernih zabavah. Prevoz z udobnim avtobusom, hotel na samem smučišču — 70 žičnic, možnost kopanja v zimskem bazenu.

ODHODI:

I. skupina 13. 1. 1979 — 20. 1. 1979

II. skupina 20. 1. 1979 — 27. 1. 1979

Cena aranžmana je 4.300 din. Vanjo so zajeti prevozni stroški, 7 polnih penzionov, tedenska smučarska karta, smučarski učitelj, zavarovanje in organizacija potovanja. Program je plod naših prizadevanj, da bi vam omogočili kvaliteten in ugoden oddih na snegu. Upamo, da smo v tem uspeli in se priporočamo. Prijave sprejema KOMPAS CELJE za I. skupino do 6. 1. 1979, za II. skupino do 13. 1. 1979 ali do zasedbe razpoložljivih mest.

SLOVENIJALES

KAJ VSE DOBIMO V SLOVENIJALESU?

- sestavljivo pohištvo z opremo dnevni sob, mladinskih sob, spalnic in kuhinj
- sedežne garniture, preproge, tekače in svetila raznih barv in oblik
- regale, predsobne garniture

PRVA PRODAJALNA POHIŠTVA

Že dvaindvajset let prodaja Slovenijales pohištvo v Celju. Danes seveda ne le pohištvo, pač pa še celo vrsto drugih stvari, ki so nujno potrebne za opremo stanovanj.

Ko so v Zidanškovi ulici pred dvaindvajsetimi leti odprli prodajalno, sta v njej delala le dva delavca. Danes v Celju v Slovenijalesu združuje delo že devetdeset delavcev.

Pred dvaindvajsetimi leti so bili prvi, ki so na celjskem območju pričeli oskrbovati ljudi s pohištvo. Potrebe so bile takrat velike, ni pa bilo dovolj materialov. Prav uspešno prebrojena težka obdobja so velik porok za današnje delo. Izkušnje in tradicija so tisto, kar pri potrošnikih vliva zaupanje. Da o širokem izboru prodajnih artiklov niti ne govorimo. Slovenijales iz Celja danes ne pokriva le potreb celjskega območja. Vedno več je kupcev tudi iz Zasavja, hrvatskega Zagorja in Koroške. Svojo prodajalno pa ima Slovenijales tudi v Slovenj Gradcu. Ni naključje torej, da se prodaja vsako leto poveča za približno dvajset milijonov dinarjev. Letos bo dosegla že 250 milijonov. Deloma tudi po zaslugi ugodnih pogojev pri najemanju posojil za pohištvo.

NOV NAKUPOVALNI CENTER V MEDLOGU

Vsi pri Slovenijales dobro vedo, da je treba s časom v korak. Prav zato so si v svojem razvojnem programu zadali vrsto nalog. Omenimo le najpomembnejše. Prodajalno v Zidanškovi ulici bodo modernizirali, adaptirali pa bodo tudi trgovino v Zidanškovi 15. Na novo bodo uredili še veliko prodajalno v Slovenj Gradcu. Še prav posebne načrte pa imajo s skladiščno prodajnimi prostori v Medlogu.

V Slovenijalesu dobro vedo, da zahteva sodobni način prodaje danes izpolnitev dveh osnovnih pogojev: možen dostop z avtomobili tik do prodajnega mesta, kjer lahko kupec dobi pravzaprav vse kar potrebuje. Vse na enem mestu! Za skladiščno prodajni prostor v Medlogu so že pripravljeni projekti. Tu bodo zgradili velik nakupovalni center za pohištvo, stavbno pohištvo in drugo stanovanjsko opremo. Na 38.000 kvadratnih metrih bodo kupci lahko zares dobili vse, kar rabijo pri gradnji in za opremo stanovanj. Nakupovalni center, ki bo prav gotovo eden izmed najbolj modernih pri nas, bo tudi na prometno zelo ugodni legi, saj se bo navezoval na celjsko magistralo sever-jug, ki jo bodo gradili. Danes je že tudi pri nas nujna, da podobne objekte gradimo na obrobni predelih večjih naselij in mest. Še pred leti na to nihče ni pomislil in vse večje trgovske objekte smo gradili v mestnih središčih. To se že krepko mašuje. Dejstvo je, da nas je avtomobilizem prehitro povozil. Velike prodajne komplekse so v razvitih zahodno-evropskih državah gradili že davno. Takrat smo pri nas nanje gledali kar nekam z začudenjem v obeh. Nakupovalni center Slovenijalesa v Medlogu bo prav gotovo ustrezal vsem evropskim normativom.

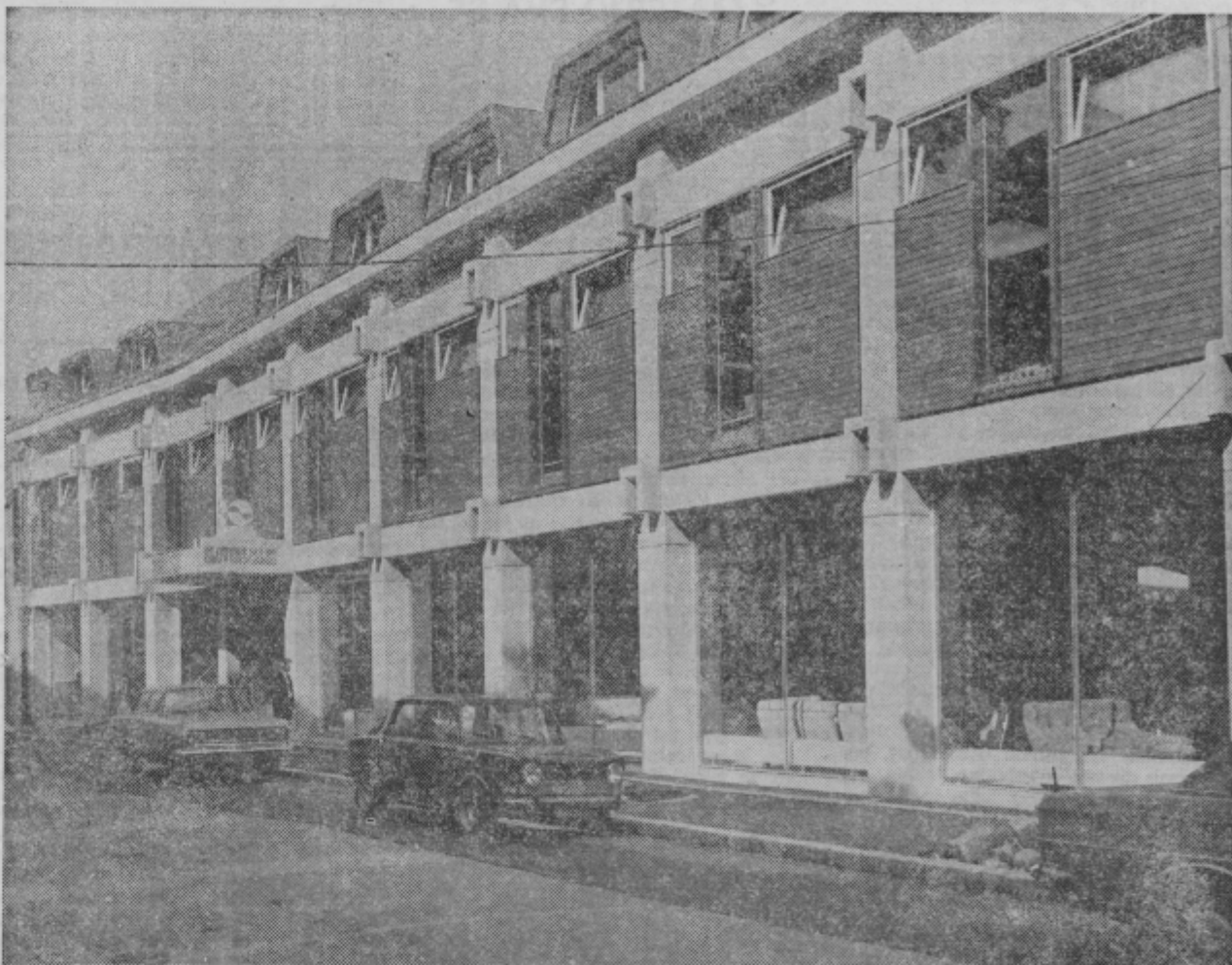
VZORČNI SEJEM — BOLJŠA PONUDBA

Delovna organizacija Slovenijales trgovina ima v ciljih svoje poslovne politike zapisane tudi nove poslovno komercialne odnose s proizvodnimi delovnimi organizacijami. Za to jih obvezuje tudi podpisani samoupravni sporazum s proizvodnimi delovnimi organizacijami o planiranju, o dohodkovnih odnosih. Dobro namreč vedo, da na relaciji proizvodnja — trgovina ni mogoče pričakovati novih odnosov brez ustvarjanja novih načinov sodelovanja. Tudi vzorčni sejem, ki ga je Slovenijales konec prejšnjega meseca pripravil na Gospodarskem razstavišču je rezultat podpisanega družbenega dogovora. Namenjen je bil izključno Slovenijalesu in njegovim kupcem v veleprodaji. Na sejmu so razstavili artikole, ki jih ekskluzivno prodajajo le v Slovenijalesu ter tudi tiste, ki jih je moč kupiti v drugih trgovinskih organizacijah združenega dela. Vzorčni sejem bo postal pomemben člen v skupnem delu proizvodnje in trgovine za osvajanje jugoslovanskega in v naslednjih letih tudi svetovnega trga. Sejem je osnova planiranja v Slovenijalesu. Na sejmu so ocenili tržnost posameznih izdelkov polfinalne in polshitvene proizvodnje, na osnovi ocene možnosti plasmana na trgu pa so sklepali dogovore o planu za prihodnje leto. Prednost takšnega načina planiranja je v tem, ker lahko proizvodnja na osnovi tega pravočasno programira in vključi v svoje proizvodne planske Slovenijalesom dogovorjene količine izdelkov. Prav vzorčni sistem Slovenijalesa pa daje upanje, da bomo lahko v prodajalnah po vsej Sloveniji prihodnje leto dobili še večjo paleto vseh vrst pohištvenih izdelkov. Slovenijalesove trgovine bodo še bolj založene kot so že.

SLOVENIJALES CELJE

VSE NA ENEM MESTU

V MEDLOGU BODO UREDILI NAKUPOVALNI CENTER

Vedno več je kupcev, ki obiščejo Slovenijalesovo prodajalno v Zidanškovi ulici 10. Predvsem zaradi odlične izbire vsega, kar je potrebno za opremo stanovanj.

ČESTITKAM

OB 29. NOVEMBRU,

DNEVU REPUBLIKE,

SE PRIDRUŽUJE TUDI

SLOVENIJALES CELJE!

gorenje srebrni jubilej zvestobe

ŽAZRTI V PRIHODNOST

V Gorenju je postala že kar domača misel, da se je prihodnost že pričela. Že danes postavljajo osnove za vse tisto, kar bo Gorenje prihodnje leto, načrtujejo še leto 1985 in razmišljajo o letu 2000...

Zavzeto v času prave tehnološke eksplozije, kar pomeni, da bo vse tisto, kar je danes na tržišču najsoodnejše, še v petih letih star, zaprašen vsakdanji eksponat, ki bo našel svoje mesto v že prenatrpanem muzeju včerajšnjih tehnologij.

V trdi, ostri tekmi na vseh tržiščih sveta ohranijo svoje mesto predvsem tisti, ki že danes javno načrtujejo svojo prihodnost. Prostor je predvsem za ambiciozne in dobro omišljene načrte, takšne, ki gredo že sedaj za korak ali dva pred časom.

V Gorenju so znali gledati v prihodnost. Že takrat, ko je mala obrtna delavnica pričela z osvajanjem prvih proizvodov bele tehnike, ali pred slabim desetletjem, ko so stopili v krog proizvajalcev elektronike...

In dan, ob 25-letnici, ob srebrnem jubileju zvestobe, je Gorenje, bolj kot kdaj koli, obrnjeno k tej svoji prihodnosti, načrtom, viziji jutrišnjega dne.

RAZVOJNI PROGRAMI

Razvoj Gorenja je začrtan v programih DOM, INDUSTRIJA in RACIONALNOST, da bi tako lahko resnično nudili vsakomur vse. V svojem razvoju je prišlo Gorenje tako daleč, da se lahko in hoče prispevati svoj delež k osvajanju vesolja. Program DOM je v svoji vsebini zaključena celota, ki naj bi nudila človeku popolnoma opremljeno hišo in tudi del tistega, kar sodi v neno okolje. Drugi program INDUSTRIJA nakazuje smeri za razvoj proizvodnje elementov za program DOM. Tretji program, RACIONALNOST, pa je začetek novega. V Gorenju se zavedajo, da mora naša družba vse bolj obvladovati vrhunsko tehnologijo, med katero brez dvoma spada tudi računalništvo.

Pomembna kakovost razvoja obstoječih proizvodnih programov ni zgolj v izpolnjevanju posameznega proizvoda, temveč v smiselnem dopolnjevanju posameznih programov v celoti, ki je danes izražena v delovanju plansko-poslovne skupnosti DOM. Smisel reproduktivne celote DOM je v vse večjem vključevanju porabnika v celotni razvojno-raziskovalni-proizvodno-prodajni krog z namenom zbiranja skupnih ciljev in potreb.

V veliki viziji jutrišnje organizacije Gorenja je vse današnje samo dopolnjeno, novo in sodobno ter povezano v proizvodnji in ponudbi kot celoten ambient — sodoben, primeren, funkcionalen ter estetsko dovršen skladen okvir srečnega življenja.

NA PRAGU XXI. STOLETJA

Uresničitev vizije jutrišnjega Gorenja bo omogočena z delom, z gospodarskimi kalkulacijami, s povezovanjem znanosti in proizvodnje, z razvojem tehnologije, z raziskovanjem tržišča, z vključevanjem v svetovno delitev dela, s čimboljšo organizacijo proizvodnje in ponudbe — to je z združevanjem dela in sredstev, pri čemer zasledujejo cilje: rentabilnost, racionalizacijo, planiranje razvoja in kreditne politike — skratka vse tisto, kar je gospodarska strategija kolektiva Gorenja danes in kar bo jutri. Prav v tem se skriva misel, ki jo je vse pogostejše slišati v Gorenju: delamo in mislimo danes za jutri!

Mar ni današnje Gorenje prav tako tista snarealna vizija enajstih pionirskih delavcev, ki so pričeli pred 25 leti v eni baraki? Prav zato je današnji trenutek Gorenja največje jamstvo njegove prihodnosti.

Uresničevanje vseh teh globalnih ciljev pa ni mogoče brez zasledovanja svetovnih razvojnih težnj.

V OKVIRIH SVETOVNE DELITVE DELA

Če so bili nekdaj črni Gorenja prenos svetovnih tehnologij na jugoslovanska tla, potem so danes v zavzemajoči enakopravnega položaja na svetovnem trgu med najmočnejšimi. Podatki o izvozu Gorenja, v čl dežel so doslej prodali že nad 6 milijonov izdelkov, samo letos pa bo vrednost izvoza preseгла 100 milijonov dolarjev, dovolj zgovorno pričajo o vključevanju v svetovno delitev dela.

V pogovornem jeziku Gorenja ni več pravega mesta za pojem stuje tržišča, kajti že danes potuje vsak četrti proizvod iz Gorenja preko meje domovine.

Ustanovitve proizvodnih, trgovskih in servisnih organizacij na mednarodnem trgu so dolgoročna strategija vse večjega integriranja Gorenja v svetovno tržišče. Podjetja, kot Gorenje-Pacifik, Gorenje-Hellas, Gorenje-Korting in druga, morajo še bolj odpreti vrata za prodor znanstveno-tehničnim dosežkom na naša tržišča. To pa pomeni nujno osvajanje novih proizvodov, večjo raven kakovosti, pomeni hoditi v štrč s svetovnimi dosežki.

Cilj, razvijati se vopredno z najrazvitejšimi in očiti prostor, ki nas od njih loči pomeni, da moramo poslovati na njihovem tržišču, se krepi v konkurenčni borbi in pridobivati na ugledu, k čemur nas vodijo zmogljivosti proizvodnje.

Prav v tem je smisel teze Gorenja, da ne obstoja naše in svetovno temveč enotno tržišče.

Z ustanovitvijo firme Gorenje — Nigerija pa se odkriva še ena težnja Gorenja, ki je v skladu z obče jugoslovansko politiko neuvrčenosti in širjenja gospodarskega sodelovanja z deželami v razvoju.

Bodoča zanesli in vizija Gorenja se torej ogleduje v pravi internacionalni firmi, kolektivu, ki je odprt vsem svetovno znanstveno-tehničnim in gospodarskim gibanjem.

V Gorenju načrtujejo nova investicijska vlaganja, številne nove obrate, in to predvsem v manj razvitih predelih naše domovine, kjer bodo gradili najsoodnejše obrate. Tako bo z integracijo Gorenja na svetovnem tržišču doseženo, da se bodo manj razviti hitreje približali tehnološki ravni svetovnega trga.

NAJBOLJŠE JAMSTVO — DOSLEJ PREHOJENA POT

Takšni poglobljeni okvirni cilji poslovne politike Gorenja terjačo novo organizacijo, tako na razvojno-tehnološkem kot na prodajnem področju nastopa na tržišču.

Ta oddaljen in skorajda navidez nedosegljiva vizija ostane resničnost skozi najosnovnejšo zadevo: obveščenost vsakega delovnega človeka, njegovo pripravljenost za takšne razvojne cilje, ki zagotavljajo tako ustvarjalno vlogo in socialno varnost v skupnem vztrajanju na začrtanih ciljih.

Dosedaj prehojena pot pa je ob jubileju — 25-letnici obstoja Gorenja — najboljše jamstvo, ki kaže na zadostno moč, sposobno samoodrekanja in zaupanja vase, torej vse tisto, kar je potrebno, da se vizija in plan spremenita v resničnost. ICV

ŽALEC: USPEHI SO VIDNI NA VSAKEM KORAKU

Občina Zalec prav gotovo sodi med tiste v Sloveniji, ki so v zadnjih nekaj letih napravile velik skok naprej. Še pred letom 1974 so znašali zaostanki za razvojno stopnjo SRS kar okrog 40 odstotkov. Pomembno je bilo leto 1974, ko so si občani zadali dve poglaviti nalogi:

- nadaljevanje čim hitrejšega dviganja nizko akumulativnih delovnih organizacij,
- pričetki delo na področju nosilcev gospodarstva.

Naloge za vse delovne organizacije so bile določene zelo natančno in konkretno. Že takrat so sprejeli skupni cilj: 10-odstotno realno rast družbenega proizvoda. Poleg tega pa še cel kup drugih nalog: dvig produktivnosti dela in sredstev, sodelovanje z znanstveno raziskovalnimi institucijami, razvoj trgovine, gostinstva in turizma in večanje produktivnosti.

Dejstvo je, da v Zalcu ni problemov z doseganjem začrtane realne rasti družbenega proizvoda in da večino nalog, ki so si jih zadali uspešno uresničujejo.

Še posebej veliko je bilo narejeno na področju trgovine in gostinstva. Spomni-

mo se le na veleblagovnico NAMA v Zalcu, hotel v Preboldu in blagovnico Savinjskega magazina v Sempetru. Danes bodo v Zalcu položili temeljni kamen za hotel. Gradil ga bo Rubín iz pobratene občine Kruševac, jutri pa bodo v Medlogu odprli novo, sodobno veleblagovnico Lesnine iz Ljubljane.

Solidarnost delovnih ljudi in občanov žalske občine je bila že mnogokrat dokazana. Še posebej velja to za samoprispevek. Občina Zalec je tudi po zaslugi samoprispevka temeljito spremenila svojo podobo. V vseh krajevnih skupnostih imajo nove ali preurejene šolske zgradbe, velik dosežek solidarnosti vseh v občini pa je novi osnovnošolski center v Zalcu. Hkrati z njim je pričel z delom tudi center usmerjenega izobraževanja. O objektih, ki so jih v občini zgradili s samoprispevkom bi lahko še precej napisali, vendar nima smisla, saj jih vidimo na vsakem koraku. V Zalcu že razmišljajo o novem referendumu. Skoraj prepričani smo, da bo uspel. Že zato, ker ljudje iz dosedanjih izkušenj vedo, da njihov denar ni bil zaman.

VSEM DELOVNIM LJUDEM IN OBČANOM ČESTITAJO OB PRAZNIKU REPUBLIKE

SKUPŠČINA OBČINE ŽALEC
IZVRŠNI SVET SO ŽALEC
OK SZDL ŽALEC
OK ZKS ŽALEC
OS ZSS ŽALEC
OK ZSMS ŽALEC

SKUPŠČINA OBČINE ŠENTJUR PRI CELJU
IZVRŠNI SVET SKUPŠČINE OBČINE
ŠENTJUR PRI CELJU
OK ZKS ŠENTJUR PRI CELJU
OK SZDL ŠENTJUR PRI CELJU
OK ZSMS ŠENTJUR PRI CELJU
OSS ŠENTJUR PRI CELJU
OO ZZB NOV ŠENTJUR PRI CELJU

VSEM OBČANOM
IN DELOVNIM LJUDEM
ČESTITAMO
OB PRAZNIKU
REPUBLIKE —
29. NOVEMBRU

PREDLAGAM VAM

Dolgo sem se pripravljala k temu pisanju. Najprej vam moram zapisati, da pogrešam v Novem tedniku več novic, zato pa veliko preveč pišete o športu, košarkarjih, čeprav o vsem tem že dosti prej vidimo in slišimo v radiu, na televiziji.

Prav tako pogrešam v Tedniku zapise o gibanju cen na tržnici. Pa tudi sicer bi lahko več pisali o nihanju cen potrošnemu blagu.

Svojo rubriko bi lahko imela tudi sodna kronika. To so zanimivosti, ki ljudi zanimajo.

In še na račun malih oglasov. Natisnjeni so s premajhnimi črkami in mnogi jih težko prebiramo. Tudi televizijski spored bi lahko bil natisnjen z večjimi črkami. Morali bi se zavedati, da marsikateri izvod Novega

tednika prodate predvsem zaradi malih oglasov. Zato bi jim morali v resnici posvetiti več pozornosti.

Pa ne zamerite, če sem vam vse to napisal.

Vaš zvesti naročnik in bralac

KARLI POGLADIČ

UREDNIŠTVO: Kam bi prišli, če bi jemali dobronamerne besede z zamero. Hvala vam za pismo in pripombe. Vaši predlogi so dokaz, da cenite Novi tednik in da vam zatorej ni vseeno, kakšen je, kaj v njem lahko berete in podobno.

V zadnjih pismih in odgovorih nanje smo že večkrat napisali, da pripravljamo nekatere spremembe v vsebini in ureditvi Novega tednika. Zato bomo tudi vaše pobude vzeli več kot resno.

Se enkrat, hvala za pismo in dragocene predloge.

PISMO ME JE PRIZADELO

Zelo me je prizadela trditve potnice, da ločujem ljudi po slojih, oziroma po tem, če je kdo v službi ali ne. Kaj takega nisem nikoli izjavil, prav tako so tudi druge obtožbe, ki jih navaja potnica Branka Soderžnik v Novem tedniku dne 9. novembra letos, neresnične.

Res je, da imamo navodilo, da v Konjicah ob 5.45 ne sprejemamo šolarjev, ker imajo ti svoj avtobus. Če bi v Konjicah sprejeli vse šolarje oziroma dijake na avtobus, bi bil tako poln, da ne bi mogli do Celja sprejeti nobenega potnika več.

To dejstvo sem tovarišici večkrat vljudno obrazložil.

Mnenja sem, da mi je tovarišica zamerila, ko sem njenemu sopotniku vrnil denar od 100 dinarjev v kovancih po 10 din. Ob tej priložnosti si je tovarišica zamislila bankovec za 20 din v drobščini in mi z njim plačala. Takrat je prišlo med nama tudi do hujših besed, posebno sem se čutil izzvanega, ko me je imenovala »smrkavca«. Zda mi je žal, da sem z njo sploh kaj razpravljajal.

Pripominjam, da se potnica ne drži mojih navodil, ki jih moram dati kot spovednik glede izstopa.

FRANC MERNIK

ZADOVOLJNI IZLETNIKI

Prav je, da o tem zve širši krog bralcev. Zopet je v pretresu Izletnik. Zakaj?

Res je, da zasledimo v časopisu pritožbe potnikov na račun nekaterih neprimernih delavcev v prometni dejavnosti. Res je, da pri vsakem žitu najdemo plevel. Vendar pa ni težko pri Izletniku najti nesebičnega in prijaznega obličja.

Ob nedavnem ogledu gostinsko-turistične razstave v Portorožu, katerega smo se udeležili člani turističnega društva Dobrna, nam je soliden in lep prevoz omogočil tudi zgleden voznik Franček Gorenc.

»Tebi, spoštovani Franček, kakor neuničljivemu mercedesu, še tisoče in tisoče srečnih kilometrov z zadovoljnimi potniki, kakor smo bili mi.«

STANKO MIKLAVC, Dobrna

UREDNIŠTVO: Očitno so se imeli udeleženci nedavne izlete v Portorož, na prireditve gostinsko-turističnega zbora, tudi po zaslugi dobrega prevoza in pozornih voznikov, prav lepo.

SE ENKRAT »TAKSNE VOZNJJE PA NE«

Odgovarjava na pismo Marije Gračnerjeve, objavljeno v tej rubriki dne 9. novembra letos.

Za zamudo, ki jo omenja Marija Gračnerjeva na začetku svojega pisma ne veva, ker sva v tem času opravljala svoje delo na progi proti Pregradi. Kolikor pa sva seznanjena, odgovorni pri Izletniku že raziskujejo, zakaj je do zamude prišlo, oziroma, če je sploh nastala.

Zvečer sva res pozneje odpeljala. To pa zato, ker je na večerni vožnji zelo malo potnikov. Za postanke na postajališčih porabiva manj časa, kot pri dnevnih vožnjah. Zato bi morala stati na vmesnih postajah, da bi se držala voznega reda. Na končno postajo prideva vedno pravočasno, tako je iz trete zvit obtožba, da potniki zamuja na avtobuse, oziroma službo.

Sprevodnik se je pred odhodom avtobusa res pogovarjal s svojo ženo, ki se je pozneje tudi peljala z avtobusom. Res je tudi, da je za vožnjo do postajališča »vila Ana« zaračunal 12 dinarjev. To pa zato, ker so potniki zahtevali tri vozovnice in ne dve in pol. Sam pa je spregledal, da gre za otroka. Če bi ga potnika, starša otroka, na to opozorila, bi bil preveč zaračunalno vozniko vrnil.

Med vožnjo sta naju začela potnika napadati zaradi zamude. Moški, mož pri tožiteljici, je celo grozil z nožem. Zato je voznik zagrozil z milico. Zaradi tega se dogodka, kljub tolikim potnikom, ki jih vsak dan prepeljeva, točno spominja.

va. To se je zgodilo 6. oktobra letos.

Odločno zanikava, da bi midva dala povod za prepirl ali za začelo.

Kar se tiče obtožbe, da prevažava pomije, pripominjava, da voznik vzame večsah s seboj hrano in živila, ker je od doma odsoten od 4. ure 50 minut do 22. ure 45 minut. Zato drugače ne more kupiti hrane za družino kot v prostem času med dvema vožnjama. Problem pa so s potniki, ki bi radi prevažali reči, ki ne sodijo na avtobus. Celo vnetljive tekočine. Če jim ne dovoliva, oziroma zahtevava, da zapustijo vozilo, pride do hude krvi.

ALOJZ KRANJČAN, voznik

IVAN SENER, sprevodnik

UREDNIŠTVO: V nadaljevanju je v prvi osebi in z roko zapisan pripis, za katerega ni moč ugotoviti, kdo ga je napisal: sprevodnik ali voznik. Zato ga tudi ne objavljamo.

ZA VARNOST V PROMETU

Kdor se vozi proti Sentjurju ve, kako nevarna je cesta na odseku od Štor do Sentjurja. O tem govorijo prometne nesreče. Tudi človeška življenja. Toda, le malokdo med vozniki prilagodi hitrost svojega vozila pogojem cestišča. Sicer je tu hitrost omejena na 80 km na uro. Toda, po cesti drvi jo vozila tudi s hitrostjo do 110 km na uro. Z njo pa vozniki poleg sebe ogrožajo še življenja drugih: pešcev, kolesarjev, voznikov motornih vozil itd.

Posebna nevarnost preti v nočnem času, saj je veliko voznikov, ki prehitujejo vozila, ki vozijo s hitrostjo 80 km na uro. Takšen voznik s svojim »pogumom« še bolj ogroža druge koristnike ceste.

Za nesreče na tem kodročju pa so krivi tudi: neosvetljeno, cestišče, neurejena avtobusna postajališča v Vrbenem na Opoki, v Prožinski vasi. Tu je veliko hiš tudi tik ob cesti, zato je moč pričakovati nepričakovan skok otroka ali drugega na cesto in podobno.

Vem, da so nekoč bili razgovori zaradi ureditve javne razsvetljave, predvsem na Ljubljanski cesti. (Dragi bralci, tudi v Sentjurju imamo Ljubljansko cesto, čeprav bi bilo bolje, če bi jo imenovali »Celjska ulica«). Toda, do razsvetljave ni prišlo.

Menim, da bi morali omejiti na odseku od Sentjurja do Štor hitrost vozil na cesti na 60 km na uro, pa tudi sicer povečati nadzor nad udeleženci v prometu. In to večkrat, vedno in ne samo takrat, ko se pripeti nesreča s smrtnim izidom.

Skratka, z navedenim sestavkom želim opozoriti predvsem Krajevno skupnost Sentjur — okolica, kot tudi pristojne organizacije v Sentjurju in Štorah, da takoj začno reševati prometni režim na navedeni relaciji.

To pa naj ne bodo le razgovori, temveč naj iz njih sledijo konkretni sklepi z zadolžitvami in roki izvršitve. Ali bomo res dovolili, da bodo človeška življenja še v naprej ogrožena zaradi brezvestnih voznikov in zaradi nesklepnih sej?

BOGDAN PODPLATAN

UREDNIŠTVO: Opozorilo je na mestu. Zato pripomočimo vsem, ki so odgovorni za ureditev prometnega režima tudi na tem odseku, da ukrepejo vse potrebno. Morda še kaj več, če je nujno.

Lestvico zabavnih melodij vam posklanja KONUS TOZD Blagovna biša Celje s prodajalnami v Celju, Rogaske Slatini in Slov. Konjicah.

LESTVICA ZABAVNIH MELODIJ:

1. Jarnajka — Tomaž Domicelj
2. Bisere imaš v očeh — Franjo Bobinac in Oto Pestner
3. Oprosti mi Katrin — Rani mrz
4. Summer night city — Abba
5. Staying alive — Bee Gees

KUPON za lestvico zabavnih melodij

Glasujem za pesem _____

izvajalec _____

Ime, priimek, naslov _____

Plošče izbrali, so enotah Tehnična

LESTVICA ZABAVNIH MELODIJ:

1. Razigran
2. Dober
3. Moja r
4. Tihi z mentaln
5. Nagajiv

KUPON za lestvico

Glasujem _____

izvajalec _____

Ime, priimek, naslov _____

Nagrajenca: Dani Jug, Dramlje 18 in Branka Gradič, Pol

Lestvici sta na sporedu vsak torek in petek ob 17.15.

Pišite nam na naslov: Novi tednik Radio Celje, Trg V.

Vsakič nagrada mala plošča.

SENTJUR

NOVO NA RIF

NAJDBE DOBIJO STR

Arheološka izkopavanja na samem vrhu Rifnika so v glavnem končana. Prazgodovinska, antična in poznoantična naselbina je raziskana.

Kustos celjskega pokrajinskega muzeja prof. Lože Bolta, ki že preko 20 let vodi izkopavanja, je že pred dve mi leti izdal v zbirki »Kultura in naravni spomeniki Slovenije« lepo z zemljevidi in slikami opremljeno knjižico »Rifnik nad Sentjurjem«. Sedaj pripravlja avtor iste knjižnice znanstveno delo ali monografijo o Rifniku, ki bo predvidoma izšla leta 1980.

Po zamisli prof. Bolte so pred nedavnim napravili leseno ostreže nad vodnim zbiralnikom in ga pokrili s skodlami, v katerem bo lapidarij, t. j. prostor za stare kamnite spomenike. Na pomlad bodo lapidarij obdali z ograjo in speljali vanj stopnice.

Dostopi na Rifnik se iz leta v leto izboljšujejo, saj je cesta proti Jakobu asfaltirana, pri Moškotevcu pa se makadamska cesta odcepi in se po njej lahko popeljemo z motornim vozilom do bivše Jazbečeve domačije pod samim vrhom hriba. Cesta sicer ni najkvalitetnejša, ven-

dar se da s pomočjo domač nov — uporabnikov te ceste in KS Sentjur okolica ter s kakih drugih činiteljev lepše urediti. Tudi iz severne strani so možni dostopi, saj do Koroščeve domačije p gradu kar lepa cesta.

Priporočljivo bi tudi bilo, da bi družbenopolitična skupnost, ki je z odlokom že začela Rifnik, ozemlje na vrhu hriba odkupila. Menim

LJUBEČNA: GA

Gasilci v Ljubecni so voljni. Še nikoli v skoraj tako dobro opremljeni kot dolgo tega, ko so izročili čakajo avto cisterno. Ciste litrov bo v Ljubecni po stva zanj pa so združili Ssko društvo in delovna orga

S to cisterno se bo do boljše opremljenim društv

CELJE: AKV

V ponedeljek, 4. decem nega društva na Tomšičev četrti razstavo slik, odkar žanje likovnih del, zlasti d

Zda bo na vrsti nade Šeuka s svojimi akvareli. Razstava, zadnja v tem cembra.

ete melodij, ki ste jih
na voljo v prodajnih
OTEHNA — TOZD
na Celje.

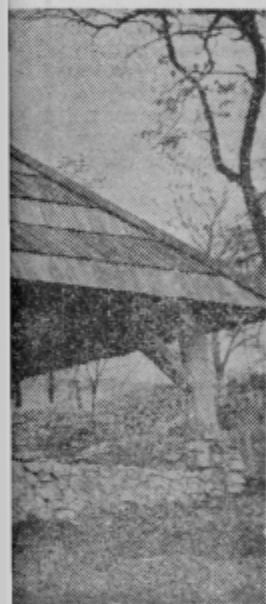
KA DOMAČIH H MELODIJ:

monika — Ašič
Stirje Kovači
emija — Mihelič
ečer — Celjski instru-
et
Jeršinovec s Planšarji

ih melodij

em
aslov

esa 3a 63000 Celje.

IKU

je treba arheološke izko-
ne na Rlfniku izkoristiti
družiti z izletniškim tur-
om, ki je vse bolj na po-
i. Interesna skupnost za
iro v občini bo morala
isliti o vzdrževanju in
iti najdišč. Če bi tem po-
m ustregli, pa bi morali
razmisliti o kakem bi-
saj vemo, da je za iz-
ški turizem nuja tudi
instvo. E. REČNIK

KA CISTERNA

jim letom nadvse zado-
letni zgodovini niso bili
i to obeta letos. Ni še
nov kombiniran avto, že
bo držala okrog 5 tisoč
prihodnji mesec. Sred-
stvo pred požari, gasil-
Ljubecna.
Ljubecni priključilo naj-
ini. M. BRECL

L. ŠČUKE

lo v prostorih Turistič-
Celju odprli že letošnjo
očili za to pot in pribli-
vrtorjev, širšemu krogu.
škarka-amaterka Ljubica

o odprta do konca de-

NAŠ KRAJ

Ceprav je tudi na Mozirsko planino in še zlasti v svet pod Medvedjakom prodrla tehnika, tale živalca ni izgubila na pomenu. Prinesla je prijetno osvežitev in vselej lep nasmeh...

LOKA PRI ZID. MOSTU: ZELEZNIŠKO POSTAJALIŠČE

V okviru prireditev na čast občinskega praznika Sevnice so izročili namenu železniško postajališče v Loku pri Zidanem mostu. Prav tako so odprli tudi asfaltirano cesto iz Loke do postajališča. To je bila za Loko in okolico zares velika svečanost, ki so jo lepo dopolnili člani železničarske godbe iz Zidanega mosta, domači pevski zbor in učenci osnovne šole Loka, ki jih je za nastop pripravila Vida Bogovič. Nastopili so tudi mladi železničarji iz Zidanega mosta.

Zatem je predsednik delavskega sveta železničarjev v Zidanem mostu, tovariš Zumer, govoril o prizadevanjih železniškega gospodarstva, o posodabljanju objektov, ključne novega poslopja pa je sprejel loški odjavnik, ki je zahvalo združil z željo, da bi na postajališču kmalu zgradili še prepotrebni peron.

Povedati je še treba, da so pri asfaltiranju ceste sodelovali krajanje Krajevne skupnosti Loka.

STANKO SKOČIR

CELJE: ZANIMIVO SREČANJE

V Celju je bilo tradicionalno srečanje upokojenih prosvetnih delavcev celjskega območja. Prišlo je osemnajst tovarišev in tovarišic. Na zboru je prof. Anton Aškerc govoril o 70-letnici pisatelja Miška Kranjca. Prebral je tudi pisateljevo novelo iz šolskih dni, ko je Miško obiskoval šolo v Veliki Polani. V noveli opisuje obisk madžarskega šolskega nadzornika in zatem razmere, v katerih so naši rojaki živeli v Prekmurju za časa avstroogrske monarhije.

STANKO SKOČIR

ŠMARJE PRI JELŠAH: OTVORITEV KULTURNEGA DOMA

V Šmarju pri Jelšah so za dan republike svečano predali namenu kulturni dom, zgrajen s sredstvi solidarnosti po potresu. V domu bodo našli prostor knjižnica, šmarski radio, kinodvorana, na voljo pa bodo tudi dve dvorani, manjša in večja, kjer bo dovolj prostora tudi za večje prireditve.

Dom je sodobno urejen in bo z bodočim trgovsko gostinskim centrom lepo zaokrožena celota. Odveč je poudarjati, da je bil za Šmarčane prepotreben in da je bil dogodek težko pričakovan.

ŠMARJE PRI JELŠAH: STUDENTJE PO OBČINI

Ze ustaljen običaj je, da študentje šmarske občine, ki študirajo v slovenskih visokošolskih centrih, enkrat na leto obiščejo domačo občino in se seznanijo z njeno razvojno politiko, razvojem samim pa tudi problemi. Nekaj dni pred dnevom republike so študent-

je skupaj s predstavniki občinske skupščine in TOZD Kmetijstva Šmarje odšli na strokovno ekskurzijo, dan zatem pa so se zbrali v stavbi skupščine občine in prereševali šmarske novosti.

CELJE: VRTNICE KOT PRIZNANJA

Komisija za ocenjevanje cvetic pri celjskem Turističnem društvu bo danes ob 18. uri v veliki dvorani Narodnega doma razglasila rezultate ocenjevanja za leto 1978. Gre za tradicionalno ocenjevanje, ki ima v prizadevanjih za urejeno okolje iz leta v leto več privržencev, zato tudi vse več tistih, ki skrbijo za urejeno okolje in lepe cvetice.

Tako bodo danes podelili zlato, dve srebrni in sedem bronastih vrtnic, razen tega pa še okoli 250 pisemenih priznanj tistim, ki so se v akciji najbolj izkazali.

Ob te priložnosti bodo prikazali nekaj barvnih diapozitivov najlepših pa tudi zanemarnjenih okolij. Celotno prireditev bo popestril tudi Komorni moški zbor.

MB

CELJE: ZANIMIVO PREDAVANJE

Prejšnji ponedeljek je mladim v celjski občini predaval v veliki dvorani Narodnega doma znani novinar Drago Košmrl o aktualnih političnih dogodkih v svetu. Predavanje nas je dobro poučilo o razmerah in težkih političnih situacijah v svetu, in prav je bilo, da je bilo namenjeno mladim.

ANDREJA JANCAR

LAŠKO: OBISKAL NAS JE NOVINAR

Na osnovni šoli »Primož Trubar« v Laškem deluje tudi dopisniški krožek. Da bi njegovi člani več zvedeli o novinarskem delu, smo povabili medse novinarja Novega tednika in Radia Celje Jureta Krašovca.

Povedal nam je marsikaj zanimivega o nastanku časopisa, opozoril nas je tudi na to, da beseda novinar ni prava slovenska beseda. Prav je časnikar.

Bilo je zanimivo, zato je bila šolska ura veliko krajša, kot je takrat, ko imamo reden pouk.

BERNARDA FLANDER

STORE: PRVA POMOČ

Na osnovni šoli v Storah je bil letos za učence sedmega in osmega razreda ustanovljen krožek za prvo pomoč. Mentor je tovarišica Kruščeva, ki nas sicer uči biologijo. Največkrat se dobimo po pouku.

Doslej smo se naučili, kako pomagamo poškodovancu z zlomljeno roko ali nogo.

Mislim, da bi morali imeti takšne krožke na vsaki šoli.

Učenci vadimo resno in z veseljem. Pripravljamo se na tekmovanje v prvi pomoči.

DEJAN KRESNIK

MALA ANKETA

NAŠI GOSTJE O TDF 78

ACA STOJANOVIČ, direktor filma Vonj poljskega cvetja: Prvič sem na tej manifestaciji in sem več kot navdušen. Ko bi le v vsakem mestu bil domači film tako sprejet in tretiran kot je to v Celju, potem bi to res bil praznik domačega filma.

BRANKO CVEJIC, igralec: Zelo sem zadovoljen, ker sem imel priložnost videti, kako vse mesto živi s filmom in za film. Izredno čudovita atmosfera gostoljubja.

SRDJAN KARANOVIC: Hvala vam za takšen praznik filma. Čuvajte ga!

MILAN JELIČ, režiser: Tako čudovit sprejem celjskega občinstva mi daje nove moči, da bom še naprej gojil komedijo.

RADE ŠERBEDŽIJA, igralec: Bil sem trikrat v Celju. Prvič je deževalo, drugič je snežilo, tretjič je bil Bravo Maestro. Prvič je bil Križar, drugič je Ljubiša Ristić režiral Tosco in tretjič je Grlić čudovitim Celjanom pokazal »Subjekta«.

ALEKSANDER KROŠL, igralec: Vsako leto znova sem vesel tega tedna, ko imamo mi vsi — gledalci in kulturni delavci in ustvarjalci priložnost videti, kaj in koliko zmoremo...

RAJKO RANFL, režiser: V Celje zmeraj rad pridem, posebno še seveda s filmom...

IRENA KRAJNC, Jagoda: Vesela sem bila vašega prisrčnega sprejema. Upam, da se bo moj obisk v Celju še kdaj ponovil. Želim vam še mnogo uspehov.

SVETLANA BOJKOVIČ, igralka: Zelo sem srečna, verjetno kot vsi ostali, ko se prepričam, da delo, ki ga opravljam, ima svoj smisel. Nocoj se je to zgodilo v Celju, zahvaljujoč ljudem, ki so organizirali TDF, zahvaljujoč gledalcem. Hvala za to doživetje!

LJUBA TADIĆ, igralec: Po programu je TDF izreden dogodek. Hvaležen sem za gostoljubje in želim vsem tovarišem, ki TDF ustvarjajo, da vztrajajo v tem plemenitem delu.

LORDAN ZAFRANOVIČ, režiser: Prvič sem bil pred celjskim občinstvom in zelo sem srečen, da smo uspeli vzpostaviti lep stik. To je dokaz, da ne obstajajo meje med Dalmacijo in Slovenijo in da je film univerzalna umetnost.

MILAN ŠTRLIČ, igralec: Drago mi je, da se mi je nudila priložnost, da se poklonim pred občinstvom, ki ljubi film in ki ve, kaj je dober film. Upam, da se bomo še srečali.

TANJA POBERZNIK, igralka: Izredno prisrčen sprejem Celjanov, škoda le, da se vse tako hitro odvija... Prehitro!

teden domačega filma

CELJE

KMETJE PRED REFERENDUMOM

Z NOVIM LETOM BOLJ SAMOUPRAVNO V LASTNI ZADRUGI

V soboto, 25. novembra, se bodo celjski kmetje z referendumom odločili o treh samoupravnih splošnih aktih in izvolili samoupravne organe temeljnih združnih organizacij.

V novembru so na zborih kmetov-kooperantov v Celju, Vojniku, na Dobrni, v Smartnem v Rožni dolini, v Strmcu in na sejah več drugih organov obravnavali samoupravni sporazum o združevanju članov in delavcev v temeljni združni organizaciji Vojnik in Celje, o statutu TZO in o samoupravnem sporazumu o združevanju v kmetijsko zadrugo Celje. Z razpravo o teh treh pomembnih samoupravnih splošnih aktih so v celjski občini sklenili večmesečno živahno dogovarjanje in razmišljanje, kakšna naj bodo prihodnja pota na novo samoupravno organiziranih celjskih kmetijskih proizvajalcev. V frontni SZDL in v okviru iniciativnega odbora pri izvršnem svetu, predvsem pa med kmeti je bilo slišati kup predlogov, vprašanj in kritičnih ocen zaradi sedanjega položaja kmetijstva v občini. Drugačno samoupravno organiziranost kmetov ne narokujejo le določila zakona o združenem delu. Kmet bo v svoji temeljni združni organizaciji preko samoupravnih organov mnogo bolj neposredno odločal o poslovanju, razvoju, o delitvi dohodka, o problematiki kreditne politike, planiranja, oskrbe z reprodukcijskim materialom, prodaje svojih izdelkov in o vseh drugih vprašanjih. V temeljni združni organizaciji bo kmetova beseda bolj odmevala. Kmetički proizvajalec se bo bolj kot doslej čutil delavca v združenem delu, z vsemi pravicami in obveznostmi.

Utrjeval bo svoj samoupravni položaj in preko kmetijske zadruge se bo bolj neposredno vključeval v verigo dobodokovnih odnosov, plansko-tržna dogajanja, zlasti pa bo jasneje določal ton povezovanja kmetijstva s prede-

lovalno industrijo in trgovino.

Se nekaj je, na kar so kmetje v javnih razpravah večkrat opozorili. Niso zadovoljni s svojo prisotnostjo v delegatskih in skupščinskih telesih. Radi bi, da bi se kmetijstvo večkrat obravnavalo na skupščini, na sejah izvršnega sveta in drugih teles, v frontni SZDL. To je lahko pot k drugačnemu vrednotenju kmetijstva v družbenogospodarskem razvoju in rasti občine. Pa tudi k hitrejšemu odzivanju na probleme, ki jih celjski kmetje dobro čutijo. Na primer, povečana proizvodnja mleka zaradi prepočasne rasti porabe že povzroča določene težave pri odkupu oziroma pri ocenjevanju kakovosti. Cene živine so premajhne in kmetom se živinoreja ne splača, saj je koruza oziroma vsa krma predraga. Stokovna, pospeševalna služba bi kmetom prav tako lahko več pomagala. Enako je z načrtovanjem. Kmetje bi radi bolj tržno proizvajali in dolgoročno zasnovali proizvodnjo. Vendar takšnega planiranja brez pomoči strokovnih organov in poznavanja tržnih gibanj ni mogoče doseči. Težave nastajajo pri stanovanjskih kreditih — kmet lahko dobi posojilo za izgradnjo hleva, neverjetne težave pa nastajajo pri iskanju kredita za stanovanjsko gradnjo.

Vsa ta vprašanja bo celjski kmet lažje in bolj samoupravno reševal v lastni temeljni združni organizaciji in kmetijski zadrugi. Za prihodnje leto, ko bo s 1. 1. 1979 začela delati novoustanovljena kmetijska zadruga Celje, v občini predvidevajo več sredstev za razvoj kmetijske proizvodnje.

Kljub določenim uspehom se celjsko kmetijstvo na polovici izvajanja srednjeročnega načrta ne more pohvaliti. Bilanca kaže na stagnacijo. Pri melioracijskih prav tako zamujajo. Premalo so storili tudi za preusmeritev kmetij. Prav gotovo za take rezultate najbrž ni odgovor-

na politika Hmežada, v katerem sta doslej delali združni enoti Vojnik in Celje. Vendar bi lahko več dossegli. Predvsem v naložbeni politiki, v preusmerjanju kmetij in njihovi nadaljnji rasti, v planiranju, v povezovanju kmetijstva s predelovalno industrijo in trgovino ter v pospeševalni službi.

Celjski kmetje se z referendumom torej ne odločajo le za novo samoupravno organiziranost. Sobotna odločitev predvsem pomeni tudi dogovor o hitrejšem in boljšem razvoju kmetijske proizvodnje, saj bo znotraj KZ Celje lažje samoupravno reševati marsikatera nelahka vprašanja.

Kmetje volijo tudi samoupravne organe. Vsaka temeljna združna organizacija ima občni zbor (ta ima položaj, pravice, obveznosti in odgovornosti delavskega sveta v tozdu) in upravni odbor. Na zborih kooperantov so že potrdili kandidata za nove samoupravne organe. Tako se bo v soboto že zaokrožila samoupravna

podoba temeljnih združnih organizacij in KZ Celje. Na referendumu bodo morali celjski kmetje še enkrat glasovati o izstopu iz Hmežada. Na avgustovskem glasovanju namreč niso bili najbolj pripravljeni glasovalni lističi, pa zato registrsko sodišče ni hotelo registrirati KZ Celje. Vendar bi morali celjskim kmetom prepustiti na voljo odločitev, kako se bodo v prihodnje, v samostojni KZ Celje, povezovali dalje — ali v SOZD Hmežad, v SOZD Dobrina ali v več agro asociacij. To je njihova pravica. Samostojna delovna organizacija, kot bo po referendumu v bistvu nastala, to je KZ Celje, se bo namreč sama odločala glede ekonomskega razvoja in povezovanja. Kakršnakoli drugačna razmišljanja ne bodo nikomur koristila. Razumljivo pa je, da se bo KZ Celje ekonomsko precej povezovala z Hmežadom. Na teh osnovah bo najlažje in najbolj samoupravno dogovarjati še druge oblike sodelovanja.

— nd

V VSAK DOM
NOVI TEDNIK

Pri vratih krepko pozvonil. Enkrat, dvakrat. Hitro vstane iz mize in greš odpret. Pred teboj se pojavi temnejši obraz nekoliko starejše ženske. Nekaj časa strmi ta drug v drugega, kajti ti, ki odpreš, čakaš, da boš izvedel zakaj gre, ona pa te ocenjuje. Nazadnje se ji le odprejo usta in negotovosti, kaj hoče, je konec.

Najprej ti na hitro razložim, da je ob neki nesreči izgubila tega in tega in da je sedaj brez sredstev. Na koncu ti pa lepo postavi vsoto, katero bi želela, da ji jo daš. To je v začetku petdeset dinarjev, ko ji praviš, da tudi sam nimaš denarja za razmetavanje in da moraš za teh petdeset dinarjev delati, spusti, milostno, zahtevek že na dvajset, deset, na koncu pa celo na tri dinarje. Ko ji le poskušaš dopovedati, da se denar ne pobira na cesti, se skoraj razhudi, češ, sosednja stranka pa ji je dala petdeset dinarjev, čeprav je že stara. In takrat dvigne roko in odpre pest. Res se na dlani pokaže petdesetak, poleg pa še dvajsetak in desetak.

PREJELI SMO

JE BERAČENJE
RES POTREBNO

»No, vidiš, drugi so mi pa vsi dali.«

»Prav, morda bo še kaj takšnih,« ji še mirno odgovoriš in zapreš vrata. To je bilo v stanovanjskem bloku nekega dopoldneva.

Se isto dopoldne je bilo nekaj sličnega v restavraciji na železniški postaji. Na polico, ob steni, nasproti šanka, se je naslanjal in rahlo pozibaval mladenič. Imel je okoli dva in dvajset let. Usmiljal se ljudi, ki so šli mimo njega. Vsakemu, seveda kdor ga je poslušal, je prišel razlagati, da je po nekakšnem nespo- razumu ostal brez denarja in da bi moral na vlak. Ker pa nima denarja za vozovnico, naj bi

mu ljudje dali, kolikor mu lahko. Marsikdo ga je začuden pogledal, kajti vsak si je pač mislil, kako se ga je lahko tako navedil, da komaj stoji, nazadnje pa berači za denar.

To sta samo dva primera, ki sta se zgodila v Tednu domačega filma. Kolikor pa vem, saj dostikrat naletim nanje, je takšnih primerov še veliko, da ne rečem, kar preveč. Sprašujem se, zakaj si morajo eni s poštnim delom služiti denar, poleg tega pridno šolati otroke in plačevati vse svoje obveznosti, drugim bi pa kar takole, na lahek način, se pravi z beračenjem, letel denar v žep. IVAN STRMOLE

UJME NISO ZVIŠALE CENE

Slovenski sadjarji se čudijo, kako so se mogla jabolka v trgovini poceniti potem, ko so že vsa obrabla. Sodobni sadovnjaki so dali le eno tretjino namiznega sadja, ki ga prodaja trgovina vse leto. Ujme, pomladanska slana, pozneje pa nekje še toča, so na nekaterih sadjarskih območjih zmanjšale pridelek za polovico ali še bolj. Menijo, da je za tak pridelek sadja cena jabolk prenizka.

V septembru in še nekaj časa v oktobru so nekateri trgovske organizacije imele v prodajalnah jabolka po 16 din kilogram. Na odboru za promet s sadjem pri poslovni skupnosti za sadjarstvo Slovenije pa so se konec oktobra dogovorili, da bo orientacijska cena za drugovrstna jabolka najboljših sort 14,26 din za kg v trgovini na drobno, za prvovrstna, ki naj bi bila seveda precej dražja, pa niso določili omejitve. Zdej pa večina trgovskih organizacij v Sloveniji prodaja prvovrstna in drugovrstna jabolka po 11,50 do 14,50 din.

Cene jabolk v trgovini je znižal dovolj iz drugih republik, zlasti iz Vojvodine, kjer so sadjarji ponudili prvovrstna po 6 din kg. Ali so naši trgovci storili prav, da so jih vzeli? Zakaj jih iz solidarnosti do naših sadjarjev ne prodajajo po tako visoki ceni, kot je bila predvidena za domača?

Slovenska trgovina bo morala dve tretjini namiznih jabolk dobiti od drugod. Ker so nekateri slovenski sadjarji shranili svoj pridelek v hladilnicah za pozneje, je morala takoj kupiti jabolka tam, kjer jih je dobila. Vzela jih je po ceni, kakršna se je oblikovala tam. Prodajati pa jih ne sme po višji ceni kot zdaj, čeprav bi nekateri radi poklicali na pomoč solidarnost do naših sadjarjev. Trgovci morajo biti enako solidarni s porabniki sadja. Sicer pa tudi predpisi določajo, da trgovske organizacije, če bi bilo več posrednikov, si smejo skupno zaračunati le eno maržo za trgovino na veliko in eno na drobno. Višina marž pa je prav tako določena s predpisi. Pri sedanjih odkupnih ceni ne morejo priti do višje prodajne.

Nekateri sadjarji sprašujejo, kako naj z malim pridelkom pri nizkih cenah pokrijejo svoje pridelovalne stroške.

V kmetijski organizaciji, ki je načrtovala 1960 ton jabolk, nabrala pa jih je slabih 100 ton, so povedali, da vzlic temu ne bo izgube. Zavarovalnica je ocenila škodo na 85% in jim jo plačala. S tako odškodnino so pokrili vse stroške obdelave. Kjer ni bilo sadja, so škropili le za zaščito sadnih dreves in načrtovane stroške znižali pod tiste, ki so bili predvideni za polno rodnost.

JOZE PETEK

ŠENTJUR

O OBVOZNICI

Razgrnitev načrtov za šentjursko cestno obvoznico s posebnim poudarkom na lokaciji nove avtobusne postaje, je zbudila pri prebivalstvu veliko pozornost.

Zbor delegatov KS in prizadetih občanov je bil odlično obiskani in je po podrobnih obrazložitvah zastopnice Razvojnega centra in zastopnika Cestne uprave sprejel sklep, da se odobri zadnja deveta varianta, ki je naslednja: Po obvoznici, ki se odcepi pri Sikoški in bo speljana vzporedno z železnico, bo avtobusna postaja na desnem bregu Pešnice med bencinsko črpalko in železnico. To varianto so tudi sprejele vse delovne organizacije. Boksji za avtobuse, ki jih bo okoli 10, bodo locirani tako, da potnikom iz severne strani, odkoder jih je največ, ne bo treba prečkati ceste. Dostop za pešce bo iz severne strani ob Pešnici.

Pripravljalna dela na obvoznici od Sikoške bodo kmalu stekla, ker so finančna sredstva na voljo. Zbor je bil enoten v tem, da se mora v naslednjih letih, ko se bo urejevala cesta proti Grobelnem, hkrati regulirati tudi Slomščica. Tak celovit pristop bi rešil vrsto problemov Kmetijske šole in Kmetijskega kombinata.

Drugi problem Šentjurja je vodovod, katerega rezervoar in cevovod je star že 40 let. Dotok vode po ceveh malega profila je nezadosten, zato je soseska V, ki je severno od ceste na kmetijsko šolo v Skripcih. Menimo, da bo treba vodni režim Šentjurja, ki se napaja delno iz lastnih vodnih virov, iz Vitanjskih črpališč (t. j. celjski vodovod) in črpališč v Loki pri Zusmu dokončno spraviti na skupni imenovalce. Če bodo vsi ti vodni viri združeni, šentjurski porabniki vode ne bodo imeli suhih pip.

E. REONIK

RIBIČI

VONARJE VABIJO
MEDDRUŽINSKO SODELOVANJE

Spoznanje, da bo novo jezero na Sutli, akumulacijsko jezero Vonarje, ponudilo široko spleto možnosti, je zajelo tudi obsojalske in kozjanske ribiče, združene v Ribiški družini Sotla, eni najmarljivejših družin v regiji, ki je pred kratkim praznovala petindvajsetletnico obstoja. Ne le, da bo jezero dajalo s pomočjo filtrirnih naprav dobro pitno pa tudi industrijsko vodo in da bo na njem možno gojiti vrsto sportov in se spogledovati s turizmom, pač pa bo z njim moč računati na močan razmah ribiškega športa.

Za začetek obsojalski ribiči razmišljajo, da bi ob jezeru odkupili prazno kmečko hišo, jo preuredili — ribiči so že ponudili svoje pridne roke — in namenili rekreaciji, v njej pa bi bili tudi prostori za društvene namene.

Vendar pa je, kot je dejal Jože Drolenšek, ki drži vjetil ribiške družine trdno v rokah, poleg tega najvažnejše vlaganje, vlaganje pa ni po-

čeni. Zato so se pred nedavnim s hrvatskimi ribiški družinami, s katerimi se član vsak dan srečujejo ob porečju Sotle, dogovorili, da bodo vlagali skupno. Z ribiški družinami Sotla, Straža Rogatec, Klen, Mali tabor — Hum na Sutli in Sutla Klanjec ter Krapina so podpisali družbeni sporazum, da bodo skupno reševali probleme ne le Vonarja, temveč vse Sotle. Gre predvsem za poenotenje načrtov gospodarskih vlaganj v obsojalskem prostoru, da pa bi to poenotenje bilo čimbolj učinkovito, so ustanovili tudi meddružinski koordinacijski odbor.

Pomemben je zlasti enoten nastop, menijo obsojalski ribiči. Ugotovitev ni brez poudarka: za Vonarsko jezero se menda zanimajo tudi nekatere organizacije združenega dela. Vsekakor pa bi bilo prav, da bi dobili prednost obsojalski ribiči, za katere je znano, da so vneti varuhi nepokvarjene narave.

MILENKO STRASEK

ODKUPUJEMO SVINJSKE KOŽE PO UGODNEJŠI CENI KOT PREJŠNJA LETA

KOTO

KOTO
Kotlika lobos
iz zbirnice
kmetijskih združenj

Takole oblikujejo na Polzeli ženske hlačne nogavice.

Samo najmodernejši stroji niso vse. Treba je biti tudi spreten in iznajdljiv. Takšne so delavke na Polzeli.

Ko danes govorimo o uspehih tovarne nogavic, se je prav gotovo treba ozreti nekaj let nazaj. V leto 1962, ki je prav gotovo pomenilo nekakšno prelomnico v zgodovini te naše znane tovarne, ki s svojimi izdelki zadovoljuje tudi najbolj zahtevne kupce v vsej Jugoslaviji. Pred šestnajstimi leti se je namreč pričelo sodelovanje z inozemsko tovarno Porex. Takrat so se namreč dogovorili za pogodbeno sodelovanje. Na Polzelo so uvozili strojno opremo, ki je veljala več kot 750.000 ameriških dolarjev. Za odplačilo so morali na tržišča zahodne Evrope in Združenih držav Amerike izvoziti kar 30 milijonov parov nogavic. Že leta 1968 je iz Polzele prišlo na domače tržišče več kot šestnajst milijonov parov nogavic. Lani, ko so na Polzeli praznovali petdesetletnico tovarne, so izdelali že šestindvajset milijonov parov nogavic. Že s to številko se polzelska LASTOVKA uvršča na vodilno mesto v Jugoslaviji po proizvodnji moških in ženskih nogavic.

POVPRAŠEVANJE JE VEDNO VEČJE

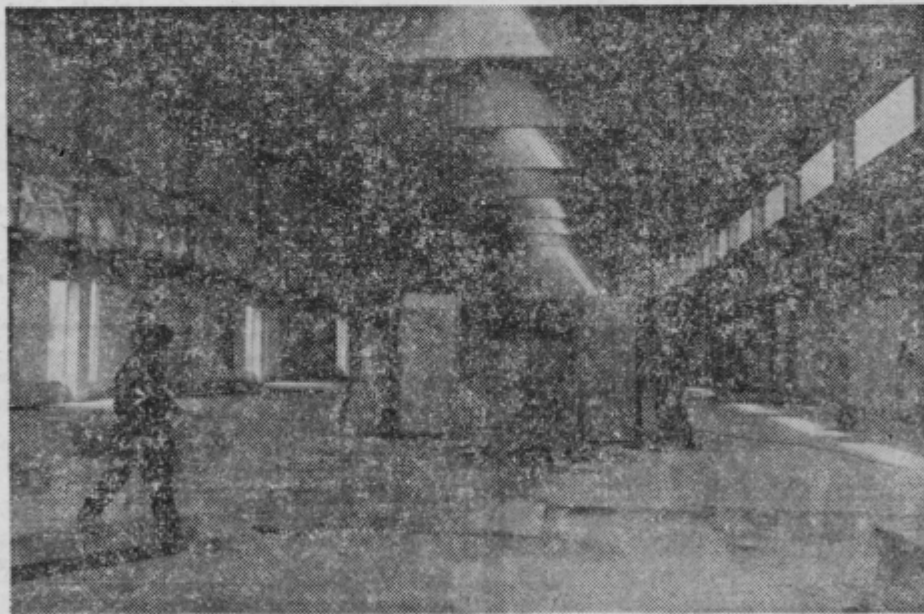
Povpraševanje po izdelkih z oznako lastovke je zadnje čase vse večje. Celotno več. Prodali bi lahko mnogo več, če bi le zmogli slediti vsem naročilom. Sicer pa bodo že letos izdelali okrog šestdeset milijonov enot nogavic. Številka pač, s katero se lahko pohvali le malokatera podobna tovarna v Evropi. Nobenega dvoma ni, da bodo v tem letu prekoračili v tovarni nogavic vse zastavljene plane. Že leta 1980 naj bi na Polzeli proizvedli 40 milijonov parov nogavic v skupni vrednosti 620 milijonov dinarjev. Pravijo pa, da bodo sedaj še več pozornosti namenjali kakovosti proizvodov, ter izdelkom iz bombaža. Že zato, ker mnogi ne prenesajo nogavic iz sintetičnih vlaken.

V Polzeli znaša povprečna stopnja rasti proizvodnje letno 12 odstotkov. Kljub temu, da so močno povečali proizvodnjo ženskih klasičnih nogavic, ki terja precej več časa za izdelavo kot pa klasične nogavice. Zanimiv je podatek, da so na Polzeli samo v zadnjih sedmih letih povečali proizvodnjo ženskih hlačnih nogavic za šestkrat. Brez ustreznih naložb bi to bilo prav gotovo težko. V zadnjih šestih letih je družbeni proizvod presegel 542 milijonov dinarjev. Nekaj manj kot trideset odstotkov tega denarja so namenili za investicije. V občini Zalec le dobrih enaindvajset odstotkov. Družbeni proizvod je rasel trikrat hitreje kot so načrtovali v občinskem dolgoročnem načrtu razvoja. Brez dvoma je šlo za pametne naložbe, kar dokazujejo tudi današnji izjemni gospodarski rezultati te delovne organizacije. Podatek več, ki potr-

TOVARNA NOGAVIC POLZELA

NENEHNA RAST

NOVA BARVARNA IN OBLIKOVALNICA BOSTA VELJALI 27 MILIJONOV

Nova barvarna z oblikovalnico bo ena najsodobnejših v Evropi.

Delavci se veselih obrazov vračajo z dela. Kako tudi ne. V tovarni so zares poskrbeli za njihovo dobro počutje — od prehrane do počitniških domov.

juje to dejstvo je tudi ta, da so cene polzelskim izdelkom v letih 1972 do 1977 narasle le za dobrih sedemnajst odstotkov.

DO LETA 1980 PRECEJ NALOŽB

V tovarni nogavic načrtujejo, da bodo do konca tega srednjeročnega obdobja kupili še 267 novih pletilnih strojev. Med nalogami v tem letu velja omeniti gradnjo skladiščne dvorane in še nekaterih drugih objektov, največja pridobitev pa bo vsekakor nova barvarna oziroma oblikovalnica. Res je, da se proizvodnja s tem obratom ne bo bistveno povečala, res pa je, da bo odpravila tehnološko ozko grlo, saj prav tu mnogokrat prihaja do zastojev, ker v dosedanjih prostorih ne zmorejo vsega dela. Barvarna oziroma oblikovalnica bo odgovarjala vsem evropskim normativom. Še več! Bo ena izmed najmodernejših v Evropi. Celotna naložba bo polzelski kolektiv veljala sedemindvajset milijonov dinarjev. Do leta 1980 pa bodo kupili še nekaj šivalnih in pakirnih strojev, čistilne naprave, da ne omenjamo preureditev kotlarne na plin.

Precej besed je bilo izrečenih o dohodkovnih odnosih s trgovinskimi organizacijami. Zakon o združenem delu jasno govori o delitvi dohodka. Se vedno pa je tako, da potekajo vsi razgovori le okrog delitve maloprodajne cene. Gre namreč za različne cene istih izdelkov v različnih trgovinah. Za maloprodajno ceno odgovarja proizvodna organizacija. V Polzeli pravijo, da je pot do enotnih cen verjetno še dolga.

LASTOVKA ŽIVI S KRAJEM

Ce kje, potem je prav na Polzeli zgleden primer sodelovanja delovne organizacije s krajem. Kraj se brez te tovarne prav gotovo ne bi tako razvijal kot se je zadnja leta. Pravzaprav je ni bilo akcije na Polzeli in okolici, v kateri ne bi sodelovala tudi polzelska tovarna nogavic, ni bilo objekta, kjer ne bi s svojim denarjem sodelovali delavci tovarne nogavic. Spomnimo se samo gradenj otroškega vrtca, kulturnega doma in kdo ve koliko kilometrov cest. Samo letos so v kraju pod Goro Oljko zgradili več kot šestdeset stanovanj. Od tega jih je petintrideset tovarniških. V prihodnjih letih bodo zgradili še okrog 120 stanovanj. Na Polzeli se ljudje že zdavnaj ne obnašajo »dvoлично«, dopoldne delavci v združenem delu, popoldne pa kot krajani s svojimi potrebami. In tako je tudi prav.

Ob koncu le še to: Čestitkam ob prazniku republike se pridružuje tudi 1100 delavcev Tovarne nogavic na Polzeli!

NOVO IME

KOVINOTEHNA

Ob referendumu, ki je združil dve veliki trgovski organizaciji — Kovinotehno in Tehnomercator, je bilo še dosti odprtih vprašanj. Eno od teh je bilo tudi ime združene DO, saj je bilo začasno ime Kovinotehna-Tehnomercator vse do 31. 10. 1978. Ker je bilo ime predolgo za predstavljanje, neprimerno za tiskovine in je oteževalo propagandne akcije, je prišlo do odločitve, da se objavi natečaj za pridobitev novega imena. Komisija je izbirala med okoli 1700 ponodbami, vendar velika večina ponudb ni ustrezala pogojem Zakona o združenem delu, pri preostalih pa ni prišlo do enotnega mnenja članov komisije. Zato smo za pomoč zaprosili strokovnjaka — psihologa, ki se profesionalno bavi z industrijsko-propagandno psihologijo. Ta je ugotovil sledeče:

- menil je, da sestavljeno ime ne ustreza zaradi svoje togosti, dolgosti itd.
- ugotovil je, da bi bilo iskati popolnoma novo ime predrago in predolgotrajno
- predlagal je, da se odločimo za:
KOVINOTEHNA ali
TEHNOMERCATOR
- Odločitev je vezal na dosedanje večjo odmevnost in poznavanje na jugoslovanskem trgu
- Predlagal je, da za odločitev uporabimo naslednje parametre: tradicijo, vložena sredstva v EP, število poslovnih prostorov, število poslovnih kontaktov, izdanih faktur itd.

Na podlagi teh analiz in dejstev se je komisija odločila, da predlaga zborom delovnih ljudi novo ime **KOVINOTEHNA**.

Da je bila odločitev pravilna, potrjuje referendum z dne 31. 10. 1978, na katerem so se delavci združene DO soglasno odločili za ime **KOVINOTEHNA**.

Če na kratko pregledamo rezultate, ki so bili naslednji za ime DO Kovinotehna:

TOZD Veleprodaja	67,47 %
TOZD Zunanja trgovina	82,96 %
TOZD Skladišče-transport	85,00 %
TOZD Tehnična trgovina	59,70 %
TOZD Maloprodaja »T«	52,00 %
TOZD Univerzal	96,30 %
TOZD Inženiring	76,47 %
TOZD AOP	100 %
in DSSS	79,14 %

Delavci TOZD Maloprodaja »T« so na referendumu istega dne glasovali še o novem imenu temeljne organizacije, ki glasi **TEHNO-MERCATOR**, kar so potrdili s 73 % glasov.

Z izbiro novega imena smo dokončno prekinili z neugodno situacijo, ki je metala slabo luč na vse delavce združene DO **KOVINOTEHNA**.

Naj bo zatorej ta rešitev, ki je za marsikoga boleča, smerokaz, da bomo tudi pri ostalih problemih znali poiskati prave poti in da ne bomo več reševali problemov neusklajeno in premalo organizirano — ne glede na možne osebne pomisleke.

Novo ime moramo vzeti kot osnovo za novo kvaliteto dela, ki naj vsakemu izmed nas odreže jutri večji kos kruha.

Naj bo prelomnica za boljše in kvalitetnejše delo praznik republike, ki je obenem tudi praznik vseh članov kolektiva Kovinotehne.

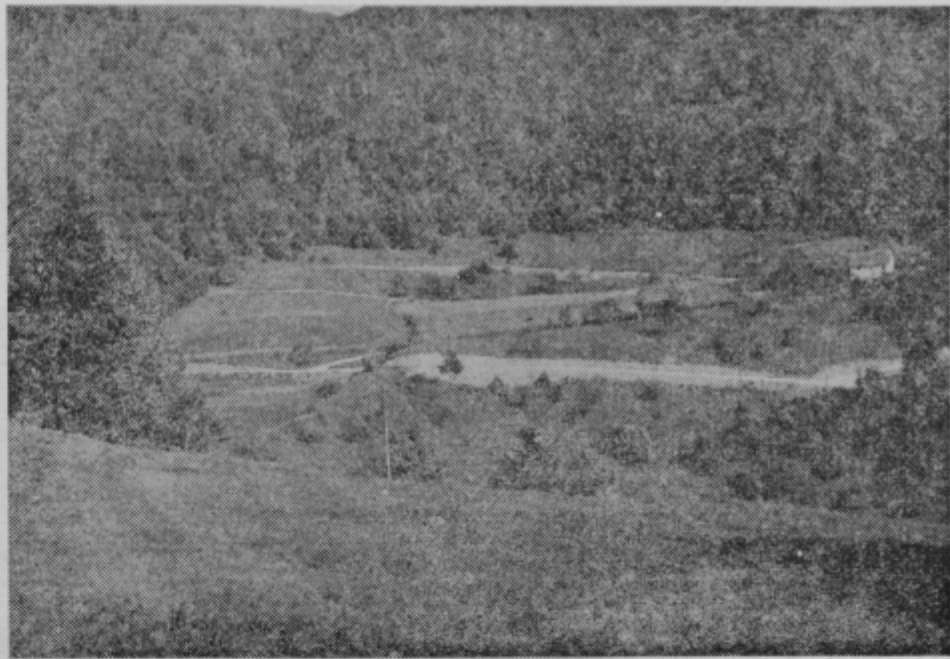
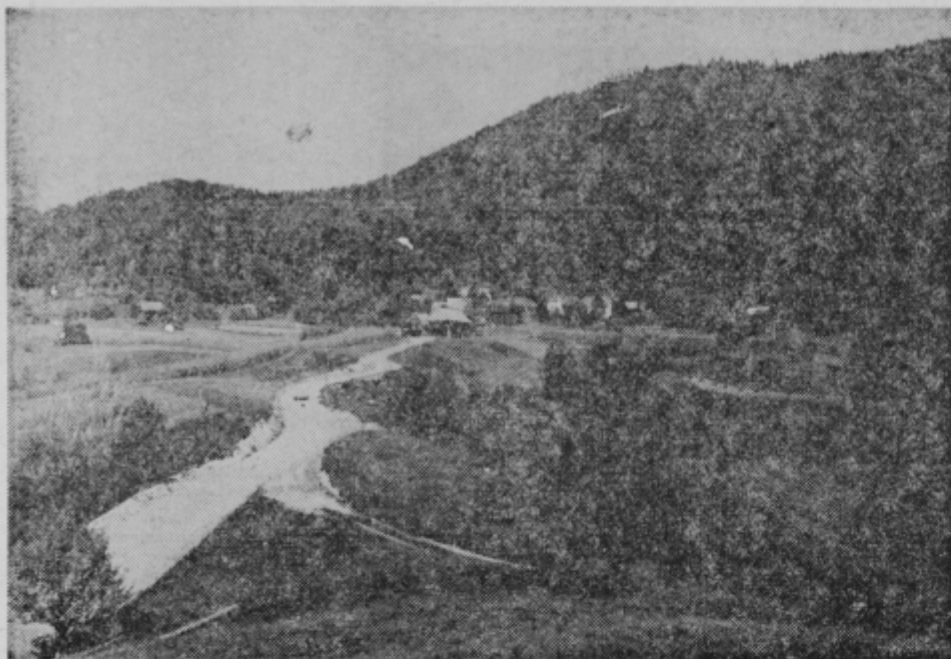
OBIŠČITE NAS !
POSLUJEMO OD 6.-21 URE

- OPRAVLJAMO:**
- nakup in prodajo vseh svetovnih valut
 - notranja ter mednarodna nakazila
 - vse vrste drugih bančnih poslov
 - specialni servis za zdomce

SPIELFELD/ŠPILJE
8471 ŠENTILJ, AVSTRIJA
(poleg AGIP bencinske črpalke)
TEL.03453.2229 . 2250

30 LET GOZDNEGA GOSPODARSTVA

CESTE SO ŽIVLJENJE

TUDI NAJBOLJ GOZDNE VODIJO K LJUDEM

»Nikoli si še misliti nisem mogel, da bomo imeli takšno cesto!«

Nekako s temi besedami se je začudil pohorski kmetič, ko je slednjč, po dolgih letih, stekla do njegove kmetije lepa gozdna cesta.

Gradnja gozdnih cest v zadnjem času stopa vse bolj v ospredje. Gozdno gospodarstvo Celje, ki letos praznuje tridesetletnico, se dobro zaveda, kaj pomeni gozdna cesta, odnosno, kaj sploh pomeni cesta za samotne zaselke, odmaknjene od doline, takorekoč od sveta. Ni treba posebej poudarjati pomena teh, nemalokrat skritih poti, ki so pomembne iz več razlogov. Omenimo le razvoj turizma, boljše gospodarjenje z gozdovi, približevanje krajev, ki so bili med vojno izrazita žibelka partizanstva, revolucionarne misli. Vse to je bilo vodilo celjskih gozdarjev, ko so se odločali za intenzivno gradnjo gozdnih cest.

Celjsko gozdno gospodarsko območje je bogato z gozdovi, zanj pa je značilna razdrobljenost in mozaičen raspored družbenih in zasebnih gozdov. Gozdna posest v družbeni lasti je skoncentrirana pretežno v večjih gozdnih kompleksih kot so Log, Boč, Konjiška gora, Rudnica, Olinjski log, Žusem, Stenica, Voluš, Gozdni in tako dalje. V povojnih letih so večino lesa spravljali iz gozdov vozniki, na voljo je bilo le malo cest. Nekaj jih je gozdno gospodarstvo zgradilo na območju gozdnega obrata Rogaška Slatina, v zasebnih gozdovih pa so gradili le krajše priključke. Takratna gradnja je bila na precej nizki stopnji, ročno in pretežno s sezonci. Gradbene stroje so začeli uporabljati šele po letu 1961, s tem pa so pospešili in pocenili gradnjo. V tem obdobju so začeli graditi ceste Vitanje—Močanik, Češnova—Bezovje, Zamerk—Virštanj, Partizanska cesta Braslovče—Dobrovlje, Store—Svetina.

Ko je bila 1957 ustanovljena Poslovna zveza za gozdno in lesno gospodarstvo, so začeli z obsežnimi deli na območju Pohorja.

Leta 1970 je znašala povprečna gostota gozdnega cestnega omrežja 9,0 m na hektar, kar je blizu slo-

venskega povprečja, ki je 9,2 m na hektar. Največja je na Pohorju, kar je razumljivo, saj so tam gozdovi najbogatejši, zato je bilo tjakaj vložnega tudi največ denarja.

Kljub precejšnjim uspehom pa gozdno gospodarstvo Celje z gostoto omrežja gozdnih cest ni zadovoljno. Spravilo lesa je ponekod še vedno povezano z velikimi težavami, to pa narekuje gradnje novih in novih kilometrov gozdnih cest.

Do leta 1970 so na območju gozdnega gospodarstva Celje zgradili 233 km cest, poleg teh pa še 408 km javnih cest. Kot predvidevajo, naj bi letno zgradili osemnajst kilometrov gozdnih cest. Z novogradnjami smo lahko zadovoljni, saj se kilometri teh cest, pomembnih za nas vse, še posebej pa za hribovskega kmeta, ki se, med drugim, spogleduje tudi s kmečkim turizmom, pravijo na gozdnem gospodarstvu Celje in hkrati poudarjajo, da pa imajo precejšnje težave z vzdrževanjem, ki je izredno drago.

V gradnjo in v vzdrževanje je bilo prejšnje leto vloženo več kot dvajset odstotkov dohodka, ta podatek pa tudi dovolj nazorno kaže, kolikšna je skrb gozdnega gospodarstva Celje. To je seveda tudi precejšnje breme, ki ga gozdarstvo težko zmaguje.

Ker velik del zgrajenih cest uporabljajo tudi drugi, predvsem za javni prevoz potnikov, bi v bodoče morala pri vzdrževanju sodelovati širša družbena skupnost.

Gozdarji se morajo zaradi tega znajti: za gradnjo cest jim pridejo močno prav tudi lokalni kamnolomi, kar pa seveda ni vedno mogoče. Za premislek: en kubični meter gramoz, ki ga zapeljemo deset kilometrov do gradbišča, stane z razprostiranjem in nakladanjem vred 150 do 200 dinarjev.

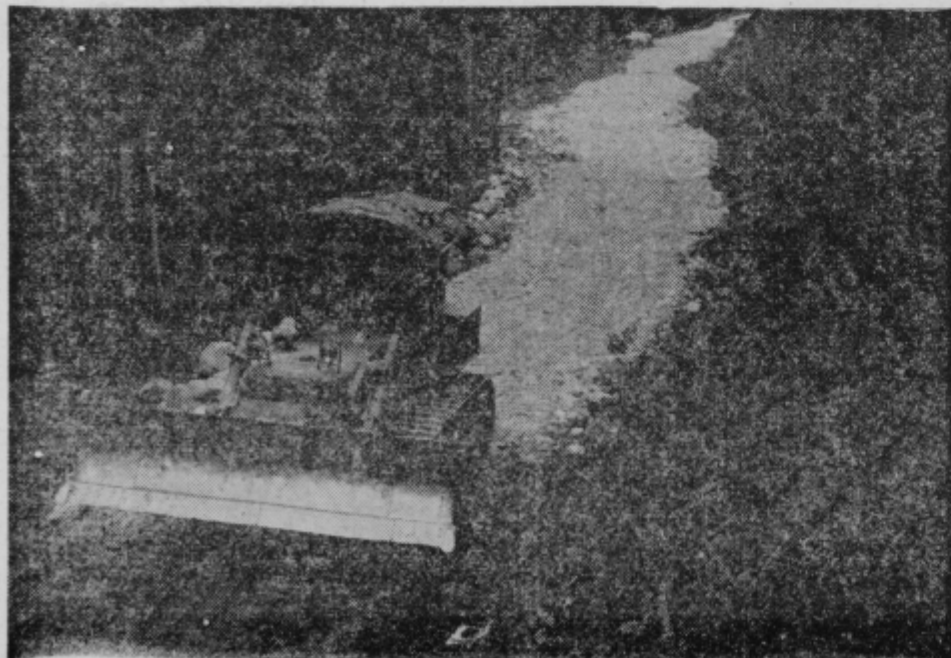
Da bi še pocenili gradnjo cest in vzdrževanje, so začeli uporabljati greder. Zaenkrat si ga sposojajo pri Gozdnem gospodarstvu Nazarje. Pri tem pa spet nastopajo težave: stroj je treba premeščati po močno razdrobljenih zemljiščih, s čimer izgube

precej časa, kar spet močno podraži vso stvar. In vendarle je, tako zatrjujejo v gozdnem gospodarstvu Celje, perspektiva vzdrževanja cest v gozdovih le v uporabi strojev.

Razlogi, ki so vodili gozdno gospodarstvo Celje v tako intenzivno gradnjo cest, so na dlani. Ni vselej pomembno, koliko je cesta dolga ali koliko je stala, odločilneje je, kako in komu vse bo služila. Od centrov odrezani kmetje nimajo nikakršne možnosti obstoja, vsaj takšnega ne, ki bi zagotavljal normalno, človeka dostojno življenje. Zato je gozdna cesta pomembna predvsem za odmaknjene kmetije, kjer so sicer danj vsi pogoji za uspešno gospodarstvo kakršnekoli usmeritve. In če cesta poveže le nekaj takšnih perspektivnih kmetij, je njen smoter upravičen, kar velja ne le za kmetije, pač pa za vso družbo. Dotini približana kmetija je pomembna iz več razlogov. Takšna pot pa je hkrati tudi edina uspešna pot pri reševanju socialnih problemov, ki jih v minulem obdobju sploh pri kmetijah te vrste ni bilo malo.

Ceste odpirajo predele, vasi, zaselke in podeželske domove, kjer živijo ljudje, ki imajo malo možnosti za preživljanje, kjer ostajajo pretežno ostareli ljudje. Med njimi je veliko takšnih, ki so v svojih mlajših letih mnogo prispevali za NOB pa tudi pozneje, v obdobju obnove domovine.

Takšne ceste pa so ne nazadnje tudi pomembne še zaradi česa drugega. Gre za splošni ljudski odpor, gre za to, da ohranimo kmetije za vsako ceno, tiste kmetije, ki so nudile borcem zavetje in hrano. Namenoma nismo navajali številke, ki bi nazorneje pokazale, koliko denarja je gozdno gospodarstvo Celje v preteklosti porabilo za gradnjo gozdnih cest. Raje smo se ustavili ob pomembnosti teh objektov, ki so od vseh gozdnih gradenj gotovo najvidnejši, četudi ostalih ne gre zanemarjati. Prav gotovo pa je, da bo gozdna cesta ostala objekt, za katerega bo kmet ostal graditelju še najbolj hvaležen. Gozdno gospodarstvo Celje to ve in zato je v njenih programih razvoja gradnja cest na vidnem mestu.

EMO

POSLOVNI DNEVI V EMO USPEŠNO ZAKLJUČENI

TRICETRT PROIZVODNJE PRODANO

EMO Celje je letos že drugo leto zapored organiziral komercialne dni, ki so se jih udeležili poslovni partnerji, kupci proizvodov te znane celjske delovne organizacije iz vse Jugoslavije. Okoli stopetdeset povabljenih se je podrobno seznanilo s proizvodnim programom, novostmi ter pogoji prodaje.

Osnovni namen komercialnih dni je bil predvsem približati kupcu proizvodni program na način, ki je docela drugačen od že ustaljenih pa tudi, da sklenejo samoupravne sporazume med proizvodnimi in prometnimi organizacijami. Na osnovi teh sporazumov, ki so v večini že potrjeni, so potem sklepali pogodbe.

V EMO ocenjujejo, da so se komercialni dnevi končali nadvse ugodno, kar že sam po sebi govori podatek, da so v teh dneh prodali skoraj sedemdeset odstotkov izdelkov, ki jih bodo proizvedli v naslednjem letu.

Na komercialnih dneh, oziroma razgovorih, so bili prisotni predstavniki skoraj vseh republik in pokrajin, z ostalimi pa, ki so bili prav tako povabljeni, a niso prišli, so se dogovorili pozneje.

Na razstavi proizvodnega programa EMO v avli hale Golovec so se poslovni partnerji lahko seznanili z novostmi pa tudi z že ustaljenimi proizvodi. Pri novostih

velja posebej omeniti nove garniture emajlirane posode vrst CELEIA, PETOVIA in EMONA, s področja toplotne tehnike pa nove atmosferske plinske kotle, sušilnike za perilo (teh bodo zlasti vesele

gospodinje, ki jih muči prostorska stiska) in nove električne radiatorje. Izbor je bil torej kar precejšen, temu primerno pa je bilo tudi povpraševanje.

Takšen način prodaje bodo

v EMO v bodoče še razvijali, saj žele svoje proizvode čim pristneje približati kupcu in ga seznaniti z vsemi podrobnostmi.

Da bi to dosegli, bodo v prihodnjih komercialnih dneh

vključili v krog vabljenih še dobavitelje, s katerimi že dalj časa sodelujejo, zunanje trgovinske partnerje, bančne institucije in druge.

V primerjavi z lanskimi komercialnimi dnevi so bili letošnji, ki so se končali nedolgo tega, za skorajda 50 odstotkov uspešnejši, to pa je za delovno organizacijo zagotovilo, da so na pravi, uspešni in najbolj smiselni poti pri približevanju izdelkov tržišču. Odločitev EMO je torej na mestu.

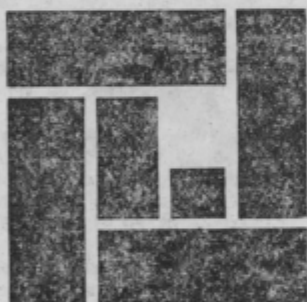
Pri organizaciji prihodnjih komercialnih dni predvidevajo v EMO nekatere novosti,

izpopolnitve, pa naj bi se spremenil tudi naziv srečanja, z vsem tem pa tudi številčna udeležba povabljenih pa tudi prostor, kjer naj bi bili razstavljeni izdelki. V EMO menijo, da se bo treba dogovarjati o takšnem načinu predstavitve izdelkov bržkone tudi z drugimi delovnimi organizacijami v Celju.

Z letošnjimi poslovnimi uspehi v EMO smo lahko več kot zadovoljni, glede na uspehe komercialnih dni pa je bržkone moč pričakovati še več.

*Ob dnevu
republike
iskrene čestitke*

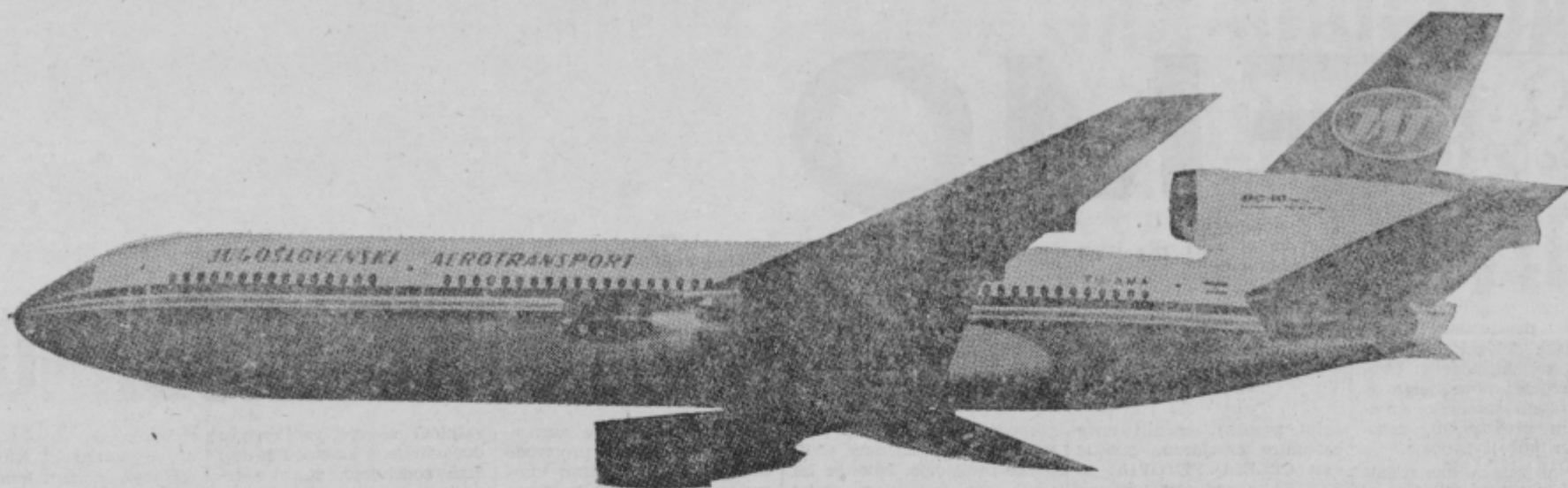

Ljubečna

INDUSTRIJA KERAMIČNIH, KISLOODPORNIH
IN OPEČNIH IZDELKOV LJUBEČNA PRI CELJU

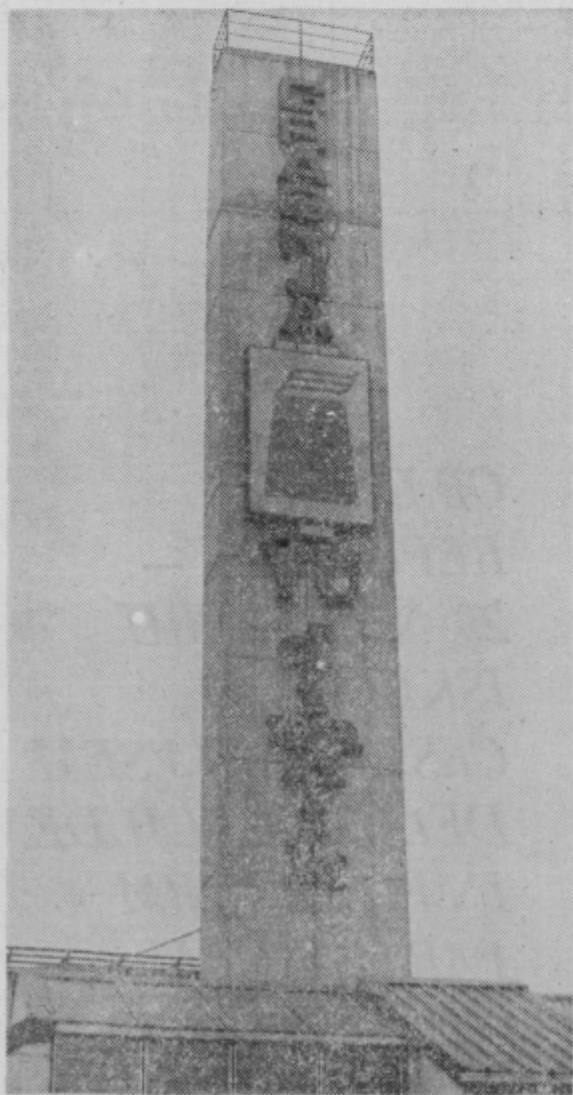

*OB DNEVU
REPUBLIKE —
29. NOVEMBRU
ISKRENO
ČESTITAMO VSEM
DELOVNIM LJUDEM
IN POSLOVNIM
PARTNERJEM*

DRAGI POTNIKI

dobrodošli v DC-10, prvem širokotrupnem letalu v floti JAT. Zračni »velikan« lahko sprejme v posebno komfortno kabino naenkrat 282 potnikov, njegova hitrost je 980 km na uro, na daljavo do 9500 km. Od 15. decembra bo letel DC-10 enkrat tedensko na neposredni liniji iz Ljubljane v New York.

Na posnetku vidimo dimnik podjetja Gradnje v Zalcu. Vsak zase, v mnogih mestih v Jugoslaviji in na tujem, pa prispeva k čistejšemu ozračju.

GRADNJA ŽALEC

NACRTE IZPOLNJUJEJO

PROIZVAJAJO VEDNO VEČ NOVIH IZDELKOV

Za letošnje leto so si v žalski Gradnji zastavili precej drzen plan: 180 milijonov dinarjev realizacije pri 220 zaposlenih. V primerjavi z lanskim letom je to kar za 35 odstotkov več. Danes lahko z gotovostjo trdimo, da bo plan uresničen. Zaradi visoke produktivnosti dela, gibanja stroškov in drugega so dosegli za njihove razmere izredno ugodno strukturo reproductivne sposobnosti in to kljub znatnemu povečanju osebnih dohodkov, ki so v celoti sledili rastoči produktivnosti dela. V tem obdobju Gradnja še intenzivneje izpolnjuje planske naloge. Povpraševanje po njihovih izdelkih je vedno večje, izbor izdelkov je vedno večji, montaža pa prevzema vedno bolj zahtevna dela. Vedno več je naložb: opremljena nova proizvodna dvorana v Latkovi vasi, nova pista, nov demper, trije vilicarji... Vse to bo pripomoglo k dobremu startu v prihodnjem letu.

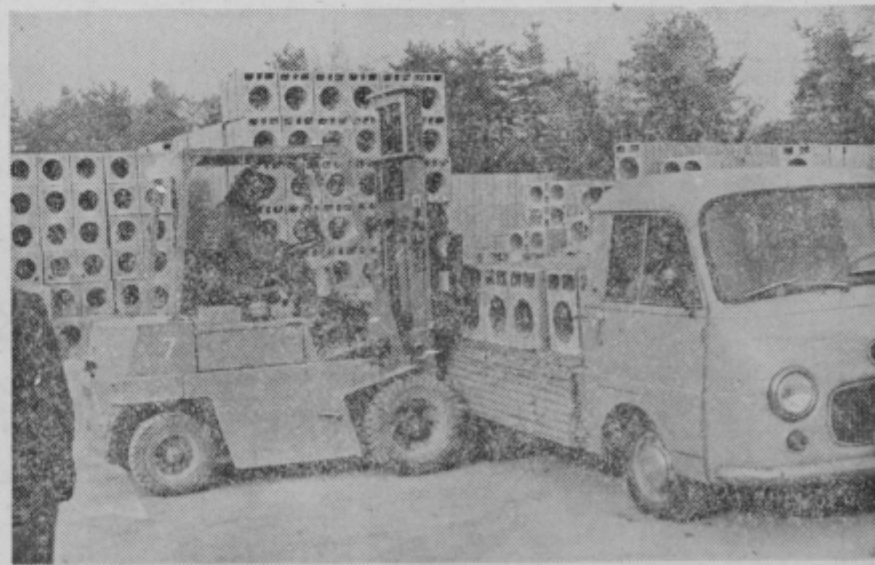
Prihodnje leto naj bi bila bruto realizacija že okrog 250 milijonov dina-

rjev. Načrtujejo tudi nove naložbe: gretje proizvodne dvorane do nove betonarne, nakup strojev za proizvodnjo profilov do 120 cm in še bi lahko naštevali. Možnosti, ki jih ima Gradnja pri uveljavljanju svojih programov so tako realne, da bo

začrtane naloge v srednjeročnem obdobju bistveno presegle. Seveda bo to mogoče le ob doslednem izpolnjevanju in upoštevanju načrta razvojne politike, večjem strokovnem delu in enotnosti vseh članov delovne organizacije.

Jože Kočevar, vodja obrata v Latkovi vasi: »Rezultati so predvsem na račun večje produktivnosti dela.«

Povpraševanje po dimnikih, kaminih in greznicah je vedno večje. Gradnja bo naloge, začrtane v srednjeročnem obdobju krepko preseгла.

NAGRADNA KRIŽANKA KOVINOTEHNE TOZD TEHNOMERCATOR

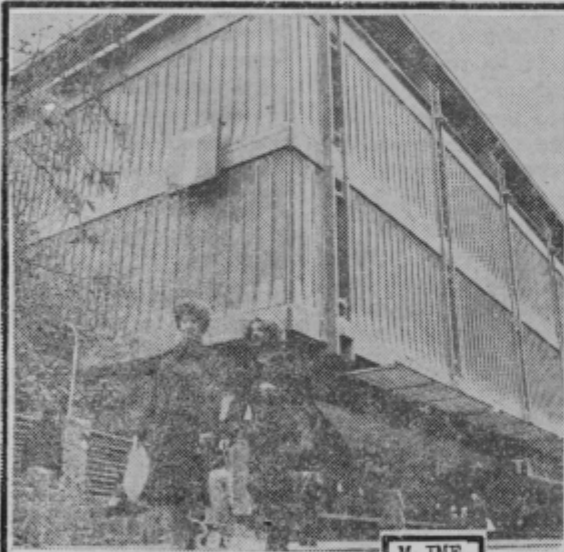
NAGRADNI RAZPIS

Med reševalce s pravilnimi rešitvami bo žreb razdelil nagrade v vrednosti:

1. nagrada 500 din, 2. nagrada 300 din, 3. do 8. nagrada po 100 din.

Izrekek z vpisano rešitvijo pošljite na naslov: Uredništvo Novega tednika, 63001 Celje, Trg V. kongresa 3 a, s pripisom: Nagradna križanka Kovinotehne, TOZD Tehnomercator.

Pri žrebanju bomo upoštevali vse rešitve, ki bodo v uredništvu do 4. decembra 1978.

[illegible]

MLADI POLULSKI PLANINCI

Na naši šoli delujeta dva planinska krožka. Eden je za učence od 1. do 5. razreda, drugi pa od 6. do 8. razreda. V oba krožka je vključenih 70 učencev. Krožek na višji stopnji vodi Milan Gombač. Vključeni smo v PD Zelezničar, ki nam nudi strokovno pomoč pri izvajanju programa.

Doslej smo organizirali že 3 izlete na Smohor, prehodili 1. etapo Savinjske poti na relaciji Griže — Hom — Kamnik — Kotnikova domačija — Gozdni — Smohor — Laško in spominski pohod na Čreto. Organizirali smo ga skupno s planinskim krožkom osnovne šole Frana, s katerim bomo odšli skupno na nekaj izletov. O bitki na Čreti 26. oktobra 1941 nam je pripovedoval Ludvik Zupanc-Ivo.

Sestanke bomo imeli štiri- najstredne. Na njih bomo obravnavali nekatera poglavja iz planinskega priročnika Pavla Segule: Nevarnosti v gorah, Savinjsko pot nameravamo prehoditi v petih etapah. Planinci, ki bodo prehodili pot, se bodo udeležili zaključne svečanosti, ki jo vsako leto organizira odbor PD Zabukovica. Člani fotografskega krožka bodo na

PLANINSKI RAJ

UREJA: JANEZ VEDENIK

panoju objavljali tudi spise z izletov in spominskih pohodov. Na panoju bomo objavljali tudi spise in druge zanimivosti o planinstvu. Poseben poudarek bomo posvetili obujanju tradicij NOB. Na pohode, ki bodo povezani z dogodki iz NOB, bomo povabili udeležence bojev. Na zadnjem izletu bomo izvedli orientacijski pohod in strelsko tekmovanje. Planinci, ki bodo dobro izurjeni, se bodo ob koncu sezone (junija ali avgusta) udeležili izleta v Kamniške Alpe. Čeprav je naš program precej obširen in zahteven, ga bomo uresničili, saj imamo za to vse pogoje.

VESNA ČUČEK

PLANINSKI KRST

Ko se v teh mrzlih dneh zazrem skozi okno in ne vidim drugega kot meglo, se mi nenehno vsiljuje misel na poletje, sonce, hribe. Ponavadi odkriješ lepe reči precej pozno, tako je bilo tudi z mojimi hribi. Toda tudi tako je dobro, nekateri jih ne doživijo nikoli.

Spodobni se, da vsak novopečeni hribolec doživi svoj planinski krst in tudi jaz mu nisem ušla. Naš cilj ni bil nič posebnega: preko Okrešlja smo šli naprej na Kamniško sedlo. Toda za »zelence« je pot enkratna: na eni strani vrhovi, na drugi pa daleč spodaj Logarska dolina.

Nahrbtnik me je vlekel k tlom in malo sem dvomila,

da bodo moje razvane noge vzdržale. Ponekod smo lezli skoraj po vseh štirih. Na vrhu pa so nas pozdravile ovce in veter. Najprej je bila seveda malica, nato pa sem postala jaz žrtev njihovega glodanja. Hitro so določili starešino, ki mi je postavil dve vprašanji: o zajcu, ki teče okoli hriba in o skupnih lastnostih planincev in planinke, pa še peti sem morala. Groza, to me spominja na šolo. Vendar je šlo brez ovek. Malo so mi pogledali skozi prste in bila sem sprejeta med planince.

Vračali smo se proti Kamniški Bistrici. Vse se mi je zdelo tako čudovito. To, da so me bolele noge, sploh ni bilo pomembno. Glavno je bilo, da sem bila na vrhu, da sem preživela čudovit dan, da sem srečala ljudi, ki so drugačni od tistih v dolini, ali pa se mi je to samo zdelo. Vsi so bili prijazni, nasmejani, s prijateljsko besedo na ustih. Na vse to se moram najprej privaditi, saj si komaj prišel in to iz čisto drugega sveta. Tu pa se je čas ustavil, nihče nikamor ne hiti. In prav to je tisto, kar te očara in ti da misliti. Ali je res potrebno iti na višino 1000 metrov in še več, da srečaš prave ljudi?

Vračaš se močnejši, kot bi izpil čaroben napoj. Vendar je čarovnije konec, ko prišpeš v dolino. Pred gostiščem sedijo nedeljski izletniki, pred njimi so na pol prazne steklenice. Morda pa so srečni tudi tako? Zase vem, da jim nočem biti podobna.

TATJANA PODGORSEK

TEDNIKOVİ POGOVORI S POTROŠNIKI

KAKO POTEKA REKLAMACIJA?

V začetku junija letošnjega leta je pričel veljati pravilnik o minimalnem obsegu podatkov in minimalnih evidencah, ki so jih dolžne OZD upoštevati in voditi pri blagovnem prometu.

Pravilnik določa, da morajo vsi, ki se bavijo s prometom blaga vsaj enkrat letno ugotoviti količinski obseg opravljenega prometa na drobno ter stanje zaloga. Poleg tega pa morajo voditi še naslednje evidencije:

- evidenco o opravljenem prometu blaga
- evidenco o reklamacijah kupcev
- evidenco o povpraševanju potrošnikov po blagu
- in knjigo pripomb in pritožb

Evidenca o reklamacijah se vodi v knjigi reklamacij. Tu se morajo upoštevati naslednji podatki: zaporedna številka, datum, ime oziroma naziv kupca in njegov naslov, naziv proizvoda z napako, razlog reklamacije, predvideni rok rešitve in dejanska rešitev reklamacije. Podatki se vpisujejo tekoče, ob koncu meseca pa se posredujejo odgovornim osebam. Knjiga reklamacij se bo pričela voditi 1. januarja 1979. leta.

V evidenco o povpraševanju po blagu se vpisujejo naslednji podatki: zaporedna številka, datum povpraševanja, naziv proizvoda, datum naročila proizvoda, prejem proizvoda.

Knjigo o povpraševanju mora imeti vsaka

prodajalna. Najmanj enkrat mesečno se morajo zaposleni v prodajalni »zamisliti« nad zahtevam kupcev in sprejeti ustrezne ukrepe.

V knjigo pripomb in pritožb vpisujejo posamezni kupci svoje pripombe v zvezi s posredovanjem, odnosom prodajalcev do kupcev, v zvezi z izbiro asortimenta in kakovostjo blaga, v zvezi z embalažiranjem in zaračunavanjem kupljenega blaga in podobno. To knjigo morajo imeti trgovci na vidnem mestu na vsakem oddelku, predvsem pa mora biti dostopna. O vsaki pripombi, vpisani v knjigo, morajo razpravljati in sprejeti ustrezne sklepe delavci v prodajalni. Sprejeti sklepi se vpisujejo v knjigo pritožb.

IZ ZGODOVINE NOB V CELJU (18)

GESTAPOVSKI VDORI

PIŠE: FRANJO FIJAVZ

Po 15. avgustu 1942., kot smo že omenili, da je bilo zadnje streljanje talcev v celjskem Starem piskru, je streljanje za nekaj tednov ponehalo. Toda že 2. oktobra je prišlo v Mariboru do grozovitega pokola, ko so pod strelj padli številni možje in žene iz celjskega, šmarškega in kozjanskega področja.

Ustavimo se tokrat pri opisu poteka dogodka, ko je prišlo do gestapovskega vdora v Sentjurju, da bomo spoznali kaj vse so morali pretrpeti za svojo zvestobo ljudje, ki so se iz narodnega ponosa in zavesti obrnili proti okupatorju.

V Sentjurju se je Gestapo, kot marsikje, poslužil zvijače. Neki nemškutar, zaposlen na železnici — ta izdaja je bila pred sodiščem obravnavana in sodba izrečena po vojni — je ovdal Franca Pirša, pravtako zaposlenega na železnici, da je povezan s pristaši gibanja. Tako je prišel do Pirša neznanec, češ, da je prišel iz Ljubljane, da ne pozna šentjurskih prilik, a da bi se želel povezati z OF in tudi vstopiti med partizane. Pirš je naselil v maršak povedal neznanca. Potem je prišlo do obsežnih are-

tacij. Okoli 60 oseb je bilo aretiranih v prvih dneh meseca maja in tekoni naslednjih tednov. Tudi Pirš in njegova družina so postali žrtve neprevideznosti. Franc Pirš je bil ustreljen 8. junija v Mariboru, njegova žena Amalija in hčerki Eva in Marija, komaj devetnajstletni dvojčici, so umrle v Auschwitzu.

V tedanjih obsežnih aretacijah v Sentjurju je postala žrtev Gestapa tudi petčlanska Zvegljerjeva družina iz Rifnika. Takrat so mnoge družine plačevale za svojo poštenost zelo visok davek v krvi. Tu in tam še višjega kot pri Zvegljerjevih. Tako je bilo na primer v sosedstvu Zvegljerjev, v dober streljaj oddaljeni družini Fendre. Štirje Fendretovi sinovi so bili ustreljeni istega dne, 22. julija v Celju, a čez dva meseca še peti sin v Mariboru (2. oktobra 1942.). Njihova mati Amalija, oče jim je umrl že pred vojno, je vsa izčrpana umrla v Auschwitzu že 16. septembra 1942. in le deset dni za tem v istem taborišču še njena hčerka Marija. Toda od Fendretove družine je ostal en moški član, sin, ki je že v letih pred vojno živel v Dramljah in si tako rešil življenje. Na domačiji sta

ostali dve hčerki, v tistih mesecih aretacij zaposleni v Mariboru. Potem se je hčerka Rozalija poročila z Zupancem, ki je pustil službo v Mariboru in sta skupno prevzela po osvoboditvi med vojno po Nemcih zaplenjeno posestvo. Tako je vsaj najbližja sorodstvena zveza, četudi z drugim imenom, ostala na posestvu in ob domačem ognjišču.

Pri Zvegljerjevih ni ugasnilo samo ognjišče, ugasnil je tudi njihov rod. Ne bo odveč, če se spoznamo z nekaj odstavki s to družino, skozi njihova sprva lepa življenjska leta in potem, ko jim je nemška okupacija nanesevala veliko gorja in trpljenja in jih okrutno spravila ob življenje.

Letos umrli prvoborec Tone Gabrič iz Celja je obsežno opisal v svojih spominih na okupacijska leta zgodbo tragično preminule družine Zvegljer. Navedel je da se je pri Zvegljerjevih po domače reklo pri Marovšekovih, kar bi naj pomenilo, da so bili Zvegljerji še v rodu s tlačani ali svobodnjaki v tistem času, ko so »marofci« bili grajske ali graščinske oskrbovalne kmetije. Takšne velike kmetije so zahtevale vselej pridnih rok in dosti

garanja.

Tako je bilo tudi pri Marovšekovih, kjer je od sredine prejšnjega stoletja do prve svetovne vojne gospodaril oče Jakob. Imel je tri hčere in sina Joža. Bistrega fanta je oče namenil duhovniškemu poklicu. Poslal ga je v gimnazijo v Celje in nato v bogoslovje v Maribor. Joža pa ni postal duhovnik. Nobena izmed treh sester se ni hotela omožiti, zemlja je pa klicala po moških rokah. Zato je oče pregovoril sina, da je zaupstil bogoslovje in se vrnil na zemljo. Upošteval je očetovo željo in se ves posvetil domu in kmetijstvu. Vsak pedenji proste in primerne zemlje je posadil s sadnim drevjem, ga cepil ali presajal. Marovšekov sadovnjak je postal vzgleden nasad. V njem so bile zastopane vse vrste najzlahtnejših zgodnjih in poznih sort jabolk in hrušk, raznih vrst sliv, češenj in marelic. Mlad gospodar Joža je obnovil hišo, zgradil sodoben skedenj in nove hleve za živino in prašiče. Vsako leto so pridelili za prodajo po dva do tri pare volov in redili do dvajset prašičev.

Marovšek — Joža Zvegljer je prihajal v leta. V hiši so na stenah visele diplome za vzorno sadjarstvo in živinorejstvo. Ves je živel za zemljo, le družice še ni imel. Šele 1915. leta, ko je bil v osemindesetletnem letu, se je poročil z Marijo Gabrič, doma iz trdne kmečke hiše iz Brezovega pri Sevnici. Prva leta zakona in še kasneje, ko sta imela že štiri otroke, dve hčerki in dva sina, ni bilo v domu pravih in ljubeznivih odnosov. Joža in Marija se v prvih letih nista najbolje ujemala. Marovšeki so bili zelo pobožni, Marija dosti manj. Zraven pa samo delo in spet delo, pogosti porodi in nosečnosti. Šele bolezen in smrt najmlajšega sina je prinesla umiritev, razumevanje in zblizanje med zakonca.

Sentjurski zdravnik dr. Vladimir Mogenický (na sliki v sredini) bil po aretaciji in zaporu v celjskem Starem piskru odpeljan z najmlajšimi člani svoje družine v delovno taborišče v Nemčiji, kjer izmučen in od glada umrl v starosti 68 let. Na sliki sta tudi njegova dva vnuka

Slika prikazuje študentko Marušo v krogu svojih prijateljev — na dincinev v Zagrebu v predvojni letih. Dr. Maruša Mogenický, hčerka zdravnika, je bila že od leta 1941 sodelavka OF v Sentjurju. Tudi k njej je prišla nekajkrat Tončka Črež-Roza kot se še spominja Marušina svakinja, slika v Sentjurju.

ROKOMET

SLOVENSKI ROKOMETNI BOOM

ZDAJ V ZAGREB K MEDVEŠČAKU

To, da bi po šestih kolih prvi zvezni rokometni ligi bili na čelu dve slovenski ekipi, verjetno pred začetkom prvenstva niso pričakovali niti največji rokometni strokovnjaki. Pa se je zgodilo in na lestvici vodi Kolinska-Slovan iz Ljubljane (6 tekem, 4 zmage, en remi in en poraz, gol razlika 157:134) s devetimi točkami pred Aero Celje (šest tekem, štiri zmage dva poraza, 143:128) osem točk itd.!

Presenečenje pomenita obe ekipi: Kolinska-Slovan zato, ker je v zadnji tekmovalni sezoni komaj ostala med najboljšimi in Aero Celje zato, ker igra brez nekaterih

starejših, bolj rutiniranih igralcev, katere so izredno dobro nadomestili mnogi mlajši. Da pa gre za skoraj kompletno zamenjavo generacij v jugoslovanskem rokometu, je pa tudi jasno. Starejši igralci se poslavljajo in prihajajo mlajši. Tu pa sta vsaj zaenkrat imeli najsrečnejši roki prav slovenski ekipi, kjer se pozna dolgoletno dobro delo, kar še posebej velja za celjski primer, ki je v rokometni tolmun brez prestanka.

Celjani so presenetili v prejšnjem kolu z zmago nad vedno neugodno Krivajo, katero so za nameček premagali še na njenem terenu.

Zdaj, v šestem kolu, pa so vso moč, energijo, jezo, srd, strašnost in še kaj stresli nad Dubočico in jo pregazili kar z 32:18! Bombardierja Vukoje in Anderluh sta dala svojo tradicionalno »porcijo« vsak po devet »koma-

Mladi desni krilni igralec Aero-Celja Aleš Praznik lepo napreduje. V srečanju proti Dubočici je dosegel pet lepih zadetkov in presenetil s svojo prodorno igro. (Foto: T. Tavčar)

dove, mladi Praznik je dodal pet golov, Toplak štiri, Mrovlje dva, prav toliko Ivežič in enega Novšak. Odlično sta branila Tomić in Zorko, ostali so igrali dobro. Vse to daje upanje na uspeh tudi v prihodnjem kolu, ko bodo Celjani gostovali v Zagrebu proti Medveščaku, ekipi, ki je trenutno predzadnja in s katero imajo nepravilne račune z letošnjega rokometnega pokala, ko so sredi Celja zmagali Zagrebčani. Po sedanjih formi sodeč bi

TONE VRABL
JOŽE KUZMASTANKO ANDERLUH KANDIDAT
ZA REPREZENTANCO

Veliko priznanje je dobil eden najboljših celjskih rokometišev Stanko Anderluh, ki ga je zvezni selektor določil v širši izbor kandidatov za najboljšo jugoslovansko selekcijo, ki se pripravlja za nastop v Sovjetski zvezi. Stanku želimo, da bi to priložnost čimbolje izkoristil in mu seveda čestitamo, da je prišel do trenutka, ko bo lahko oblekel dres z državnim grbom.

HOKEJ NA LEDU

OLIMPIJA PREMOČNA

PORAZ NI NOBENA TRAGEDIJA

Hokejisti so po štirih zmagah izgubili! Bilo je to v soboto pred polnim stadionom v Mestnem parku. Kako pomembna je bila tekma za goste iz Ljubljane pove izjava tehničnega vodje Olimpije Boruta Volkarja: »Sedaj smo občutno boljši od jeseni in blizu naslova prvaka. Srečanja v Celju smo se najbolj bali, zato smo se tudi posebno pripravljali in uspeli.«

Da, Olimpija je uspela zlasti zaradi tega, ker celjski igralci niso nastopili v popolni postavi. Manjkala sta poškodovani Tehovnik, ki sicer dobro okreva in Lesjak, ki še vedno čaka na kazen ter s poškodovanimi igralci Marjanom Bernjakom in Sendelbachom. In zato je bila Olimpija v prednosti še predno so igralci stopili na led. Gostje so namreč imeli tri izenačene peterke, Celjani pa le dve.

Sama igra je bila izvrstna. Gostje so prednjačili v tehnični igri, ki je bila kombinatorna in hitra. Celjane pa je poleg tega spremljala še smola, kajti v zaključnih akcijah Bratec, Felc in Franci Zbontar niso bili »pri strehu«. Le v tretji tretjini pri rezultatu 11:2 so zaigrali zelo dobro, dosegli tri zadetke v nekaj minutah in občutno zmanjšali prednost boljšega nasprotnika.

Največja napaka in slabost pri Celju pa je bila tokrat obramba. Branilci so igrali premehko, netočno in slabo pokrivali hitre goste. Zato tudi vratar Marjan Zbontar ni imel v branilcih prav nobenega dobrega pomočnika. Še najbolj je zadovoljil mladi Janackovič.

Poraz ni boleč, kajti uspeh Olimpije je zaslužen. Ponovno smo se prepričali, da lahko le z kombinatorno in hitro igro uspemo. To pa naj bo vodilo celjskim hokejistom pri nadaljnjem delu.

Na lestvici so Celjani še vedno tretji. Medtem ko to poročamo, so Celjani včeraj zvečer odigrali še srečanje proti Medveščaku. Prihodnjič pa bodo nastopili na Jesenicah proti državnemu prvaku.

Strelec proti Olimpiji so bili Franci Zbontar 3, Felc in Zorko.

Po tekmi so povedali:

Albin Felc, trener: »Zasluzena zmaga Olimpije. Naša obramba je tokrat zaigrala nekoliko slabše. Imeli pa smo tudi smolo. Skoda je le, da nismo popolnoma zadovoljili naše zveste občinstvo, kateremu se zahvaljujem za bodrenje.«

Vojko Bratec: »Bili smo slabši zaradi slabe igre v obrambi. Pa tudi v napadu

MLADINCI VRBJA PRVI

Končano je občinsko mladinsko prvenstvo v malem nogometu, ki ga je odlično pripravila Občinska konferenca ZSMS Zalec. Nastopilo je sedem ekip, vrstni red: 1. VRBJE, 2. MEDLOG, 3. PIREŠICA, sledijo Drešinja vas, Prebold, Grajska vas in Gotovlje. Zanimivo, da v tem tekmovalstvu ni nastopila ekipa mladine iz Zaleca. Med strelec je bil najboljši Korežija iz Vrbeja, ki je dosegel 49 golov od 88, kolikor jih je dosegla njegova zmagovalna ekipa.

JOŽE GROBELNIK

KARATE KLUB VRANSKO

Na Vranskem so ustanovili karate klub in ob tem pripravili tekmovalje v telovadnici tamkajšnje osnovne šole. Nastopilo je 53 tekmovalcev iz 8 slovenskih klubov. V nižji kategoriji je drugo mesto osvojil Hugo Bosio (Gimnazija Celje) in tretje Danilo Kranjc (Slov. Konjice), v višji pa je zmagal Zdravko Pavlija (Društvo Jugokaj Celje), tretji pa je bil njegov klubski tovariš Igor Kovač.

RADO KRUSIČ

NAMIZNI TENIS V ZALCU

V Zalcu so v telovadnici stare osnovne šole odigrali prva tri kola medobčinske namiznoteniske lige, kjer nastopa šest ekip in to po dve iz Prebolda, Zaleca in Celja. Po treh kolih vodita brez poraza Tehnična Celje I in Zalec I s po šestimi točkami, sledijo pa Tehnična II, Pre-

sem zapravljal kar tri priložnosti. Skoda!«

Franci Zbontar: »Teško je igrati proti trem enakim posadkam gostov. Nimaš dovolj moči za celih 60 minut. Toda še bodo priložnosti, da bomo zadovoljili naše gledalce.«

Branko Smerec, kapetan ekipe: »Bili smo slabši v obrambi. Sicer pa so gostje igrali zelo hitro in smola v prvi tretjini nas je nekoliko iztirila.«

J. KUZMA

NA KRATKO

bold I, Zalec II in Prebold II. S tekmovaljem bodo nadaljevali v decembru. PODPECAN

PET ZMAG

To kolo je bilo izredno uspešno za ekipe s celjskega območja, ki nastopajo v republiških odbojcarskih ligah. V moški ligi so vse tri ekipe zmagale: Topolišica je doma premagala Mislino 3:2, Ingrad v gosteh Poiskavo 3:0 in Sempeter doma Ljutomer 3:1. Lestvica: vodi Sempeter pred Topolišico, Ingradom itd. Pari naslednjega kola: Sempeter bo gostoval v Mislino, Topolišica v Mariboru proti Braniku, Ingrad pa bo igral doma proti Žerjavu.

V ženski ligi je Golovec s gosteh premagal Mežico 3:0, z istim rezultatom pa je doma Ljubno odpravilo Kamnik. Lestvica: 3. Golovec, ... 8. Ljubno med desetimi ekipami. V prihodnjem kolu bo derbi v Celju med Golovcem in Ljubnim.

V NOGOMETU NIC NOVEGA

V republiški nogometni ligi nič novega! Nič pretresljivega, razen to, da je Kladivar tudi v tej ligi še vedno zadnji med devetimi ekipami. Če upoštevamo, da igrajo v prvi in drugi ligi štiri slovenske ekipe ter da imamo dve republiški (vzhodno in zahodno) s po devetimi

KOŠARKA

TESNA ZMAGA

V REPUBLIŠKIH LIGAH SLABO

Na domačih tleh so košarkarji Celja v ZKL z največjo težavo izbojevali zmago proti Sarajevu. Tekma je imela polno preobratov. V samem finišu so domačini poraz spremenili v zmago — 83:82 (43:40). Predstava ni zadovoljila nad 300 gledalcev. Trener Zmago Sagadin je bil očitno nerazpoložen: »To je bila antipropaganda za košarko! Obe moštvi sta igrali slabo. Sarajevo je igralo le z redkimi posamezniki, ki so omrtvili igro z zadrževanjem žoge in so se odločali za mete le pred potekom 30 sekund. Ni bilo dinamike, tempa, kontrapadov in drugih fines s skoki pod košema ter učinkovitimi meti, ki dajejo košarki primat pred drugimi športnimi igrami. Vse kaže, da so celjski igralci še pod vtisom nesrečnega poraza proti Orioliku, da so v trenutni krizi, psihično prizadeti in kot takšni niso v tem srečanju pokazali kaj zmo-

Trener Celja Zmago Sagadin je bil nezadovoljen z igro svojih varovancev na zadnjih dveh srečanjih. (T. Tavčar)

rejo. Dovolili so si celo prevzeti sistem počasne igre, ki so jo v tem srečanju vsilili gostje. Edino Polanec je v kritičnih trenutkih zaigral bolje in priboril Celju pčlo zmago!« Ocena celjskega tre-

nerja ni spodbudna. Strelec za Celje Polanec 26, Golc 20, M. Sagadin 17, Hauptman 10, Sabolčki in Kuljad po 4 ter Kralj 2 koša. Celjani so trenutno na 2. mestu.

V republiški ligi so odigrali dve koli. Med tednom je Trnovo v Ljubljani premagalo Konus s 114:70, Laščani so doma izgubili z Novim mestom s 70:99, Sentjur v gosteh s Cerkljco 50:71, Elektra pa je bila prosta. V včerajšnjem kolu je v A skupini Konus v Laškem premagal Zlatorog s 79:73 in je tako trenutno na 3. mestu, Laščani pa brez točk zadnji, v E skupini pa je Triglav premagal Elektro s 88:61. Elektra je s štirimi točkami na 4. mestu, Sentjur pa brez točk zadnji. Slabo kaže našim predstavnikom za uvrstitev v super ligo...

V prihodnjem kolu bodo Celjani nastopili proti Železničarju v Sarajevu!

K. JUG

TRIM IGRE

Odbojka postaja vse bolj priljubljena igra v TOZD, saj se je udeležilo tekmovalcev kar 58 ekip, 34 moških in 24 ženskih. V prometu in zvezah je zmagal PTT, v storitvenih dejavnostih Komunalno podjetje, v gradbeništvu Ingrad, v družbenih dejavnostih UJV in v industriji Klina pri moških, ženske pa so nastopile v štirih ligah. V I. ligi so bili najboljši — Ingrad, Kovnotehna in RC, v II. ligi — Cinkarna, LB, Aero, v III. ligi — Klima, Triglav, Gradis in v IV. ligi — EMO, Stanovanjska skupnost in Geodetski zavod.

Se bolj kot odbojka je razširjen namizni tenis, kjer je v trim igrah nastopilo 78 ekip, 49 moških in 33 ženskih. Pri st. članih je zmagala Cinkarna pred UJV in EMO. Pri članih je pri prometu in zvezah zmagal PTT pred Cestami in Javnim skladiščem, v gradbeništvu RC pred Obnovo in Ingradom, v storitvenih dejavnostih Finomehanika pred Komunalnim podjetjem in Surovino, v družbenih dejavnostih UJV 2 pred LB 1 in LB 3, v industriji pa Klima pred Cinkarno in EMO. Ženske so nastopale v šestih ligah. V I. so bile najboljše igralke — Ingrad, Cinkarna, LB, v II. ligi — Intervetropa, PTT in Železarna Store, v III. ligi — PTT 2, PTT 3 in železnica, v IV. ligi — RC, LB 2 in Obnovo, v V. ligi — Občina, LB 3 in UJV 2 ter v VI. ligi — Občina 3. K. JUG

ekipa Trim teama iz Celja, ki je letos organizator II. turnirja, letos pa se jih je prijavilo že šestnajst iz domačine predelov Slovenije. Tako bodo nastopile ekipe Slovana, Tržiča, Radeč, Ajdovčine, Aero Celje, Sevnice, Pirana, Brežice, Trim teama Celje, Minerve iz Griž, Polet iz Murske Sobote, Nove Gorice, Trbovelj, Soštanj, Ribnice in Skofje Loke. Med vsemi bo nastopila cela vrsta nekdanjih odličnih rokometišev, ki so ogrevali srca ljubiteljev rokometu, tako da bo ogled tega turnirja rokometnih veteranov vsekakor zanimiv.

FRANCEK PUNGERCIC

USPEH VELENJSKEGA RUDARJA

V predzadnjem (14) kolu II. zvezne nogometne lige je bil slovenski derbi v Mariboru med domačini in velenjskim Rudarjem. Pred rekordnim številom 12 tisoč gledalcev iz skoraj vse štajerske so rudarji presenetili domačine in jih premagali s 1:0. Zdaj so Velenjčani na lestvici sicer šesti, vendar samo s tremi točkami zaostanka za vodilnim Čelikom in dvema za drugouvrščenim Mariborom, ki je prav zaradi poraza z Rudarjem izgubil vse možnosti za osvojitve naslova jesenskega prvaka. V zadnjem jesenskem kolu bo Rudar Velenje igral doma proti Dinamu iz Vinkovcev. V primeru zmage in drugih ugodnih izidov si bo položaj do spomladi še izboljšal.

T. VRABL

VETERANI V ROKOMETU

Tudi letos bo v Celju turnir tistih igralcev, ki so se pred leti aktivno ukvarjali z igranjem rokometu, danes pa nastopajo še pod imenom »veteranske ekipe«. Lani je nastopilo sedem ekip (prehodni nokal Novega tednika in Radia Celje je osvojila

Časopisno založniško podjetje

»KMEČKI GLAS«

priporočila:

Za kmetovalce in strokovne delavce v kmetijstvu

Knjižnica za pospeševanje kmetijstva 1979

Kmetijski priročnik 1979

Gradnja in preureditev hlevov

Zajedanci in zajedalske bolezni pri domačih živalih

Vzdrževanje in popravila kmetijskih strojev

Jagode (pridelovanje)

Cena za celotno zbirko je 180 din.

— Kmetijski stroji	60.—
— Vse o koruzi	25.—
— Zdrava reja prašičev	25.—
— Gostje na kmetiji	25.—
— Počitnice na kmetih	50.—
— Gostje rib (recepti za pripravo)	50.—
— Kmetijski priročnik (pravni svetovalec)	25.—
— Praktično gnojenje	25.—
— Mala šola ekonomike kmetijstva	25.—
— Kmetijski priročnik 76 (gozdarski)	25.—

PRIROČNIKI ZA VSAKOGAR, KI IMA VESELJE Z OPRAVILI V VRTU ALI DOMA

— Vsakdanje in praznične jedi	170.—
— Ptice okoli našega doma	150.—
— Naše sadje	130.—
— Zelenjadarstvo	150.—
— Papiga skobčevka	23.—
— Svet akvaristike	80.—
— Zdravniški nasveti (za dekleta in žene)	50.—
— Sami naredimo akvarij	50.—
— Mle živali v našem domu	45.—
— Moj vrt — moje veselje I.	150.—
— Vinogradništvo	150.—
— Naše mačke	170.—
— Ananasovke	120.—

ZANIMIVO BRANJE V PROSTEM ČASU

— Sence preteklosti	70.—
— Zibka pa teče	72.—
— Rodila sem jih	69.—
— Obnova	70.—
— Dvoživke	70.—
— Dolina zelenega zlata	150.—
— Tako je to	70.—
— Tri domače povesti	65.—
— Strasti v grapi	75.—
— Večni krog	60.—
— Klic domače zemlje	42.—
— Smrt v Kurentiji	55.—
— Košenice	45.—
— Ciganka	30.—

Knjige naročite pri ČZP Kmečki glas ali pa kupite v knjigarnah.

NAROČILNICA

Ime in priimek:

Kraj:

Pošta:

Naročam knjige:

Knjige bom plačal po povzetju v — obrokih (obrok ne more biti manjši od 100 din)

Podpis:

To naročilnico izpolnite in pošljite na naslov: ČZP KMEČKI GLAS, Miklošičeva 4, 61000 LJUBLJANA.

PROMET NA CELJSKEM

SOPOTNIK ALKOHOL

SAMO V ENI AKCIJI 103 VINJENI VOZNIKI

Ze v prejšnji številki Novga tednika smo na kratko poročali o akciji, ki so jo miličniki celjskega območja izvedli na dan samega znamenitega »patrona Martina«, to je tistega možakarja, ki most spremeni v mlado vino. To je praznik, ki ga mnogi radi zalijejo in to seveda preveč. Pravzaprav ne bi bilo nič hudega, če bi potem ostali lepo doma in legli v posteljo, ne pa da se deajo za volan in se tako maligansko razkorajženi poženejo po cestnem poligonu, kot smučarji po belih strminah. Na dan lanskega Martina so miličniki »počivali« in niso pripravili posebne akcije, saj so računali tudi in predvsem z zavestjo voznikov, da za volan ne bodo sedli vinjeni. Žal so se pri svojih predvidevanjih ušeli.

Ob obisku inšpektorja za promet pri UJV Celje Franca Štiherla smo slednjega v zadnjih letih prvič videli hudo razburjenega, jeznega in skrajno odločnega:

»To, kar se zdaj dogaja na naših cestah, ni več normalno,« je dejal namesto pozdrava. »Pred leti smo imeli ob Martinu »vinske« probleme v glavnem samo v vinogradnih okoliših, danes pa se je ta spaka razpasla že krepko preko teh meja. Nič nimamo proti praznovanju starih običajev, tudi takšnim ne, kot je Martin. Vendar naj bo praznovanje mimo motornega vozila, kajti drugače je zelo žalosten Martin, če imamo naslednji dan dva do tri mrtve pa nekaj težko poškodovanih in trajnih invalidov.«

Kaj je pokazala akcija? Franc Štiherl: »Najprej naj povem to, da ob takšnih

prilicnostih ne kontroliramo več samo magistrálnih in regionalnih cest, ampak tudi lokalne, kajti prav na slednjih letos beležimo največ hudih nesreč. V akciji smo odkrili 103 voznike, ki so upravljali vozilo pod vplivom alkohola. Med njimi so bili tudi takšni, ki so komaj stali na nogah in niso bili niti sposobni za hojo, kaj šele vožnjo. Če smo v tej akciji odkrili samo 40% vinjenih voznikov, 60% pa se nam jih je izmuznilo, so podatki ne samo zaskrbljujoči, temveč porazni.«

49 brez izpita

Poleg 103 vinjenih voznikov so miličniki odkrili še 49 takšnih, ki so vozili brez voznškega izpita, 32 voznikov koles z motorjem, ki niso imeli potrđil o znanju cestno prometnih predpisov in dvanajst takšnih, ki so vozili brez ustreznih svetlobnih teles. Sodniku za prekrške so vložili 203 predlogi! Med samo akcijo so izrekli 99 mandatnih kazni zaradi določenih pomanjkljivosti na vozilih, zaradi prevelike hitrosti in ostalih kršitev. Izrekli so še 144 formalnih opozoril!

Odkrili so storilca, ki je ukradel avtobus v Pregradi in voznika ki je imel pri sebi lovsko puško dvocevko, za njo pa ne ustreznega dovoljenja.

PROTI ALKOHOLIZMU

PIJMO GA, PIJMO ...

PISE: SINJO JEZERNIK

Po nekaterih podatkih je v Sloveniji najmanj 80 tisoč alkoholikov. Ker pa pri vsakem alkoholiku trpijo povprečno vsaj trije svojci (tu niso vračunani sodelavci in drugi), bo v Sloveniji vsaj 300.000 ljudi, ki so tako ali drugače posredno ali neposredno vezani oziroma prizadeti od alkoholizma. Posebno zaskrbljujoče pa je čedalje večje število alkoholikov med mladostnimi osebami. Vse to so dejstva, ki zaskrbijo. Če k temu prištejemo še precejšnjo mero odhajanja (imigracije) mladih v tujino, nizko število rojstev, pa se ne moremo ubraniti zli slutnji, da slovenskega naroda grozi — če že ne kolektivni samomor — pa vsaj hudo nazadovanje že v bližnji prihodnosti.

Dejavnost klubov zdravljenih alkoholikov je pokazala, da je prav zdravljenje alkoholikov poglavitni način preprečevanja alkoholizma. Zdravljeni alkoholiki v veliki meri prispevajo s svojo abstinenco in rehabilitacijo, da se stabilizira glede alkohola in alkoholizma spreminjajo v širšem družbenem okolju. Tako to okoliščino poimenujemo »dvozemelje«. Za spreminjanje in izvajanje preventivnih ukrepov.

Med ljudmi je razširjena vera, da alkohol daje moč za delo, da krepi kri in podobno. Skoraj na splošno pa je zakoreninjeno mnenje, da je pijača oujno potrebna pri fizičnih delih. Tudi verovanje po katerem alkohol stopnjuje umetniško ustvarjanje je zelo razširjeno. Nemalokrat zagovarjamo uživanje alkoholnih pijač z zgledi velikih umetnikov, ki so mnogo pili. Prav gotovo vsi mi poznamo ljudsko vero v zdravilno delovanje alkohola na ženo po porodu, npr.: piti mora vino, da bi nadomestila izgubljeno kri in dobila dovolj mleka za novorojenčka. Prav tako pijemo tudi pozimi, ker nas alkohol greje, pijemo pa tudi v poletni vročini, ker alkohol tudi hladi in odžaja (pivo). V posameznih krajih je žganje univerzalno zdravilo za žledne težave itd.

Za rdeče vino pa splošno velja, da nadomešča kri in tudi sicer da je dobro za krepitev krvi. Kdo se ni slišal, kako priporočljivo je piti črno vino, ker baje vsebuje mnogo železa?

Dobela razumljivo je, da bo glede na vsa verovanja pač redko kdo sprejel resnico, če rečemo, da alkohol zelo neugodno deluje na delovno sposobnost. Alkohol povzroča dobro voljo in razpoloženje, dviga samozavest ter vzbuja nekritično borbost. Kolikokrat popijemo kozarec vina, da bi postali pogumnejši. To značilnost imajo strokovnjaki za glavni razlog, da človek pije. To pomoč z alkoholom pozneje drago plača ne samo alkoholik, temveč tudi njegova družina. Izkušnje govore, da z alkoholom izvana bojevitos in dobro razpoloženje polagoma privede do stalne potrebe po alkoholu. Tako se pojavlja alkoholizem.

Tudi v naši DO se lahko in moramo ukvarjati s temi vprašanji. Imamo štiri skupine ljudi, in sicer:

● Pravi abstinenti — to so tisti, ki nikoli niso pili in so sklenili, da tudi nikoli ne bodo.

● V drugo skupino spadajo »normalni« potrošniki alkoholnih pijač. Ta skupina je tudi največja. Iz te skupine se pozneje mobilizirajo poznejši alkoholiki. Prav v tej skupini je potrebno izdatneje preprečevanje potrošnje alkohola, morda tudi z ustreznimi preventivnimi ukrepi in z določenimi disciplinskimi ukrepi.

● Ta skupina zajema bolnike alkoholike.

● V tej skupini so osebe, ki so zapadle v hudi razvite oblike alkoholne bolezni. Teh je pri nas približno 10.

In kakšna je vloga DO in družbenopolitičnih organizacij pri preprečevanju alkoholizma? Pri tem velja omeniti primer OZD »TAM« Maribor, ki je na pobudo sindikata in po vsestranski akciji uspela v tem, da se v reprezentativne namene ne toči alkoholnih pi-

Izhod ženska šofer

Inšpektor Franc Štiherl je med drugim navedel tudi zanimiv podatek, da mnogi šoferji v kritičnih trenutkih iščejo »izhoda« v ženskem šoferju. In še druga zanimivost: v akciji niso odkrili ženskega šoferja, ki bi vozil pod vplivom alkohola!

Že 128 mrtvih!

Leto 1973 je bilo »krvavo« za celjsko območje, saj je v prometnih nesrečah izgubilo življenje rekordno število ljudi in to 158. Lani jih je umrlo 134 in vse kaže, da bomo ta rezultat letos »izboljšali«, saj je do 17. novembra umrlo že 128 ljudi, od tega kar 36 pešcev!

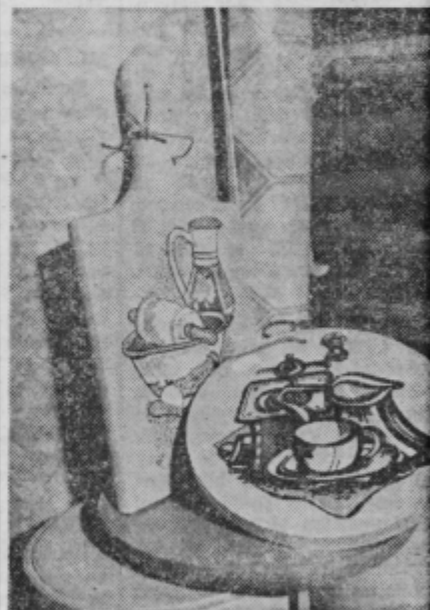
»128 žrtv, to je prava četa ljudi,« z zvišanim glasom pripoveduje Franc Štiherl. »Toliko pišemo in toliko govorimo, vendar nobena beseda in nobeno opozorilo ne zaleže. Vsi gredo mimo tega do takrat, ko sami »spadejo« v nesrečo. Z akcijami bomo nadaljevali, saj si ne moremo dovoliti tega, kar se zdaj dogaja. Med glavnimi vzroki za nesreče sta neprimerna hitrost in alkohol. Naše akcije bomo tako dopolnili še z radarji. Upam, da bo naše delo rodilo uspehe in da se bodo vozniki le samozdisciplinirali.«

Prispevajmo vsak po svoje, da naša glavna sopotnika na cestah ne bosta alkohol in smrt pa razočaranje in trpljenje.

TONE VRABL

PRIPOROČA

obisk prodajne enote PLASTIKA. Nudim vam italijanske tapete SACPA od 150 do 190 din, priročne plastične posode, različnih velikosti od 70,66 din do 92,24 din najrazličnejše plastične izdelke od 25 do 74 din deske za rezanje in praktično kuhinjsko tehniko za 371,35 din.

PRIPOROČA

**EI RO »EI KOMERC«
OOUR SERVISNA MREŽA
IZVRŠNI ODBOR**

objavljamo
prosto delovno mesto

ŠEFA TEHNIČNEGA SERVISA V CELJU

POGOJI:
Diplomirani inženir šibkega toka ali VKV RTV mehanik z najmanj 3 leta delovnih izkušenj v stroki. Poleg navedenih pogojev morajo kandidati kateri konkurirajo za navedeno delovno mesto, poznati problematiko servisnega proizvoda iz programa Elektronske industrije in drugih proizvodov in da obvladajo organizatorske sposobnosti za objavljane dela delovnega mesta za katerega konkurirajo.

Osební dohodek je po pravilniku o osnovah in merilih razdeljenih sredstev za osebne dohodke delavcev OOUR SM.

Rok za prijavo je 8 dni od dneva objavljenega oglasa na naslov: EI RO »EI KOMERC«, OOUR SERVISNA MREŽA, BEOGRAD, Milorada Bondžulića br.1, za Konkursnu komisiju.

**Hmezad — TOZD Mlekarna
Celje Ljubljanska 87**

Po sklepu DS

razpisuje

**JAVNO LICITACIJO
za prodajo naslednjih osnovnih
sredstev:**

1. OM Lupetto 25 CE 783 — 34. letnik 1970 v voznem stanju
izklicna cena 30.000 din
2. Dva komada kasonov z loki od OM 640
izklicna cena 4.500 din/kom
3. Dva kom ponjav OM 640
izklicna cena 2.000 din
4. Tri komade plastičnih cistern 2.500 lit.
izklicna cena 1.000 din
5. 1 kom Al cisterna 1100 lit.
izklicna cena 730 din
6. 1 kom cisterna iz nerjaveče pločevine 2000 lit.
izklicna cena 1.500 din

Javna licitacija za prodajo navedenih osnovnih sredstev bo 1.12.1978 na dvorišču TOZD Mlekarna ob 12. uri.

Kandidati za nakup navedenih sredstev so dolžni položiti varščino v višini 10 odstotkov izklicne cene, uro pred pričetkom licitacije.

**»HMEZAD« — kmetijstvo, industrija,
trgovina, gostinstvo n. sol. o. ŽALEC**

TOZD GOSTINSTVO CELJE

I. DE hotel Prebold

objavlja

prosta dela in naloge za nedoločen čas

1. KUHAR I. (dva delavca)
2. POMIVALKA (dva delavca)
3. ČISTILKA
4. BLAGAJNIK II.

POGOJI:
pod 1.:
— gostinska šola ustrezne smeri in 2 leti delovnih izkušenj ali priučen delavec kuharske stroke in 4 leta delovnih izkušenj
pod 2. in 3.:
— osnovna šola in 1 leto delovnih izkušenj na podobnih delih in nalogah
pod 4.:
— gostinska ali trgovska šola in 4 leta delovnih izkušenj v stroki

Pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev naj kandidati pošljejo v 15 dneh po objavi na naslov: Hmezad — TOZD Gostinstvo Celje — DE HOTEL PREBOLD — 63312 PREBOLD.

**II. Samopostrežna restavracija Celje —
Gaberje**

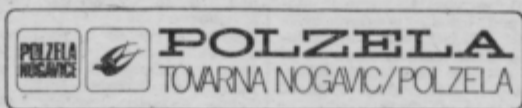
objavlja

prosta dela in naloge za nedoločen čas

5. RAZSEKOVALEC (kuhinjski mesar)

POGOJI:
— priučen delavec mesarske ali kuharske stroke in 4 leta delovnih izkušenj na podobnih delih in nalogah

Pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev za dela in naloge pod 5. pošljejo kandidati v 15 dneh po objavi na naslov: HMEZAD — TOZD Gostinstvo Celje — Gaberje, Kidričeva 6.

**AVTOMATSKA OBDELAVA
PODATKOV**

vabi k sodelovanju:

1. **SISTEMSKEGA PROGRAMERJA
enega izvajalca**
2. **ORGANIZATORJA
dva izvajalca**
3. **OPERATERJA na sistemu
enega izvajalca**

Poleg splošnih pogojev morajo kandidati izpolnjevati še naslednje posebne pogoje:

- pod 1.:
— visoka ali višja šolska izobrazba ekonomske ali tehnične smeri
— najmanj tri leta delovnih izkušenj pri opravljanju delovnih nalog v AOP
— znanje programskih jezikov assembler in cobol
— pasivno znanje angleškega jezika
pod 2.:
— visoka ali višja šolska izobrazba
— tri leta delovnih izkušenj pri opravljanju delovnih nalog v AOP
— znanje programskih jezikov RPG in cobol
— pasivno znanje angleškega jezika
pod 3.:
— srednja ali poklicna šola
— pasivno znanje angleškega jezika

Za moške kandidate je zaželeno, da imajo odslužen vojaški rok.

Za izvajalce je predvideno poskusno delo tri mesece.

Stanovanja niso zagotovljena, bodo pa v naslednjem letu.

Kandidati naj pošljejo prijave na naslov: »POLZELA« — Tovarna nogavic, Polzela ali pa prinesejo osebno in oddajo v kadrovske službi

Vsi kandidati bodo obveščeni o izbiri v 30 dneh po oddani prijavi.

**DO VIZ ŠENTJUR
TOZD OSNOVNA ŠOLA
ŠENTJUR PRI CELJU**

razpisuje
dela in naloge

UČITELJA zg — ze

Pogoj: končana višja ali visoka izobrazba ustrezne pedagoške smeri.

Prijave pošljite na TOZD Osnovna šola Šentjur pri Celju v roku 15 dni po objavi.

**Temeljna organizacija združenega
dela GOSTINSTVO IN TURIZEM
CELJE**

načrtuje v svojem srednjeročnem programu razvoja intenzivno gospodarsko rast in pospešen razvoj svoje gostinske in turistične dejavnosti. V ta namen želi v skladu z razvojnimi programi pridobiti zadostno število strokovno in delovno usposobljenih gostinskih delavcev, zato

objavlja
sistemizirana dela in naloge

- a) za potrebe HOTELA »MERX« — kuharje in natarjarje
- b) za potrebe RESTAVRACIJE HUDINJA — kuharje in natarjarje
- c) za potrebe ESPRESSO v ŠENTJURJU — kuharje in natarjarje
- d) za potrebe gostišča »ZARJA« v GORICI PRI SLAVNICI — kuharje in natarjarje

Od kandidatov pričakujemo:
— da so končali poklicno šolo gostinske smeri
— da že imajo osnovne delovne izkušnje v poklicu in stroki
Kandidatom lahko nudimo:
— stimulativne osebne dohodke na podlagi dosežene delovne uspešnosti in poslovne učinkovitosti delovne enote
— pomoč pri strokovnem in delovnem usposabljanju in izobraževanju v poklicu in stroki

Delavci sklenejo delovno razmerje za nedoločen čas s polnim delovnim časom in posebnim pogojem dvomesečnega poskusnega dela.

Ponudbe kandidatov pričakujemo v 15 dneh po objavi v Novem tedniku v kadrovske socialnem oddelku delovne organizacije »MERX« Celje, Kocenova 2a ali neposredno v TOZD gostinstvo in turizem — Hotel Merx, Ljubljanska cesta.

Kandidate bomo o izbiri pismeno obvestili najkasneje v 30 dneh po zaključenem roku za zbiranje prijav.

**»SIGMA« ŽALEC
Komisija za delovna razmerja
TOZD Vransko**

Zaradi večje investicije na TOZD Vransko

vabimo

k sodelovanju delavce za opravljanje naslednjih delovnih opravil in nalog:

1. 7 KV KLJUČAVNIČARJEV
2. 5 KV KLEPARJEV
3. VEČ POMOŽNIH DELAVCEV
4. VEČ VARILCEV Z ATESTI

POGOJI:
pod 1. in 2. se zahteva ustrezna poklicna šola z dvoletnimi delovnimi izkušnjami
pod 3.: se zahteva osnovnošolska izobrazba in 1 leto delovnih izkušenj
pod 4.: se zahteva varilski tečaj in 1 leto delovnih izkušenj

Podjetje ima ustrezne prostore, zagotovljeno družbeno prehrano in ugodne prometne zveze do obratnih prostorov.

Pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev naj kandidati pošljejo v 10 dneh po objavi na naslov: »SIGMA« ŽALEC, Pečnikova 1 — splošno-kadrovskega sektorja.

Kandidati morajo poleg splošnih pogojev imeti odslužen vojaški rok.

**Tovarna arom in eteričnih olj
»Etol-IFF« Celje**

potrebuje
za opravljanje del in nalog

KUHARICE

v počitniškem domu na Voglu

v zimski sezoni od januarja do aprila 1979 sposobno in zanesljivo osebo, ki bi imela veselje in pravičen odnos do dela z gosti.

Interesentkam nudimo urejene pogoje dela in stimulativni osebni dohodek. Svoje vloge naj pošljejo ali pridejo osebno na razgovor v kadrovske oddelke, Ipavčeva ulica 18.

**TOZD VELEPRODAJA n. sol. o.
Teharska cesta 1 — CELJE**

Delavski svet

objavlja

JAVNO LICITACIJO

za prodajo naslednjega osnovnega sredstva:

AVTOBUS (kombi)

znamke IMV tip 2200 D, sedežev 11 + 1. Leto proizvodnje 1977, za izklicno ceno 110.000,— din in prometni davek

Javna licitacija bo 27. 11. 1978 od 7. do 9. ure v TOZD Veleprodaja, Teharska 1. Oglede uro pred licitacijo.

Pred pričetkom licitacije morajo zainteresirani položiti 10 odst. izklicne cene osnovnega sredstva.

**STAVBNA ZEMLJIŠKA SKUPNOST
OBČINE ŽALEC**

ponovno razpisuje
po sklepu seje obeh zborov skupščine skupnosti dela in naloge

SEKRETARJA

Stavbne zemljiške skupnosti

POGOJI:

— višja izobrazba pravne, gradbene, ekonomske, organizacijske ali upravne smeri ter ustrezna

— družbeno-politična aktivnost

— moralnopolitična neoporečnost

— organizacijska sposobnost in

— najmanj dveletna praksa na podobnih delih oz. roma nalogah

Imenovanje velja za dobo štirih let.

Kandidati naj pismene vloge z dokazili o izobrazbi in življenjepisom pošljejo v 10 dneh po objavi razpisa na naslov: Komunalno podjetje Žalec, Nade Cilenšek 5 — z oznako »za razpisno komisijo Stavbne zemljiške skupnosti«.

Kandidate bomo obvestili v 15 dneh po izbiri.

M

OGLASI

PRODAM

KUPERSBUSCH peč, popolnoma novo, prodam ali zamenjam za suha bukova drva. Stane Klančnik, Smarje 25, Skofja vas. GUMI voz, 12 ali 14 col, vrtna vrata (široka 3,5 m) prodam, tudi na kredit. Jože Šariha, Platnovce 12, Grobelno.

MANJSO hišo na deželi, vseljivo takoj, prodam. Informacije popoldne: Celje, Breg 50.

R 16, letnik 1970, prodam po ugodni ceni. Boris Platovšek, Glinsko 4 pri Ljubčini.

GARAZO v Trubarjevi ulici na Otoku prodam. Ponudbe pod oznako »Najboljšemu ponudniku«. TELEVISOR, črna bel, korenje, prodam. Kličite po 15. uri po tel. 21 285.

DOMAČA kokoška jajca — dnevno sveža, prodajamo po ugodni ceni. Valilnica Vinter, Lopata 55, Celje.

MERCEDES karonar, 2,30x1,50x1,10, generalno v celoti prenovljen, prodam za 10 M ali zamenjam za osebni avto. Drago Redenšek, Sevnica, Heroja Maroka 24.

SKODO 100, letnik 73, prodam. Franc Medved, Prebold 127 d. TERMOAKUMULACIJSKO peč prodam za 2.000,00 din. Benkoč, Malgajeva 16/I, Celje.

125 PZ, letnik 1973, ugodno prodam. Milan Knapčič, Debro 15, Laško.

BALKONSKO okno in vrata — rabljeno, prodam. Informacije vsak dan od 16. ure dalje. Ratej, Skvarčeva 14, Celje.

KOPALNO kad, 1,70 m, štedilnik na trdo gorivo in hladilnik hmo prodam po nizki ceni. Ogled vsak dan v Skvarčevi 17, Celje.

FIAT 750, letnik 1972, vozen, prodam. Cena 1.300,00 din. Stanislav Pecl, tel. 23 531 int. 08.

AMI 8, letnik 1973, karamboliran, prodam za 6000 din. Bibič, Slovenjalec, tel. 23 771.

»HOHNER« klavirsko harmoniko, 120 basov, odlično, ugodno prodam. Koželj, Partizanska 51, Celje.

TRAVNIK, v izmeri 1,19 ha, v Slatini, prodam. Dominik Zlavs, Loče 14a, Smarje v Rožni dolini.

VEC KRAV — na izbiro, prodam. Roman Cater, Zadobrova 40.

PRALNI stroj candy, štedilnik na trdo gorivo, električni štedilnik, šivalni stroj bogat in belo samsko sobo prodam. Moša Pijade 5, blizu Kladivarja.

TELICO, breje 6 mesecev, prodam. Stanko Slomšek, Proseniško 31, Sentjur.

SEDEŽNO garnituro: kavč in dva

Občinska skupnost socialnega skrbstva Žalec

išče urejeno družino, ki bi bila pripravljena sprejeti v oskrbo

OTROKA — NOVOROJENČKA

V poštvi bi prvenstveno prišla družina, ki bi tega otroka po preteku enega leta tudi bila pripravljena posvojiti.

Prosimo, da se zainteresirani oglasite na skupnosti socialnega skrbstva oz. nas pisмено obvestite.

Območna vodna skupnost SAVINJA — SOTLA Celje

obvešča

občane, krajevne skupnosti, samoupravne interesne skupnosti in druge samoupravne organizacije in skupnosti, družbenopolitične skupnosti, društva in druge

o javni razgrnitvi osnutka vodnogospodarskih osnov Slovenije

Osnutek vodnogospodarskih osnov je javno razgrnjen pri pristojnih občinskih upravnih organih v občinah: Celje, Laško, Velenje, Žalec, Mozirje, Sentjur pri Celju, Smarje pri Jelšah od 25. novembra do 25. decembra 1978.

Območna vodna skupnost SAVINJA - SOTLA, Celje

folija prodam. Križnik, Cesta Zalskega tabora 5, 63310 Žalec. FIAT 850, registriran do julija 1979, leta in rezervne dele ugodno prodam. Brecl, Hrenova 19, Strmec pri Voljniku.

OTROŠKO posteljo z jogi vložkom, dobro ohranjeno, prodam. Telefon št. 24 226.

KOMBI 750, nevozen, prodam za dele. Stefan Agatič, Jenkova 16, Celje.

MLADE psičke — volčjaki, čiste pasme, prodam. Ani Lipovšek, Jankova 12, Voljnik.

SPACEKA, l. 73, prenovljenega, krožno žago in prikolico za osebni avto prodam. Vprašajte po telefonu 770 111, popoldne.

KONJA, težkega, za vsa kmečka dela in NSU 1200 prelis prodam po ugodni ceni. Marjan Zabukovnik, Založe 32, Polzela.

OTROŠKO sobo »Matjaž« s pogradji, za dva, prodam. Zelinka, Celje, Kajuhova 9/I.

KOLUTNI magnetofon grundig TK 14 L s koluti prodam. Rebernik, Kraigherjeva 11, Celje.

DIVAN in omaro, dobro ohranjeno, poceni prodam. Brečko, Celje, Tremereje.

RDEČE vino, naravno z brajdi, od 5 l naprej, po 15 din liter, prodam. Franc Špilak, Nova vas, Celovška 16, Celje.

NSU 1200, letnik 1971, karamboliran, prodam. Ogled po 14. uri, ter otroški voziček globok in športni. Branko Petrina, Ul. Frankolovskih žrtvi 15, Celje.

ZASTAVO 750, letnik 1974, ugodno prodam. Ogled mogoče popoldne. Stanko Feldin, Proseniško 19, Sentjur.

NEMSKEGA ovčarja, mladega, z rodovnikom, prodam. Martin Gačner, Kukovčeva 14, Celje.

KOMBI IMV 1600 zastekljen, letnik 1970, registriran do novembra 1979, prodam ali zamenjam za osebni avto. Ludvik Eržen, Bukovžlak 2, Teharje.

PARCELO, 3000 kv. m, primerno za vikend, prodam. Telefon 25 681. PRASICA za zakol, 150 kg, prodam. Stanko Miheličič, Goričica 9, Sentjur.

KADETT, letnik 1973, prodam. Martin Verbovšek, Ojstro n.h., Laško.

SPALNICO, samsko in kuhinjo, v zelo dobrem stanju, prodam v Zalcu. Polzvedbe: Marija Zorko, Dom oskrbovancev Polzela.

BETONSKO železo premera 0,5, ca. 300 kg, prodam. Tel. 25 048, popoldne.

GLOBOK otroški voziček »tribunas«, modre barve, prodam. Informacije po tel. 28 759.

DVOSTANOVANJSKO hišo z nekaj zemljo, vinogradom, v Zagradu blizu starega gradu, na lepi razgledni točki, prodam. V hiši je voda, elektrika, telefon. Verica Lednik, tel. 22 682.

KRZENEN plašč, štev. 40, rabljen, prodam. Ogled mogoče 24. in 25. novembra popoldne pri Košič, Celje, Teharska 29.

PRASICA za zakol prodam. Andrej Ojstršek, Ogoreve 1, Štore. TRAKTOR ferguson, 35 KM, registriran in gumi voz, 12 col, prodam. Anton Košec, Ogoreve 2, Štore.

AVTO škoda, letnik 1970, registriran do novembra 1979, prodam. Martin Jerab, Verpete 8, Frankolovo.

TRAKTOR pasquali, 26 KM, freza, plug in škropilnica, prodam zaradi preusmeritve. Možno na kredit. Milan Guček, Cesta II. grupe odredov 10 (Ostrožno), Celje, tel. 28 659.

AVTO škoda športno, letnik 1975, prodam. Informacije v Frizerskem salonu Dobrne.

AVTO AMI 8 break, odlično ohranjen, dec. 72, prevoženih 82.000 km, reg. do maja 1979, prodam. Cena po dogovoru in motor APN 4 — športno predelan. Tomaž Mrevlje, Mozirje 178 — popoldne.

POHISTVO za dnevno sobo poceni prodam, delno tudi na obroke. Fonda, Moše Pijade 8, Celje (v bližini restavracije Kladivar).

STANOVANJA

MLAJSI delavki oddam ogrevano sobo. Marica Križnik, Zagrad 106, Celje.

MLAD zakonski par, brez otrok, išče garsonjero ali prazno sobo s kopalnico, v bližini bolnice ali središča mesta. Pismene ponudbe pod oznako »Zdravnika«.

OPREMLJENO sobo s posebnim vzhodom oddam mlajšemu moškemu. Celje, Popovičeva 41.

OPREMLJENO sobo, centralno ogrevano, sanitarije WC in kopalnica, oddam. Zglasite se na naslovu: Kot 10, Rogaška Slatina.

STANOVANJE ali ogrevano sobo s souporabo kopalnice iščem. Pismene ponudbe pod »Samski«.

DIJAKINJI iščeta sobo v bližini

Ulice 29. novembra. Pismene ponudbe pod oznako »Decembar«. NEOPREMLJENO sobo in kuhinjo išče mati enajstletnega sina. Nudim nagrado in plačam najemnino za leto dni naprej. Pismene ponudbe pod »Nujno«.

MLADA zakonca iščeta v okolici Celja stanovanje, ali pomoč ostarelim na manjšem posestvu pri delu. Pismene ponudbe pod oznako »Poštena«.

ZDRAVSTVENI center Celje nujno potrebuje družinsko stanovanje za zdravnika in sobe za samske osebe. Kdor nam lahko pomaga, naj to sporoči pisмено ali po telefonu (štev. 22 222 ali 21 521 int. 218) referentu za stanovanjske zadeve Zdravstvenega centra Celje, Oblakova 5.

KUPIM

APEKAL, mali kamion na tri kolesa, kupim. Tel. (028) 367 656, Novi Sad.

HISO v Laškem ali bližnji okolici kupim. Informacije po telefonu 22 372, Oberžan.

OTROŠKO kolo, dobro ohranjeno, kupim. Telefon 24 226.

GARAZO v Novi vasi kupim ali vzamem v najem. Ulica bratov Vošnjakov 3, stan. 24 (stolpnica).

FIAT 850, malo rabljen, kupim na kredit. Pismene ponudbe pod oznako »Dobro ohranjeno«.

ZAPOSILITEV

MOSKI, star 40 let, išče zaposlitev pri kmetih. Pismene ponudbe

DELOVNA SKUPNOST KRAJEVNE SKUPNOSTI LAŠKO

razpisuje prosta delovna mesta:

1. Šofer C kat. z znanjem vožnje s traktorjem;
2. Več delavcev NK ali PK smeri (nakladalec smeti)

Osební dohodki v skladu pravilnika o osnovah in merilih za delitev sredstev za osebno in skupno porabo.

Razpis velja 10 dni po objavi.

Komisija za delovna razmerja pri TOZD ZA PTT PROMET CELJE

vabi k sodelovanju delavce za opravljanje del in nalog

DOSTAVLJAČ pri ptt enoti Žalec, Laško, Slovenske Konjice in Zreče

Poleg splošnih pogojev morajo kandidati izpolnjevati še naslednje:

- končana osemletka ali najmanj 6 razredov osnovne šole
- vozniško dovoljenje za vožnjo z mopedom in
- odslužen vojaški rok

Kandidati naj vložijo pismene prijave z dokazili v roku 15 dni po objavi na naslov:

Komisija za delovna razmerja pri TOZD za ptt promet Celje, Celje, Titov trg 9.

ZDRAVSTVENI CENTER CELJE TOZD ZDRAVSTVENI DOM LASKO

vabi k sodelovanju delavca za opravljanje delovnih opravil

PREDSEDNIK KOLEGIJSKEGA POSLOVODNEGA ORGANA TOZD

POGOJI:

Visoka medicinska izobrazba in 2 do 5 let delovnih izkušenj v stroki. Odslužen vojaški rok.

Osební dohodek po pravilniku o razporejanju dohodka, čistega dohodka in za delitev sredstev za osebne dohodke in skupno porabo TOZD ZDRAVSTVENI DOM LASKO.

Prošnje vložite v 15 dneh od dneva objave razpisa na ZC CELJE — TOZD ZDRAVSTVENI DOM LASKO.

Prijavljene kandidate bomo o izidu izbire obvestili v 10 dneh po opravljeni izbiri.

»TKANINA« n. sol. o. Celje TOZD VELEPRODAJA n. sol. o.

Odbor za delovna razmerja

oglašja prosta dela oziroma naloge

1. ČISTILKE

Pogoj: NK delavka

2. 2 PRODAJALCEV

Pogoj: KV prodajalec

Kandidati bodo združili delo s posebnim pogojem 3 mesečnega poskusnega dela.

Vloge sprejema sektor za samoupravno organiziranost in kadre, »TKANINE« Celje, Prešernova 10/IV v roku 15 dni od dneva objave.

Kandidati bodo pisмено obveščeni o izbiri v roku 30 dni po opravljeni izbiri.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage žene

Marije Selič

in sina

Darka

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste ju v tako velikem številu spremlili na njuni zadnji poti, darovali vence in cvetje, nam izrazili sožalje ter nas v težkih trenutkih tolažili. Posebno se zahvaljujemo dr. Drnovšku za njegovo prizadevnost in prijaznost pri zdravljenju žene Marije ter vsemu osebju internega A oddelka. Prav tako se zahvaljujemo za dolgoletno zdravljenje dr. Smida iz Planine pri Sevnici, duhovščini sv. Jožefa, godbi tovarne EMO, pevcem iz Luč ob Savinji ter govorniku za poslovalne besede. Prisrčna hvala za vso pomoč kolektivom: Zlatarne, Dimnikarstvo, Cinkarna, Zavodu za rehabilitacijo invalidov, vsem stanovalcem Dolarjeve in Bohoričeve ulice, prijateljem, ki so okrasili njun zadnji dom, družinam Likovič, Štuki in Pisanec.

Za njima žalujejo:

mož Franc, sinovi Stanko, Franci, Edi z družino, hčerki Nada z možem in Marija z družino ter drugo sorodstvo

Kava izbrana

za vas

a za vas kava izbrana

KRONIKA

slovensko
ljudsko gledališče
celje

Sobota, 25. nov., ob 16. in 20. uri — Šehovič: KURBE. Gostovanje v Idriji.

Sobota, 25. nov., ob 11. uri — S. Makarovič: SEN ZELENJAVNE NOČI. Gostovanje Mladinskega gledališča — 3. šolski abonma.

Ob 15. uri — S. Makarovič: SEN ZELENJAVNE NOČI — 4. šolski abonma.

Ponedeljek, 27. nov., ob 10. in 13. uri — Hachfeld: ZMURKOVI OTROCI. Gostovanje v Radečah.

Ponedeljek, 27. nov., ob 14.30 — S. Makarovič: SEN ZELENJAVNE NOČI — 1. šolski abonma.

Torek, 28. nov., ob 12.30 — E. Albee: ZGODBA O ZIVALSKEM VRTU. Gostovanje v Zaporih v Celju.

Sobota, 2. dec., ob 19.30 — Šehovič: KURBE. Gostovanje na Jesenicah.

TV SPORED

NEDELJA, 26. 11.

8.30 Poročila

8.55 Za nedeljsko dobro jutro: Vili Petrič, Stijerje kovač

9.25 625

9.45 Odborniki — nanizanka TV Sarajevo

10.30 Čebelica Maja — otroška oddaja

10.55 Skrivnost pletenega koša — serijska oddaja

11.25 Mosaik

11.30 Kmetijska oddaja

12.30 Poročila (do 12.35)

Kaj vemo o ...

TV šetnik

Poročila

Dosje našega časa: Leto 1966

Moda za vas

Sportna poročila

Amerikanec v Parizu, film

19.10 Risanka

19.20 Cikcak

19.30 TV dnevnik

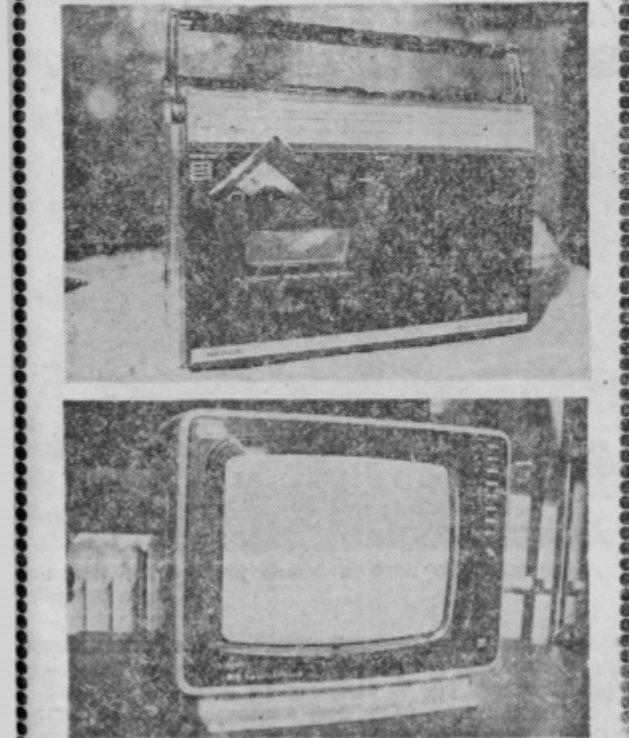
19.55 Propagandna oddaja

20.00 A. Marodič: V precepu — oddaja iz cikla Poti in stran-poti

Poiščite v ... TEHNIKI

Avtoradio s kasetofonom UNISEF za 2.714,75 din in tranzistor s kasetofonom WESTAN RER (2.334,85 din) ali tranzistor s kasetofonom AMBASADOR (2.715,35 din).

Priporočamo pa vam tudi nakup tranzistorja s kasetofonom BUSH — na sliki — 2.947,70 din in TV sprejemnik color SHARP za 15.991,20 din.

KOVINOTEHNA
TOZD Tehnična trgovina

19.30 TV dnevnik

19.55 Propagandna oddaja

20.00 Diagonale

20.30 Propagandna oddaja

20.35 Stendhal: Lucien Leuwen — TV nadaljevanje

21.30 Glasbeni magazin

22.15 TV dnevnik

Oddajniki II. TV mreže:

17.10 TV dnevnik v madžarščini

17.30 TV dnevnik

17.45 Pionirske TV novice

18.15 Nove knjige

18.45 Otroci Koreje pojo Titu

19.30 TV dnevnik

20.00 Aktualna oddaja

20.50 24 ur

21.00 Znanost

22.05 Dokumentarna oddaja

SREDA, 29. 11.

9.30 Poročila

9.35 A. Marodič: Dan zmage — 2. del oddaje TV Zagreb

10.05 Beli Bim in Črno uho — I. del mladinskega filma

11.35 Partizanske pesmi — oddaja iz cikla Naša pesem

12.00 Poročila (do 12.35)

Z besedo in sliko: Prišel je pevec slovenske dežele

Foskočna domišljija

Akrobatsko smučanje

Sport

Poročila

Dosje našega časa: Leto 1967

Ne prezrite: Studijska knjižnica na Ravnah

Punčarska pesem — I. del

19.10 Risanka

19.20 Cikcak

19.30 TV dnevnik

19.55 Propagandna oddaja

20.00 Framična oddaja

21.30 Sportni pregled

22.00 Propagandna oddaja

22.05 TV dnevnik

22.20 Večer revolucionarnih pesmi — oddaja TV Sarajevo

23.20 Poročila

Oddajniki II. TV mreže:

TV dnevnik v madžarščini

TV dnevnik

Dokumentarna oddaja

Popularna glasba

19.30 TV dnevnik

20.00 TV drama

21.15 Večera, danes, jutri

21.35 Zabavna glasba

22.05 Človek in okolje (do 22.50)

STE ŽE POMISLILI NA OBJAVO V RADIU CELJE

CETRTEK, 30. 11.

9.30 Poročila

9.35 A. Marodič: Dan zmage — 3. del oddaje TV Zagreb

10.05 Beli Bim in Črno uho, 2. del mladinskega filma

11.20 Po poteh spominov

11.45 Poročila (do 11.50)

12.55 Nogomet Beograd : Borac — prenos, v odmoru Propagandna oddaja

14.55 Boks »Zlata rokavica« — prenos

17.30 Stare japonske pravilice

17.45 Zvezde opoldne — dokumentarni film

18.05 Poročila

18.10 Tako smo začeli

19.10 Risanka

19.20 Cikcak

19.30 TV dnevnik

19.55 Propagandna oddaja

20.00 Hajka — celovečerni film

21.35 Srečanje (Jakac-Augustinčič)

21.55 Propagandna oddaja

22.05 TV dnevnik

Oddajniki II. TV mreže:

18.30 TV novice

18.45 Narodna glasba

19.30 TV dnevnik

20.00 Kino oko

23.30 24 ur

PETEK, 1. 12.

9.00 TV v šoli: Slovensčina, Rusčina, Od petka do petka, Gibanje živih bitij

10.00 TV v šoli: Angleščina, Risanka, Zgodovina (do 11.05)

15.00 TV v šoli — ponovitev (do 16.00)

16.15 Zverinice iz Resije: Kako se je lisica naučila leteti

16.35 Ko je moj oče bil v koncentracijskem taborišču, oddaja iz cikla Vojne zgodbe

17.00 Gottwaldov: Svetovno rokometno prvenstvo za ženske — prenos srečanja Jugoslavija : Romunija, v odmoru Obzornik

18.10 Risanka

18.15 Domači ansambli: Ptujski festival

18.40 Izbrana študija in poklica: Vojški poklic

19.10 Risanka

19.20 Cikcak

19.30 TV dnevnik

19.55 Propagandna oddaja

20.00 Kar bo, pa bo — zabavno glasbena oddaja (za JRT)

21.00 Propagandna oddaja

21.05 Razsvetli: Dodajmo življenje letom

21.50 Propagandna oddaja

21.55 TV dnevnik

FABJAN TRETJI V EVROPI

Znani celjski judoist in državni prvak Marjan Fabjan je dosegel svoj največji uspeh v sedemletni športni karieri. Na evropskem mladinskem prvenstvu, ki je bilo na Madžarskem je osvojil odlično tretje mesto v kategoriji do 78 kilogramov in kot edini hrvatski judoist osvojil bronasto kolajno.

22.30 Baretta — serijski film

23.00 Poročila

Oddajniki II. TV mreže:

17.10 TV dnevnik v madžarščini

17.30 TV dnevnik

17.45 Magnet, otroška oddaja

18.15 Družbena tema

18.45 Glasbeni amaterji

19.30 TV dnevnik

20.00 Kulturni mosaik

21.00 Večera, danes, jutri

21.30 Portreti

21.50 Glasbena oddaja

22.50 Cribbins — humoristična oddaja (do 23.30)

SOBOTA, 2. 12.

8.00 Poročila

8.05 Stare japonske pravilice

8.20 Carobna žoga

8.35 Z besedo in sliko: Prišel je pevec slovenske dežele

8.55 Dan zmage, oddaja TV Zagreb

9.25 Dokumentarna oddaja

Izbrana študija in poklica: Sociologija

A. Dombrowska: Noči in dnevi, TV nadaljevanje

Trimska televizija

Poročila

12.55 Nogomet Budućnost : Partizan — prenos (do 14.50) v odmoru Propagandna odd.

15.30 Poročila

15.35 Otok srebrnih čepelj — mladinski film

16.55 Košarka Partizan : Bosna — prenos, v odmoru Propagandna oddaja

18.35 Obzornik

18.45 Muppet show

19.10 Risanka

19.20 Cikcak

19.30 TV dnevnik

19.55 Propagandna oddaja

20.00 Popi — celovečerni film

21.35 Moda za vas

21.45 Poročila

625

Oddajniki II. TV mreže:

17.50 Narodna glasba

18.20 TV novice

18.35 Apokalipsa živali — dokumentarna serija

19.30 TV dnevnik

20.00 Glasbena oddaja

21.00 24 ur

21.10 Feljton

21.40 Sportna sobota (do 21.55)

PROM. NESREČE

SREČANJE NA MOSTU

Iz Radeč proti Sevnici je peljal z osebnim avtomobilom Zeljko Strkalj iz Bregane. V Doljem Boštanju pri mostu čez reko Mirno je z nasprotni smeri pripeljal z avtobusom Stanislav Kregar iz Celja. Ta je pravočasno opazil, da voznik Strkalj vozi prehitro in da bo zapeljal na most, kjer je cestnišče zoženo ter mu je dal svetlobni signal. Strkalj je začel zavirati, vendar ga je zaradi velike hitrosti zaneslo v desni vogal ograje mostu, nato pa odbilo v prednji del avtobusa. Pri tem je bila težje poškodovana Strkaljeva sopolnica Marija. Škode je za 260 tisoč din.

V MEGLI V TOVORNJAK

Na cesti Zreče-Bohorina je prišlo do nesreče, katero je povzročil voznik osebnega avtomobila Karel Kresnik iz Gorenja, ko je zaradi nepriemerne hitrosti in v megli zapeljal v zadnji lev del tovarnjaka s prikolico. Pri tem je bil voznik Kresnik poškodovan, škode pa je za 20 tisoč din.

TRGOVSKO
PODJETJE

moda

CELJE

V Modini prodajalni VESNA imajo poleg ostalega v tem času tudi veliko in pestro izbiro moških in ženskih pletenin.

VELETRGOVSKO, GOSTINJSKO-TURISTIČNO
IN PROIZVODNO PODJETJE CELJE

TOZD Prodaja Šentjur
Komisija za delovna razmerja in družbeni standard

TOZD PRODAJA ŠENTJUR

objavlja
sistemizirana dela in naloge

3 PRODAJALCEV tehniške stroke za potrebe poslovne enote RESEVNA v Šentjuru.

Pričakovani pogoji:

- poklicna šola trgovske smeri z delovno usposobljenostjo na področju prodaje tehniškega blaga,
- najmanj enoletne delovne izkušnje pri nalogah prodajalca v tehniških trgovinah,
- razvite sposobnosti komuniciranja z ljudmi.

Delo se sklepa za nedoločen čas s polnim delovnim časom z obveznim posebnim pogojem enomesečnega poskusnega dela.

Delavčev osebni dohodek je neposredno odvisen od doseženih delovnih rezultatov, delovnega prispevka in uspešnega gospodarjenja v poslovni enoti.

Pismene in ustne ponudbe z dokazili o izpolnjevanju zahtevanih pogojev sprejema kadrovska socialni oddelek delovne organizacije »MERX« Celje, Kocnova 2a ali neposredno TOZD PRODAJA Šentjur v 15 dneh po objavi v sredstvih javnega obveščanja.

KONUS

SLOVENSKE KONJICE

— DS Skupnih služb

vabi
k sodelovanju

ARANŽERSKEGA TEHNIKA

za aranžiranje izložb in razstavnih prostorov na sejmi

POGOJI:

aranžerski tehnik s 3-letno primerno prakso, zaželen lastni osebni avtomobil zaradi pretežno terenskega dela.

Kandidati naj se javijo v kadrovski službi KONUS, Slovenske Konjice, Tone-ta Melive 3 pisмено ali osebno.

Objava velja do zasedbe.

BERLINSKI VTISI (3)

BERLINSKE ZNAMENITOSTI

Berlinski zid, največjo znamenitost hladne vojne in blokoyške razkisanosti sveta smo že opisali. Ima pa mesto ob reki Spree še dolgo vrsto drugih zanimivosti, seveda starih in novih. Veliko kulturnih spomenikov je bilo sicer porušeni, mnoge so obnovili, nekateri tudi ne. Največ kulturnih in zgodovinskih stavb je v vzhodnem Berlinu, kajti tisti del vzhodno od brandenburških vrat je bil mestno jedro cesarske prestolnice. V vzhodnem Berlinu je tudi največ muzejev, tam je slovita garnizijska četrt Pankow, tam so bile tudi glavne stavbe Hitlerjevega tretjega rajha, kot Reichskanzlei itd.

Zahodni Berlin je manjka-joče kulturne ustanove, po delitvi mesta na dva blokoyška dela, postavil na novo. Tako je nova filharmonija, ki jo Berlinčani, ki se radi norčujejo iz sebe in svojega mesta, imenujejo »glasbena garaža«, ker je stavba bolj podobna garaži v nadstropjih kot kulturni hiši. Vendar je v njeni notranjosti izredno akustična koncertna dvorana 60 metrov dolga in 55 metrov široka in ima 220 sedežev.

V bližini in na območju »Tiergartna« je kongresna hala, ki so jo Berlinu postavili Američani. Njena streha je nekaj posebnega. V Berlinu pravijo, da je taka kot

»breja školjka«, srbske obiskovalce spominja na srbsko šajkačo, mene pa je spomnila na mamine janeževe upognjence.

Posebna znamenitost je obnovljena graščina »Schloss Charlottenburg«, v katerem je muzej in v njem zbirka po vsem svetu zbranih znamenitosti. Tu je tudi znameniti doprsni kip egiptovske kraljice Nofretete, za katero kroži dovtip, da bi jo Nemci kmalu zamenjali z Egipčani za

PISE: JURE KRAŠOVEC

medvojno zajeto maršalsko palico Hitlerjevega puščavskega lisjaka Erwina Rommela.

Tudi grad Spandau je star zgodovinski spomenik. Toda nemški neonacisti škilijo tja-kaj bolj zaradi sodobnejšega razloga. V njem je še vedno zaprt Hitlerjev namestnik Rudolf Hess, za katerega menijo, da bi ga mednarodna justica morala izpustiti na prostost.

Stojim na pločniku nekdanje »Unter den Linden«. To je ena glavnih Berlinskih avenij, po kateri so v letih Hitlerjevih pohodov korakale vojaške, esesovske in esajevske standarte in polagale pred svojega fuhrerja prapore premaganih armad in divizij. Danes ima na zahodnem delu novo ime: Cesta 17. junija, v spomin na vstajo vzhodnih

Berlinčanov iz leta 1953. Od brandenburških vrat proti vzhodu je avenija obdržala staro ime.

Nekajkrat sem že omenil brandenburška vrata, ki naj bi tekmovala s pariškim slavolokom zmage in dvigala nemško zgodovino pohodov na raven rimskih osvajalcev, ki so si po svetu postavljali slavoloke zmage. No, brandenburška vrata imajo tudi novejšo znamenitost. Na vrhu stebrišča brandenburških vrat je upodobljena grška boginja Atena na bojnem vozu, torej simbol vojne, ki si ga drevena boginja deli z vlogo modrosti in zaščitnice Aten. Vrata stojijo na vzhodni strani berlinskega zidu. Pa so se spomnili mestni očetje na vzhodu in bojni voz boginje, ki je prej bil obrnjen proti zahodu, obrnili v nasprotno smer. Kakšno idejo so s tem zasledovali, nisem nikjer prebral. Imam pa vtis, da so si naredili slabo uslugo, kajti Atena kot boginja vojne je zdaj svojo sulico z zmagovitim vencem obrnila na vzhod, kot da vodi sile zahoda novim bojnim ciljem nasproti. Za njenim hrbtom pa anahronistično plapolja vzhodnonemška državna zastava. So pač težave z antično boginjo v svetu sodobnih mednarodnih razprtij.

Prilodnjič:

PRST ZGODOVINE SVARI

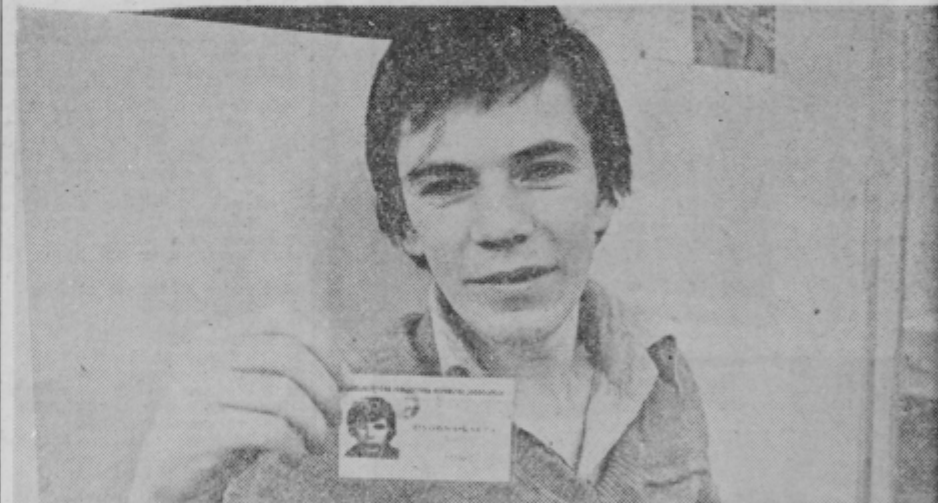
Brandenburška vrata so »vkomponirana« v berlinski zid. Atena, kot boginja vojne je bila obrnjena proti vzhodu. V ozadju moderna arhitektura vzhodnega dela Berlina.

Prisrčen sprejem so filmskim delavcem pripravili na osnovni šoli Frankolovo, kjer so se učenci pogovarjali Jože Zupan, Metod Pevec, Tanja Gobec, Irena Felicijan, Zvone Agrež in Jane Kavčič.

Filmske ustvarjalce so na osnovni šoli I. celjske čete dobesedno obkolili v premajhni risalnici in časovna stiska je bila več kot očitna.

Slavko Stimac nam je s ponosom pokazal svojo novo in seveda prvo osebno izkaznico. Dopolnil je 18 let.

Vse foto D. Medved

Na 23. evropskem prvenstvu šolanih psov v zahodnonemškem Kaslu je jugoslovanska ekipa zasedla 4. mesto. Zelo dobro se je izkazala Nuška Sergio, članica Kinološkega kluba iz Zalca, z dobermanom Polluxom in je zasedla odlično peto mesto. — Na sliki: Nuška Sergio s Polluxom na mednarodnem tekmovanju v Zalcu, kjer je zmaga.

T. TAVČAR

SLAVKO STIMAC PRISPEL V CELJE Z LOKALNIM AVTOBUSOM

Slavko Stimac je prišel po dokaj čudnih poteh v Celje. Na pot je krenil iz Beograda, kjer živi in obiskuje tretjo letnik gimnazije. Odpravil se je z letalom v Zagreb, da bi nadaljeval pot z avtobusom v rodno Liko v Pribišće pri Gospiću, da bi v rojstni občini dvignil osebno izkaznico, ker je pred mesecem dni dopolnil 18 let. Nato je od doma krenil z vlakom v Ljubljano, tam pa je prešel na avtobus in se odpeljal v Celje. Ko se je peljal proti Celju, je v avtobusu zadremal, kajti premagala ga je utrujenost. Ko se je prebudil iz dramavice, je videl luči in hiše ter vprašal sopotnika, če je že v Celju. Ko mu je ta priklimal, je Slavko izstopil in na žalost čez nekaj časa ugotovil, da je »pristal« v Zalcu, kjer je seveda počakal na lokalca in se končno pripeljal v Celje.

Tako vidimo, da prvo srečanje s polnoletnostjo že kar na začetku terja dokajšnjo mero pozornosti. Slavko je prišel v Celje sicer utrujen, a vesel in zadovoljen, še bolj pa potem, ko je videl, kako ga je povsem polna kinodvorana navdušeno pozdravila prvič v Celju.

NOVI tednik 46

NOVI TEDNIK — Glasilo občinskih organizacij SZDL Celje, Laško, Sl. Konjice, Sentjur, Šmarje pri Jelšah in Zalec — Uredništvo: Celje, Trg V. kongresa 3a, poštni predal 161. Naročnina in oglasi: Trg V. kongresa 3a — Glavni in odgovorni urednik: Milan Seničar, tehnični urednik: Franjo Bogadi — Redakcija: Milan Božič, Jure Krašovec, Drago Medved, Mateja Podjed, Brane Stamejčić (odgovorni urednik Radia Celje), Damjana Stamejčić, Zdenka Stopar, Milenko Strašek, Mitja Umnik, Janez Vedenik, Tone Vrabl — Izhaja vsak četrtek — Izdaja ga CGP »Delo«, Ljubljana — Rokopisov ne vračamo — Cena pos. štev. 4 din — Celol. naročnina 180 din, polletna 90 din. Za inoz. je cena dvojna. Štev. žiro rač.: 50700-603-31198 — CGP Delo Ljubljana, TOZD Novi tednik Celje. — Telefon, oglasi in naročnina: 22-369, 23-105